

ਪ੍ਰਸੰਗ

ਮਾਸਟਰ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿੰਘ ਜੀ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library

Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library has been created with the approval and personal blessings of Sri Satguru Uday Singh Ji. You can easily access the wealth of teaching, learning and research materials on Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library online, which until now have only been available to a handful of scholars and researchers.

This new Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-library allows school children, students, researchers and armchair scholars anywhere in the world at any time to study and learn from the original documents.

As well as opening access to our historical pieces of world heritage, digitisation ensures the long-term protection and conservation of these fragile treasures. This is a significant milestone in the development of the Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library, but it is just a first step on a long road.

Please join with us in this remarkable transformation of the Library. You can share your books, magazines, pamphlets, photos, music, videos etc. This will ensure they are preserved for generations to come. Each item will be fully acknowledged.

To continue this work, we need your help

Your generous contribution and help will ensure that an ever-growing number of the Library's collections are conserved and digitised, and are made available to students, scholars, and readers the world over. The Sri Satguru Jagjit Singh Ji E-Library collection is growing day by day and some rare and priceless books/magazines/manuscripts and other items have already been digitised.

We would like to thank all the contributors who have kindly provided items from their collections. This is appreciated by us now and many readers in the future.

Contact Details

For further information - please contact

Email: NamdhariElibrary@gmail.com

SHARMA

COMPOSITION

NOTE BOOK

NAME MASTER DARSHAN SINGH JI

ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ

(1211)

ਜਿਵੇਂ ॥ ਪਾਠ ਗਤ ਦੇ ਤੀਸਰੇ ਪਾਠ ਤੱਕ ਦੋਹਰੇ
ਤੁਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ (ਕਥਾ)

ਜੋਤਿ ਮਾ. ਪ. (626)

ਗੁਰਮਤਿ ਦਰਿਗੀ - ਜਿਹ ਪੁਰ.

✓ ਰੋਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਕੇ १੦੧ ਪਾਠ ਕਰਕੇ
ਘੋਰੀ ਰੋਜ਼ ਕਰਕੇ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਸਾਧਨ ਦਿਹ
ਉਸ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ

ਜੋਤਿ ਮਾ. ਪ. (628)

ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਾਠ ਦਿਤਾ ਕਰੇ

ਪ੍ਰੇਮੀ ਪਾਠ ਦਿਤਾ ਕਰਕੇ १੦੧ ਪਾਠ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ
ਦੋਹਰੇ ਤੱਕ ਪਾਠ ਕਰੇ

ਗਿਅਰ ਜੀਵ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗਿਅਰ ਪ੍ਰੀਤਿ (3੬) ਪ੍ਰੀਤਿ
ਦਿਤਾ ਕਰਕੇ १੦੧ ਪਾਠ ਕਰਕੇ
ਦੋਹਰੇ ਗਿਅਰ ਪ੍ਰੀਤਿ

ਜੋਤਿ ਮਾ. ਪ. (628) ਗਤ ਕਰਕੇ
ਤਾ ਮਦਿਤਾ ਕਰਕੇ

ਦਾਸੀਆਂ ਨਿਗਲੀ ਹੋ ਗਈਆਂ

२. ^{ਪ੍ਰਤਿ} ਭੇਈ ਕਿਸੇ ਭਿਖਾਰੀ : ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਾਨਸ ਕਿੰਨੀ ਵਧੇ ਤੇ ਦੁੱਖ ਮਾਰੇ
 ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਖਾਤਰ ਮੇਰੇ ਹਿੰਦ ਮਾਨਸ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ : ਕੀ, ਕੋਈ
 ਮਨਿੰਗੇ ਤੇਜ਼ੇ ਤੇ ਪੱਕੀ ਰੀਝਾ : ਹਿੰਦ ਮਨੀ ਮਨਦ ਜੀਵਨਿੰਗੇ ਰੀਝਾ
 ॥ 170४ ॥ ਧਾਤੁਆਂ ਵਿਚੋਂ ਮਨ ਧਾਤੁ ਤੇ ਪਾਣਿ ਮਨ ਵਿਗਾੜਿ ਮਨ ਭਰਿੰਗਾ ਤੇ
 ਜਿਹਦਾ ਮਨਸ ਤੇ "ਫੇਖਣ" ਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਮਨਾਂ ਤੇ ਮੇਰੀਆਂ ਮਨਾਂ ਤੇ
 ਤੇਗ ਰੀਝਾ ਫੇਖਾਂਗਾ /

10: ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਸਾਥੇ ਜਾਣੇ ਇਕ ਸਾਥੀ ਪੁਰਾਣਾ ਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਸਾਥੇ ਜਾਣੇ ਦੇ ਰਸਮਾਂ ਦੀ ਵਜ੍ਹਾ ਤੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੇ
 ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਜੇਕਰਾਂ ਨੂੰ ਰਸਮ ਦੇਣੇ 11
 11: ਪੜ੍ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਅਸਰ ਦੇ ਇਕਾਵੇ ਦਾ ਇਕ ਮਿਥੇ ਵਡਾ ਗਿਰਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਦਾ ਵਜ੍ਹਾ
 ਸਾਥੀ ਸਿੱਖ ਨਿਰਦੇ ਧਾਰ ਇਕ ਪੁਰਾਣੀ ਦਾ ਜਨਮ ਤੇ ਇਸਾ ਕਿਸੇ ਦਾ
 ਨਾਮ ਸੁਰਤੀ ਰੱਖਣਾ ਨਿਰਦੇ ਇੰਦਰ ਪੁਰੇ ਇਕ ਸੁਰਤੀ ਦਾ ਰਿਸਤਾ
 ਮਿਤੁ ਤੁਹਾਡੀ ਦੇ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਥੇ ਦੇ ਪੱਤਰੇ ਸਾਥੀ ਨਾਂ ਸਾਥੀ ਨੂੰ
 ਦਾ ਕਾਇਮ ਕਰਿ ਸਾਥੀ ਨੂੰ ਮਿਤੁ ਦੇ ਸਾਥੀ ਨਿਰਦੇ ਪੱਤਰੇ ਨਾਂ
 ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਕਰੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਜਾਣੇ ਤੇ ਇਸੇ ਸਾਥੀ ਤੇ
 ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਸੁਰਤੀ ਤੇ ਗੱਲੀ ਦੀ ਸੁਰਤੀ
 ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਤੇ ਦਿਸਾਨਾ ਸਾਥੀ ਦੀ ਸੁਰਤੀ ਦਾ ਇਸਾ ਸਾਥੀ
 ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸੁਰਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਇਸਾ ਕੇ ਕਿਸੇ ਕੇ ਸਾਥੀ ਤੇ
 ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਤੇ ਸਾਥੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਇਸੇ ਸਾਥੀ ਸੁਰਤੀ ਤੇ ਗੱਲੀ
 ਦੀ ਦੀ ਸਾਥੀ ਇਸਾ ਸਾਥੀ ਤੇ ਸਾਥੀ ਤੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ
 ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਸਾਥੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਨਿਰਦੇ ਇਸ ਸਾਥੀ ਤੇ
 ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ
 ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਕੇ
 ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਕੇ
 ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਕੇ
 ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਦੇ ਸਾਥੀ ਕੇ

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Library   NamdhariLibrary@gmail.com

ਪਾਈ ^{ਸਾਹ} ਏਂ ~~ਏਂ~~ । ਪੁਤਰ ਤੇ ਪਾਈ ਦੀ ਕੁਸ਼ੀ ਕੁਸ਼ੀ ਭਰਵਈ ਤੇ
 ਸੈਰਾਇ ਨਾਏ ਕੁਸ਼ੀ ਜੇਤ ਸਾਹ ਏਂ ਚੀਤੇ ਤੇ ਸਾਖ ਸੈਰਾਇ
 ਰਕਤਾਂ ਦੌਰੁ ਰੇਖੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸੈਂ ਕਾਏ ਪੁਤਰ ਤੇ ਤੇਰੀ ਰਕੁ ਪਾਈ
 ਪੀਦਰਾ ਤੇ ਫੇਰਾ ਪਾਈ ਕਾਏ ਭੀਰਾ ਤੇ ਤਾਂ ਸਾਹ ਏਂ ਦਿਗਾ
 ਸਾਈ ਕਿਏਤ ਭਾਂ ਪਾਈ ਤਾਂ ਸੀ ਸੀਰਾ ਰੀਦੇ ਪੀਦ ਕਾਇਰ ਤੇ ,
 ਰਿਹਿ ਕਿ ਜਿਥੇ ਪਿਸਾਰ ਤੇਰਾ ਤੇ ਭੀਰੇ ਸਰ ਤੇ ਰੀਰੀ ਰੀਰ ਰੇਰੇ
 ਰਿਰ ਕਰਾ ਤੇ । ~~ਇਰੇਰੇ ਸੁਸਾਈ ਰਿਰੇਰੇਰੇ ਦੀ ਸੁਸਾਈ ਤੇਰੇ~~
~~ਤੇ ਸੁਸਾਈਰੇਰੇ ਰੇਰੇ ਸਾਹ ਏਂ ਤੇਰੇ ਸਾਹ ਏਂ ਇਸ ਸੀਰਾ ਤੇ~~
~~ਸਾ ਰੇਰੇ ਸਾਹ ਤਾਂ ਸੁਸਾਈ ਦੀ ਰੇ ਰੇਰੇਰੇਰੇ ਸਾਹ ਏਂ ਦੀ ਰੇ~~
~~ਸਾਈਰੇਰੇ ਰੇਰੇਰੇਰੇ ਰਿਰਾ ਤਾਂ ਸਾਹ ਦੀ ਰੇ ਰਿਰਾ ਸਾਹ ਏਂ ਰਾਹ~~
~~ਫੇਰਾ ਤਾਂ ਸੁਸਾਈ ਦੀ ਰੇ ਸਾਹ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਪਾਇਰੇ ਰਿਰਾ~~
~~ਸਾਹ ਏਂ ਰਾਹ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰਿਰਾ ਰਿਰਾ ਰਿਰਾ ਰਿਰਾ ਰਿਰਾ ਰਿਰਾ~~
~~ਰੇ ਸਾਹ ਰਿਰਾ ਤੇ ਇਹ ਕਾਏਰ ਰੇਰੇਰੇਰੇ ਤੇ । ਤਾਂ ਸਾਹ ਤੇ ਰੇ~~
~~ਸਾਹ ਦੀ ਰੇ ਰਿਰਾ ਰੇ ਰੇ ਰੇ ਰਿਰਾ ਰੇਰੇਰੇਰੇ ਰੇਰੇ ਰੇਰੇ ਰੇਰੇ~~
 ਤੇਰੇ ਤਾਈ ਰੁਪਾ ਵਿਰਾਂ ਪਾਈ ਪੀਤੁ ਰੇ ਰਾਇਰ ਸਾਹ ਰੇ ਰਿਰਾ ਰੇ
 ਰੇਰਾਇਰਾ ਤੇ ਰਿਰਾ :
 ਰਾਹ ਰੇਰੇ ਰੇ ਰਿਰਾ ਰੇ ਰੇਰੇਰੇਰੇ ,
 ਰੇਰਾ ਤੇ ਰਿਰਾ ਤੇ ਸੀਰਾਤਪਾਹ ਪਾਈ ॥
 ਰਿਰਾ ਰਾ ਸੀ ਸਾਪਰੀ ਰਿਰਾ ਸੀਰਾ ,
 ਸੀਰਾ ਰੀ ਰਿਰਾ ਰੇਰਾ ਰਾਹ ਪਾਈ ॥
 ਇਹ ਸੀ ਰਿਰਾ ਰਿਰਾ ਰੇਰੇ ਰੇਰਾ ਰਿਰਾ ਰੇ ,
 ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਰੀਰੇ ਕਰਾ ਸੀਰੀਰਾ ਪਾਈ ॥
 ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਰੇਰੇ ਰੇ ਸਾਹ ਰੇ ਪੀਦ ਰੇ ਰੇ ,
 ਰਾਹ ਰੀਰਾ ਰੀ ਰੇ ਰੇਰੇਰੇ ਪਾਈ ॥

ਪਿਤਾ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ॥ ਮਾਂ ਦੇ ਅਧਰੀਲਾਂ ਤਾਂ ਮਾਰੇ ਹੋਏ ਜਿਵੇਂ
ਰਹੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਤੇ ਉਹ ਮਾਈ ਕਹਿ ਜਾਣਾ ਪਾਇ
ਹੀ ਹੈ ਕੁਝ ਜਿਵੇਂ ਬਾਦ ਪਿਤਾ ਹੀ ਪਾਈ ਪਾਇਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ
ਕਦੇ ਕੁਸ਼ੀ ਨੂੰ ਤਕਰਾਰਿਆ ਤਾਂ ਦੇਖਿਆ ਪਾਈ ਕਾਨੂੰ ਤਾਂ
ਉਸੇ ਹੀ ਪਾਈ ਨਾ ਮੀਤਾ ਅਤੇ ਮਰਦਿਕਾਰ ਮਾਈ ਕਿ
ਪਾਈਦੀਰ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੇ ਮਾਰਕ ਮੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਜਾ ਰੇਖੀ
ਦਿਖਾਈ॥ ਖੋਲ੍ਹ ਕੇ ਵਿਸਾ ਮਾਈ ਮੀਰੇ ਅਧਿਕ ਕਾਮੀ
ਕਰਕੇ ਹੀ ਗਾਥਾ ਮੰਗੀ ਹੈ

ਏਰੀ ਕਹਿ ਕੇ ਰੋਗਾਂ ਦੀ ਪਿਉ ਪੁਤਾਂ, ਮਰਕ ਕੁਝ ਦੇ ਸਾਰ ਫਿਰੀ
ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਦੇ ਰੋਗਾਂ ਦੀ ਮੇਰੀਲਾਂ ਦੀ ਸੁਰਤ ਤੇਰੀ ਰੋਗਿਓ ਰੋਗਿ
ਜਾਈ ਜਾਣੁ ਮੀ ਸਾਨੇ ਤਾਂ ਸਾਪ ਲਾਏ, ਮਾਨੀ ਜੋ ਰੀਏ ਜੋਗ
ਕੀਲਾਂ ਤੇ ਸਾ

ਕਰੇ ਕੀਰੇ ਜਗਤੋਂ ਕਰੇ ਜਾਂ ਗੇ, ਜਦ ਤੱਕ ਪੀਓਗੇ ਸਾ ਪਾਈ ਪੀਲਾਂ
ਕਿਸੇ ਪਿਸਾਹ ਤੋਂ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦਸਨੇ ਜਿਥਾਂ ਚੋਟਿਰਦਿਰ ਸਾਪਰੇ ਹੋ
ਦਾਸੇ॥ ਲਖੀਰ ਤੇਰੇ ਮਾਰ ਜਿਥੇ ਕੇਤੇ ਤੇ ਗੇਏ ਤੇ ਹੁੰਦੇ
ਨਿਰਕਿਆ :-

ਤੇਰੇ ਦਸਨ ਦੇ ਮੇਰੀ (ਪਿਆਰੇ) ਮੇਰੇ ਗੀਤਕ ਗਾਉਂਦਾ
ਉਹ ਜਿਵੇਂ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੇ ਮਾਰਕ ਜੋ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਤੋਰੀਰੀ
ਉਸੇ ਜਿਥੇ ਜੋ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੇ, ਪੱਤੀ ਕੇਉਰੇ ਤੋਰੇ ਕਾਏ ਹੋ ਸਕੇ॥
ਮਤਿਗੁਰੂ ਦਿਰ ਜਗਤਕ ਕਿਰਨ ਰਹੀ ਸੀ, ਮੈਂ ਜੋ ਜਗਤ ਪਰੋਚਾਏ ਤੇਰੇ ਸਕੇ॥
ਤੇਰੇ ਸੁਰੇ ਕੇ ਪਾਈ ਤੋਰਿਆ ਸੀ, ਜਿਥਾਂ ਜੇਹਾਂ ਫਰਕ ਕਰੀਦਿਆ ਹੋ
ਸਾਪਰੇ ਫੇਰ ਦੀ ਜਦ ਦੀ ਜਦ ਰਹੀ, ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੇ ਸਾਰੀ ਸਾਧਕੇ ਹੋ ਸਕੇ
ਸਾਧਕ ਹਿਤੀ ਸਾਧਕਾ ਮੀ ਜਗਦਿਰ, ਜਿਥੇ ਤੋਂ ਰਹਾ ਰਹਾ ਰਿਖੇ
ਜਨ ਮਾਨੇ ਫੇਰ ਸਾਧਕ ਹਿਤੀ ਤੋਰੀ ਰਿਖਾਈ, ਤੋਰੀ ਰਿਖਾਈ

ਭੇਤੀ ਰਿਓ ਮਾਈ, ਭੇਤੀ ਰਿਓ ਪਾਈ, ਕਹਿਓ ਕਹਿਓ ਇਹ ਭੁੱਟ ਤਿਆਰ ਤੇ ਪਏ
ਤਖੀ ਸੇਵਕਾਂ ਫੇਰ ਗਿਰਾਨ ਰੋਏ, ਸਾਧ ਘੋੜਾ ਮਿਥਾ ਸਾਧਕਾਂ ਤੇ ਕਏ ॥
ਪਿਆਰਿਓ ਸੁਭਕੀਰ ਦੀ ਘੋੜਾ, ਤਰਸੇ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ॥ ਜਦ ਭੁੱਟ ਭੇਤੀ
ਵਿਚਾਂ ਤੀ ਭੁੱਟ ਘੋੜੇ ਤੇ ਸਾਧਕਾਂ ਤੇ ਕਏ ਸਾਧ ਘੋੜਾ ਉਨ ਪਾਏ ਦੁਆ
ਇਸਾ ਰਿਸਾ ਸੇਵਕ ਦਰਸਾਂ ਦੀ ਉਠੀ ਕਹਿ ਵਿਚਕਾਰ ਸਨ। ਸੇਵਕਾਂ ਤੇ
ਕੀ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੜ ਕਿਥੇ ਕਰਦਾ ਤੇ ॥

ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਘਾਟ ਮਿਤਾ ਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਸਾਈ ਤਾਂ ਪੁਤਰ ਤੇ ਕਿਸ ਪੁਤਰ
ਕੋਈ ਸਾਧਕ ਸਾ ਰੀ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਤੇ ਪੁਤਰ ਤੇ ਕੀਸਾ ਸੀ
ਮਿਤਾ ਤੇ ਤੁਸੀ ਸਿਰਫ ਸੌਰੇ ਰਿਸਾਨਾ ਦੇਰ ਹਾਮੇ ਕਰ ਰੇ ਤੇ ਥੋੜੀ
ਦੇਰ ਘਾਟ ਮਿਤਾ ਤੇ ਕਿਸਾ ਸੀ ਪੁਤਰ ਸੌਰੇ ਸੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਕੇ
ਘੋੜੇ ਤੇ ਸੁਭਕੀਰ ਦੀ ਸਾਧਕਾਂ ਸਾ ਰੀ ਤੇ ਪੁਤਰ ਮਿਤਾ ਤੇ ਤੁਸੀ ਇਹ ਕੁਝ
ਕੁਝ ਸੇਵਕ ਇਹ ਕੁਝ ਹਾਮੇ ਕਰ ਰੇ ਤੇ ॥

ਤਖੀ ਤੇ ਇਹ ਕੁਝ ਕੁਝ ਸਾਧਿਕਾ ਸਾਧੇ ਦੇਰ ਫੇਰ ਘੋੜਾ ਤੇ ਕਏ
ਸੇਵਕਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਸਾਧਕਾਂ ਤੇ ਪਿਆਰ
ਕਰਤਾਰੀ ਤੇ ਪਾਈ ਤੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਕੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੇ ਸੇਵਕਾਂ
ਘੋੜਾ ਕੀਰ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੇਵਕਾਂ ਦੀ ਕੀਰ ਕੀਰੀ ਟੋਰੀ ਤੇਈ ਸੀ ॥
ਉਥੇਵੀ ਦੇ ਸਾਧਕ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਰਸਾਂ ਵਿਚ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇ ਸਾਧਕਾਂ ਵਿਚੇ ਤੇ ॥

ਤਖੀ ਕੇਵੇਰ ਇਹ ਤੁਝਾਂ ਕਹਿਣ ਕੀ, ਸੇਵਕਾਂ ਦੇਰ ਵਿਚ ਸਾਧਿ ਦੇਰ ॥
ਇਹ ਤਿਸਾਹਿਕਾ ਤੇ ਤੁਝਾਂ ਦੇਰ ਸਾਧਿਕਾ, ਸੌਰੇ ਤਿਸਾਹਿਕੇ ਪਾਈ ਪਿਆਰਿ ਦੇਰ ॥
ਏਨੀ ਸੇਵਕਾਂ ਦੇਰ ਸਿਖ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇਰ ਵਿਚੀ ਕੁਝ ਗਈ ਤੇ ਵੀ ਦੇਰ
ਸਤਿਗੁਰ ਦੀ ਸਾਧਕਾਂ ਦੇਰ ਤੇ ਸਾਧਕਾਂ ਕੀਰ ਕੀਰੀ ਤੇ ॥
ਕਾਈ ਕਾਈ ਕੀ ਇਹ ਤੁਝਾਂ ਕਹਿਣ ਕੀ ਤੁਸੀ ਤੇ ਪੁਰਖੀ ਪੁਰਖੀ ਤੇ ॥

ਤਖੀ ਕੇਵੇਰ ਦੇਰ ਸਿਖ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇਰ, ਕੀਰ ਸਾਧੀ ਪਿਆਰਿ ਤੇ ਪੁਰਖੀ ਤੇ ॥

ਕੀਰ ਸਾਧੀ ਪਿਆਰਿ ਤੇ ਪੁਰਖੀ ਤੇ ॥

ਸੱਸਾ ਗੁਰੂ ਸੱਸੇ ਸਿਖ ਦਾ ਸਿਸਾਹ ਬਾਹੀਲਾ ॥ (੭੬)

ਇਸਤ੍ਰਾਈ ਕੁਧ ਚੰਦ ਦੇ ਸਾਂ ਤੇ ਭਾਈ ਕੁਧਾਪਿਰੰ ਮਾਏਵੇ ਦਿਹ ਵ

ਸੱਸੇ ਸਿਖਜੇਠ ਮਾਏ ਮਹਿਗੁਰੂ ਕੀਰੇ ਪੈੜਾ ਘੱਸਾ ਸੀ ਤਿਥੇ ਜੀਰੇ

ਗੁਰਸਾਹਿਬਾ ਘਾਇਲਾ ਤੇਇਸਲ ਤੇ /

ਭਾਈ ਕੁਧ ਚੰਦ ਸੀਰੰ ਦੇਸਤ ॥ ੭੬੬ ॥ ਦਿਹ ਤੇਇਸਲਾ ^{ਸੱਸੇ ਕੁਧੇ}

ਕੁਧ ਦਿਹ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਖ ਦਾ ਘਾਗੁਰੀਲਾ ਤੇਏ ਕੁਧ ਸੱਸੇ ਸੀ

ਮਹਿਗੁਰੂ ਕੀ ਪੁਸ਼ਪ ਸਿਖ ਦਾ ਤੇ ਸੀ ਤੇਈ ਮਾਹਿਕ ਦਿਹ ਗੁਰੂ

ਸਾਹਿਬ ਕਾਮ ਏਵਾ ਸਾਹਿਬ ਸਿਖ ਦਾ ਕਾਮ ਫੈਲਾ ਕੁਧਾਈ ਸੀ ਤੇ

ਇਹ ਭਾਈ ਸੀ ^{ਦਾਮ ਦੇ ਚੀਘਾ ਦਿਹ} ਦਾਮ ਪਾਤਕੀਲਾ ਦੀ ਸਾਹਿਬਾਹੁ ਕਾਮੇ ਤੇਏ ਸ

ਸੱਸੇ ਸਾਹਿਬਾ ਘਾਗੁਰੀਲਾ ਦੀ ਸੀ ਕਾਮੇ ~~ਸੀ~~ /

ਸੱਸਾ ਗੁਰੂ ਸੱਸੇ ਸਿਖ

ਤੇ ਇਸਾ ਦੇ ਦੇ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਪੁਸ਼ਪ ਸਿਖ ਸੱਸੇ ਪਾਤਕ

ਸਿਖਾਈ ਗੁਰੂ ਸਿਖਿਰ ਲਿਖ ਦੇ ਰਸਾ ਦੇਵ ਕੀਰੇ

ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਖ ਦਾ ਦੇਵਤੈ ਸਾਹਿਬਾਹੁ

ਸੱਸੇ ਸਾਹਿਬਾਹੁ ਸੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਸੀ ਇਸਾ ਦੇਵ

ਤੇ ਸਾਹਿਬਾਹੁ ਕਾਮੇ

ਸੱਸੇ ਸੱਸੇ ਸਿਖਾਈ ਕੀਰਾ ਕਾਮੇ ਸਿਖਾਈ

ਸੱਸੇ ਸੱਸੇ ਸਿਖਾਈ ਕੀਰਾ ਕਾਮੇ ਸਿਖਾਈ

ਸੱਸੇ ਸੱਸੇ ਸਿਖਾਈ ਕੀਰਾ ਕਾਮੇ ਸਿਖਾਈ

ਸੱਸੇ ਸੱਸੇ ਸਿਖਾਈ ਕੀਰਾ ਕਾਮੇ ਸਿਖਾਈ

ਸੱਸੇ ਸੱਸੇ ਸਿਖਾਈ ਕੀਰਾ ਕਾਮੇ ਸਿਖਾਈ

ਸੱਸੇ ਸੱਸੇ ਸਿਖਾਈ ਕੀਰਾ ਕਾਮੇ ਸਿਖਾਈ

ਸੱਸੇ ਸੱਸੇ ਸਿਖਾਈ ਕੀਰਾ ਕਾਮੇ ਸਿਖਾਈ

ਸੱਸੇ ਸੱਸੇ ਸਿਖਾਈ ਕੀਰਾ ਕਾਮੇ ਸਿਖਾਈ

ਸੱਸੇ ਸੱਸੇ ਸਿਖਾਈ ਕੀਰਾ ਕਾਮੇ ਸਿਖਾਈ

ਸੱਸੇ ਸੱਸੇ ਸਿਖਾਈ ਕੀਰਾ ਕਾਮੇ ਸਿਖਾਈ

ਜੇਦਾ ਕਰਕੇ ਨਿਆਈਂ ਜਿੰਦੇ ਜੇਗੀਏ, ਤੱਖ ਪੈਰ ਹਿਤੇ ਰਖ ਦੇ
ਕਰੀ ਕੇਨੀਤੀ ਜੁਟਤੁ ਜੇਗੀ ਮੀਤਾ ਜੰਤ ਟਾੜ ਕੀ ਦੇ ਲਾ ॥

ਈਗ ਕਾਇ ਰਖਤੁ ਤਹਿ ਸਾਤ ਲਾਗੈ, ਘਰੁ ਮੇਰਾ ॥

(੨) ਵਿਚ ਦੁਸੀਆ ਜੇਦਾ ਕਾਈਲੈ, ਤਾ ਦਰਗਾਹ ਦੇ ਮੇਲੁ ਪਾਈਲੈ ॥

(੩) ਪ੍ਰਿਥਾ ਜਿਹੇ ਜੇ ਗੁਰ ਨਾ ਮਿਥੈ ਗੁਰ ਲਗੈ ਨਾ ਰਹੀ ॥

ਪ੍ਰਿਥਾ ਜੇਹਿਣੁ ਗੁਰ ਰਹਿ ਦਿਖੁ ਦੇਖੈ ਪਰ ਤਹਈ ॥

ਪ੍ਰਿਥਾ ਜੁਛਣੁ ਉਪਦੇਖ ਕਾਇਣੁ ਤਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨਾ ਪਹਈ ॥

ਪ੍ਰਿਥਾ ਜਿਹਣੁ ਗੁਰ ਸਦਾ ਦਿਖੁ ਤਹਿ ਮੰਤ੍ਰ ਜਿਸਰਈ ॥

ਪ੍ਰਿਥਾ ਜੇਦਾ ਦਿਖੁ ਤੱਖ ਪੈਰ ਤਹਿ ਜਿਹਣੁ ਰਹਈ ॥

(੪) ਜਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਜਗੀਸ ਤਹਿ ਰਿਹੈ ਰਿਗਲਾ ॥

ਜਾਣੇ ਧਰੀ ਧਰਮ ਦੀ ਜਾਣੀ ਧਰਮ ਕਾਰ, ਜੇਗੀ ਕੀਰੇ ਜੇਹੁਣੇ ਤਹਿ ਰਹੈ ॥

ਜਿਉ ਕਰਿ ਰਾਮਾਸ ਜਗੀਸੀ ਰਹੈ ਦੇਖਣੁ ਦੇਖਾ ॥

ਜੇਗੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕੀ ਗਲੀਲੈ ਤੇਰੇ ਤਹਿ ਦੇਖਾ ॥

ਜੇਦਾ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਦੇਖਣੁ ਤਹਿ ਰਹੈ ॥

* ਜਤਿਗੁਰ ਜੇਗੀ ਸਾਧ ਜੀਤ ਕੀ ਸਤੁ ਗੋਕ ਰੇ ਰੇ ਕੀਰੀ ॥

ਜੇਗੀ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ॥

ਤੁਹਾ ਜੇਗੀ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ॥

ਜੇਦਾ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ॥

ਜੇਦਾ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ॥

ਜੇਦਾ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ॥

ਜੇਦਾ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ॥

ਜੇਦਾ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ॥

ਜੇਦਾ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ॥

ਜੇਦਾ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ॥

ਜੇਦਾ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ਰਹੈ ॥

ਮਾਇਆ ^{ਸਾਥੀਆਂ} ਜੇਦਾ ਦੋਹੜੇ ਤੇ ਇਕ ਜੇਦਾ ਤੇ ਰਿਸ਼ਾਮ ਜੇਦਾ ਦਿ.

ਲਾਖ ਰੁਪਏ ^{ਇਹ} ਲਾਖ ਲਾਖਤਾ ਹੀ ਜੇਦਾ ਤੇ ।

ਗੁਰੂਆਈ ਦਿਰ ਇਕ ਤੁਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੀ ਕੀ ਟਾਕ ਕਮਾਇ

ਕਪੀਲੇ ਪੂਰ ਕਾ ਰਾਮ ॥

ਜੇਦਾ ਕਰ ਕਰ ਦੁਰੀਆਂ ਵਿਚ ਮਾਰ ਮਿਸਰਾ ਤੇ ਕਾਠੇ ਦਰਗ

ਦਿਰ ਮੁਖਾਵੁ ਤੇ ਕੇ ਅਈਦਾ ਤੇ ਮ

ਮਤੇ ਕਿਸੇ ਜੇਦਾ ਤਾ ਕੀਤੀ ਉਸਾਂ ਤੇ ਕੁਝ ਖਾਖਰ ਰਾ ਤੇ ਇ

ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਕ ਦੇਵ ਦੀ ਦੇ ਪੁਤਰਾਂ ਦੇ ਜੇਦਾ ਤਾ ਕੀਤੀ ਕੁਝ ਰਾ ਤੇ ਮ

ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਦੀ ਦੇ ਪੁਤਰਾਂ ਦੇ ਜੇਦਾ ਤਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉ

ਕਾਕਤ ਗੁਰਮੁਖੀ ਦਿਰ ਦਰ ਹੋ ਮੁੜੀ ਕਰਿ ਰ ਪਾਇਤਿ ਕਰ

ਪੀਰਤ ਕੇਨੁ ਮੁਹਟੀ ॥

ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰ ਕਰਿ ਕੇਨੀਤੀ ਮੁਟਾ ਮੇਰੇ ਜੀਤਾ ਜਿਤ ਟਾਕ ਕੀਤੀ

ਜੁਗੀ ਗੁਰੂ ਮਾਨਸ ਦੇਵ ਦੀ ਦੇ ਜੇਦਾ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਇਸ

ਦੇਵ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੀ ਕੀਤੀ ਉਹ ਕਰਕਿ ਆਪ ਜੇਦਾ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾ

ਇਹ ਉਤੇ ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ ^{ਕਰਿ} ਸੁਣਾ ਕੇ ਅਗੇ ਰਖਾਂ ਗਾ ।

ਇਕ ਸਿਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਾਨਸ ਦੇਵ ਦੀ ਦਾ ਦਰਸ ਕਰ ਮਾਇ

ਤੋ ਕਿਸੇ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਪਾਇਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦੇ ਦਰਸ ਕਰੀ ਮੇਰੇ

ਪੰਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਕੁਰੂ ਦੇ ਕੇ ਤੇ ਤਾਂ ~~ਕੀ~~ ਗੁਰੂ ਦੀ

ਜਿਖ ਦੇ ਪੁਰਿਸ਼ਾਨ ਕਿਉਂ ਕੋਈ ਜਿਖਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖੀ ਮਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ

ਦਰਸ ਕਰੇ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦਰਸ ਤੇ ਹੋ । ਮਤਿਗੁਰਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ

ਕਰੀ ਸਿਖਤਾ ਰਾਕ ਕਿਸੇ ਤਾਈ ਹੋਏ ਮੇਰੇ ਰਖਾਂ ਮਾ ਮੇਰੇ

ਚੱਕਰ ਕੇ ਖੰਘੇ ਪੁਕ ਕਾਈ ਉਥੇ ਤੇ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਦਰਸ ਦੇ

ਕੇ ਤੇ । ਜਿਖ ਰਖਾਗਿਰਾਮ ਮਾਪ ਮਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਤੇ

ਮਤੇ ਉਥੇ ਤੇ ਪਤਿਓਂ ਆਪਣੇ ਤੇ ਦਿਗਰ ਮਾਰ ਤੇ ਹੋਏ

ਜਿਖ ਦੇ ਮਾ ਦਰਸ ਕੀਤੀ ਦਰਸ ਕਰਕੇ ਮੇਰੇ ਰਾ ਤੇ ਇਹ

ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕੁਝ ਫੇਰੇ ਨਿਥੇ ਨਾ। ਮੱਥਾ ਟੇਕੇ
 ਪੜ੍ਹੇ ਕਰਾ। ਮੇਰੇ ਪਾਤਕਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਕ ਸਾਰੇ ਕਰਾਂ
 ਸਾਧ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਨਾ ਕੋਈ ਹੋ ਕਿਉਂਕਿ ਸਿਖ ਹੁੰਦਾ ਸਾਧਨ ਸਾਧਿਕ
 ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜੀ। ਜਤਿਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾਂ ਰਹੀਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ।
 ਦੋਸਤ ਤੁਸੀਂ ਉਹੀ ਹੋ ਜੋ ਮੈਂ ਕੁਝ ਫੇਰੇ ਨਿਥੇ ਜੀ ਜਤਿਗੁਰਾਂ ਬਿਨਾਂ
 ਜਾਂ ਮੈਂ ਉਹੀ ਹੋ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਿਖਾਂ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵੇਰਵੇ ਕਰਾਂ।
 ਤਾਂ ਜਤਿਗੁਰਾਂ ਨਿਥੇ ਦੇਖ ਕਰੋ ਰਿਸਾਈ ਵਿਖੇ ਮੇਰੇ
 ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਇਹ ਸਵਾਰਥਿਕ ਸਿਖ ਕਰੋ ਕੇਰੀਤੀ ਪੜ੍ਹੇ ਮੇਰੇ
 ਜਾਤਾ ਜੀਤ ਦਰ ਵੀ ਦੇਖ।

ਤੁਹਾਡੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਾ ਕਰਾਂ ਤੁਹਾਡੀ ਤੇ।
 ਸੇਵਾ ਦਾ ਮੇਰਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਰੋ ਕੇਰੀ, ਦੇਖੋ।
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਦਸੇ।
 ਇਸ ਉਤੇ ਗੁਰੂ ਸਾਧਨ ਦੇਖਾ ਦੇ ਜੀਵਾਂ ਦੀ ਇਕ ਸਾਧਨ
 ਸਾਧ ਕਰਾਂ।
 ਜੇਕਰੀ ਦੀ ਰੂਪ ਤੋਂ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਜੀਵਾਂ ਪਾਤਕਾਂ ਦੇ
 ਦਾਸ਼ਨ ਕਈ ਸੇਵਾ ਸਾਧਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇਕ ਸਾਧਨ
 ਦਰੇ ਸਾਧਿਕ ਸਾਧ ਦੇ ਸਾਧਨ ਤੋਂ ਸਾਧਨ ਦੀ ਸਾਧਿਕ
 ਸਾਧ ਪੰਥਾ ਜੀ ਸਾਧ ਕਈ ਕਈ ਸਾਧਨ ਕਰੋ ਕੇਰੀ।
 ਪਾਤਕਾਂ ਦੇ ਇਕ ਸਾਧਨ ਸੇਵਾ ਕਰੋ ਕੇਰੀ ਪੰਥਾ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ
 ਤਾਂ ਸਾਧ ਪੰਥਾ ਤਾਂ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇਕ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ
 ਸਾਧਿਕ ਸਾਧਨ ਪੰਥਾ ਸਾਧਨ ਕਈ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ ਦੀ ਸਾਧਿਕ
 ਦਰਦ ਤਰਦਿਸ਼ਾ ਸਾਧਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਦਾਸ਼ਨ ਤਾਂ ਤੇ ਸਾਧਨ
 ਸਾਧਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ ਤਾਂ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ
 ਗੁਰੂ ਸਾਧਨ ਤਾਂ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ ਦੇ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ
 ਸਾਧਨ ਤੇ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ ਸਾਧਨ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰੂ ਨਾਮ ਸੰਗ੍ਰਹ ੨੧ ਜਾਪ

ਸ੍ਰੀ ਮੈਂ ਤੁਝ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਾਂਜੀ ਮੇਰੇ ਘਰੇ ॥

॥ ਸਾਂਜੀ ਘਰੇ ਤੁਝ ਵਿਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ॥

ਗੰਗੇ ਰਹੀਨ ਗੁਜਰੀਆ ਮੇਰੇ ਸਾਂਝੇ ਛੇਤ੍ਰੇ ਮੇਰੇ ॥

ਕਾ ਕੀ ਛੇਤ੍ਰੇ ਸਾਂਝੇ ਰਹਿ ਲਾਗੇ ਤਾ ਘਰੇ ਤੁਹੀ ਦੁਰੇ ॥

ਸੋਚੇ ਉਹ ਕੋ ਮੇਰੇ ਕੋਇਲ ਕਾਹੇ ਤੇਰੇ ਡੇਰੇ ॥

ੴ

ੴ ਸਾਂਝੇ ਤੇ ਰਹੇ ਸਾਂਝੇ ਰਹੇ ਸਾਂਝੇ ਤੇ ਰਹੇ ॥

ਦੁਖਾਨੇ ਤੇ ਰਹੇ ਤੇਰੇ ਉਧਾਰੇ ਉਧਾਰੇ ਤੇਰੇ ਦੁਖਾਨੇ ॥

ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਕਰੇ, ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥

ਪਰੇ ਤੇ ਸਾਂਝੇ ਰਹੇ, ਰਹੇ ਸਾਂਝੇ ਗਿਰੇ ॥

ਭੇਖਾਰੀ ਤੇ ਗਰੇ ਕਰੇ, ਕਰੇ ਤੇ ਭੇਖਾਰੀ ॥

ਖਰੇ ਮੁਖੇ ਤੇ ਖਰੇ ਕਰੇ ਪਰੇ ਤੇ ਮੁਖਾਰੀ ॥

ਸਤਿਗੁਰੇ ਸਾਂਝੇ ਸਾਂਝੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰੇ ਕਰੇ ਪਰੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੇ ॥

ਗੰਗੇ ਰਹੀਨ ॥ ਸਾਂਝੇ ਸਾਂਝੇ ਸਾਂਝੇ ਰਹੇ ਕਾਹੇ ਰਹੇ ॥

ਤੁਝ ਮੁਖੇ ਤੇ ਰਹੇ ਉਧਾਰੇ ਉਧਾਰੇ ਕਾਹੇ ਕਾਹੇ ॥

ਇਹ ਉਧਾਰੇ ਕਾਹੇ ਸਾਂਝੇ ਸਾਂਝੇ ਰਹੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ॥

ਸਾਂਝੇ ਰਹੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਕਾਹੇ ਕਾਹੇ ॥

ਘੁਮਾਨੇ ਰਹੇ ਪਰੇ, ਪਰੇ ਗੰਗੇ ਤੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ॥

ਰਿਸ਼ਮ ਰਹੇ ਗੰਗੇ ਪਰੇ ਰਹੇ ਸਾਂਝੇ ਸਾਂਝੇ ਰਹੇ ॥

ਕਈ ਰਹੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ॥

ਕਈ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ॥

ਕਈ ਪੁੱਖ ਦੇ ਦਾਗੇ ਰਿਸ਼ਮ ਦੇ ॥

ਕਈ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ਰਹੇ ॥

ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਭਾਗ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਭਾਗ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੇ ਭਾਗ

ਲੱਖ ਲਾਹਿਨਾਂ ਦੀ ਜਾਨ ਦੇ ਸਾਥ,
 ਦਿਲ ਦਿਲ ਦੇ ਦਲੇਲੇ ਪਾਏ ਰਹੇ ।
 ਤੂੰ ਦੁਆਰੇਖ ਮੁਹਾਨੇ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਦੀ,
 ਤੇਰੇ ਸਾਥੀਆਂ ਦੇ ਦਿਲੋਂ ਰਾਹ ਲਗੇ ।
 ਇਹ ਦੁਆ ਜੀ ਮੁਹਾਨੇ ਦੀ ਦਿਲੋਂ ਗਾਈਆਂ ਦੀ ਭਰੀ ਹੋਈ ।
 ਮੁਹਾਨੇ ਦੀ ਇਸਤਰੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਮਨਾਗਾ ਇਸਤਰੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦਿਲ ਦੇਖਦੇ
 ਹੇ ਤਾਂ ਮੁਹਾਨੇ ਰਿਹਾ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਆਖਦੀ ਤੇ ਉਹ ਪੂਰੇ ਮਨ ਦੇ
 ਗਈ ਤੇ ਤੇਰੇ ਪਖਗੇ ਦਿਲ ਵੀ ਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਕੋਈ ਦੇ ਜਿੰਨੇ ਨਿਯਮ
 ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਿਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣੀ ਮੁਹਾਨੇ ਮੁਹਾਨੇ ਮੁਹਾਨੇ ।
 ਗੀਤ - ਤੂੰ ਦਿਲਾ ਤਾਂ ਕਰ ਜੀਵ ਰਹੀ ਤੇਰੇ ਗਲ ਪੜ੍ਹੇ ਰਾਹੇ ਗਾ ।
~~ਕਿਸੇ ਦੀ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੁਹਾਨੇ ਤੁਜੀ ਦੁਆਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ~~
~~ਮਿਲੇ ਮੁਹਾਨੇ ਦੇਗ ਮਨ ਪੜ੍ਹੇ ਪੜ੍ਹੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ~~
~~ਮਿਲੇ ਮਿਲੇ ਦੁਆਰੇ ਪੜ੍ਹੀ ਮਿਲੇ ਮਨ ਮਨ ਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰੇ~~
~~ਮਿਲੇ ਤੇ~~
 ਮਨ ਦੇ ਦੇ ਮੁਹਾਨੇ ਸਾਥੀ ਇਸਤਰੀ ਤੂੰ ਰਿਹਾ ਕੇ ਰਿ
 ਮਿਲੇ ਦੁਆਰੇ ਪੜ੍ਹੀ ਮਿਲੇ ਮਨ ਮਨ ਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰੇ
 ਰਾਹੀਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗਾਈਆਂ ਦੀ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਦਿਲ ਦਿਲ ਇਸਤਰੀ
 ਤੇ ਮੁਹਾਨੇ ਮੁਹਾਨੇ ਤੂੰ ਰਿਹਾ ਜਦਾਨੀ ਤੀ ਦਿਲ ਦੇ ਤੁਜੀ
 ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੁਆਰੇ ਪੜ੍ਹੀ ਮਨ ਮਨ ਤਾਂ ਮਨੀ ਤੇਰੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰੇ
 ਦਿਲ ਦਿਲ ਕੋਈ ਕੋਈ
 ਤੁਹੀ ਗਾਇਆ ਤੀ ਕੋਈ ਮਨ
 ਦਿਲ ਮੁਹਾਨੇ ਦੁਆਰੇ, ਦੁਆਰੇ ਸਾਥੀ ਮਿਲੇ ਮਨ ਦੇ ।
 ਲਾਗੂ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੇ ਮਿਲੇ ਮਨ ਮਨ ਦਿਲ ਗਾਈਆਂ ।
 ਕੋਈ ਤੇ ।
 ਕੋਈ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਮਿਲੇ ਤੇਰੇ, ਨਾ ਮਿਲੇ ਦੁਆਰੇ ਮਨ ।

ਗੀਤ

ਤੇ ਦੁਆਰਾ ਭੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਿਮ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ
 ਤੇ ਨੀ ਆਉਂਦਾ ਕੋਈ ਨਿਮ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ
 ਤੇ ਦੁਆਰਾ ਭੀ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਿਮ ਆਉਂਦਾ ਨਹੀਂ

۱۰

ਮੇਰੇ ਹੋਏ ਰਾਹੀਂ ਹੋ ਸਕੇ ਪਤਿਓ ਲਾਭ ਖਰੀਤਾਂ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿੱਖੇ
ਹਿਤ ਮੇਂ ਬਿਨਸ ਮਗਾਓਨ ਦੀ ਹੋਵੇ ਨਾ ਸੀ ਤੂੰ ਸਿੱਖੇ।
ਪਰ ਪਤਿਓ ਲਾਭ ਤੇ ਦਿਤਾ ਤੂੰ ਸਮਝੀ ਫੁਰਕੇ ਦੇਖ ਰਖੇ
ਪਾਏ ਤੇ ਹੋਏ ਨਾ ਕਰਾ ਤੁਝੀ ਤੇਰੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਚੁੱਤ ਨਾ ਕੀਤੀ।

ਕਿਸੇ ਵਾਸਤਵ ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੰਘਾਂ ਤੇ ਮੇਰੇ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੇ
 ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮੁਲਾਂ ਤੇ ਕਿਸੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਲੇ ਮਾਨਸ ਦੇ ਪਾਸੇ
 ਤੇ ਵਾਸਤਵ ਤੇ ਹੁਣੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸੇ ਵਿਚਲੇ ਮਾਨਸ ਦੀ ਦੇ ਰੋ ਰੋ
 ਤੇ ਮੇਰੇ ਗਰਬ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਤੇ ਪੇਰੇ ਤੇ ਮੇਰੇ

ਮੁਥਾਂ ਮੇ ਤੇ ਪਤਿਓ ਲਾਹੁ ਨੂੰ ਤਿਹ ਮੇਹਾ ਮੁਥੇਹ ਤੋਂ ਬਿਨੁ ਮਾਗਾਹਿ ਨੂੰ
 ਦੇ ਦੇ ਮੁਥੇਹ ਇਹ ਕਰਮਰ ਕਾ ਧਾਰ ^{ਸਾਧਾ} ਤੁਹਾਨੂੰ ਲਿਖਤਾ ਚਹੁੰਦਾ, ਤੇ
 ਪਤਿਓ ਲਾਹੁ ਤੇ ਜਿਹਾਮ ਚਹੁੰ ਮੁਥੇਹ ਦੇਣ ਇਹ ਕੀ ਹੀ ਹੀ ਨੂੰ
~~ਮਾਗਾਹਿ ਮੁਥੇਹ ਮਾਗਾਹਿ ਮੁਥੇਹ ਮਾਗਾਹਿ ਮੁਥੇਹ ਮਾਗਾਹਿ ਮੁਥੇਹ ਮਾਗਾਹਿ ਮੁਥੇਹ~~ ^{ਮੇਹੇ ਮਾਗਾਹਿ ਮੁਥੇਹ ਮੇਹੇ}
 ਪਤਿਓ ਲਾਹੁ ਤੇ ਜਿਹਾ ਕਾਹੁ ਬਿਨੁ ਮਾਗਾਹਿ ਚਹੁੰ ਮਾਗਾਹਿ

— ਮਾਧਾਨ ਦੁਆਰਾ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਵਿਚ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ।
ਉਥੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਕਪੜੇ ਪਾਏ ਤੇ ਗੁਰੂਆ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਤੇ।

कतिपय ॥

ਮੈਂ ਨ ਪੱਗਾ ਨਾ ਛੁੱਗਾ ਤੁਸੀਂ ,
 ਜੇਕਰ ਜਾਨ ਸਮਝਾਵ ਦਿਖਾਏ ਕੇ ਕਰਾਮਾ ॥
 ਪੈਰੀ ਫੁਟੇਲੀ ਕਈ ਹੋਈ ,
 ਕੀ ਪਾਇ ਪਤੀਲਾ ਇਹ ਜਾਹਿ ਨਿਲਾਸਾ ॥
 ਦੁਆਰਾ ਖੜਕੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਿ ,
 ਦੇਖ ਕੰਠੇ ਦਿ ਪੁਸ਼ਾ ਮੁਕੁਮਾਨਾ ॥
 ਪੁਛਤ ਕੀ ਹੈ ਗਾਇ ਕੇ ਧਾਮ ,
 ਦਾ ਤੇਰੇ ਅਪਰਾ ਨਾਮ ਸੁਰੀਆ ॥

ਮਿੱਠਾ ਪੱਕਾ ਕੁਝੀ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦੀ ~~ਕੁਝੀ~~ ਕੁਝੀ ਨਹੀਂ
ਮੱਝੀ ਕੁਝੀ ਕੁਝੀ ਉਹ ਮਾਂਦਰਾ ਹੈ ॥

ਮੁਢੇਰੇ ਗਾਓ ਤੀ ਰਿਸ਼ਮ ਜੀ ਉਠ ਜਾਓ
ਕਾਫ਼ੀਰੇ ਹਮ ਮੀਰਾ. ੨੬੩ ਉਪਦੇਸ਼ਾ ਹੈ।

ਮਿਥੇ ਜਾ ਪੁਰਖੇ-ਰੁ ਪਾ ਝੱਠੀ ,

ਜੇਹੇ ਪੁਰਖੇ-ਰੁ ਚੇ ਫੁਲ ਗੋਏ ॥

ਕੀਰਤ ਨਾਮੀਆ ਹੋਏ ਥਾਂ ਕੀਰਤ ਬਸਿ ਜਾਇਆ ,

ਪੂਰ ਜਾਤਾ ਪਿਆਰ ਹੀ ਕਰਾਇਏ ॥

ਗੀਤ:- ਓਹੀ ਜੀ ਕਰ ਕੇ ਨਿਰਮਲਾ ਜਾਏ, ਮਿਥੇ ਪੁਰਖੇ-ਰੁ
ਜੀਤ ਕੇ ਜਾਏ ਚਰਖੇ ਪੈਏ

ਚਰਖੇ ਪੈਏ ਚਰਖੇ, ਚਰਖੇ ਪੈਏ ਨਿਰਮਲਾ ਕੁਪਰ ਪੈਏ

ਜੀ ਗੁਰੂ ਗੋਪੀਨਦ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮਿਥੇ ਕੇ ॥

ਜਾਮਰ ਤੇ ਉੱਠ ਜਾਤਾ ਹੁੰਦਾ,

ਜਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕੁੰਡਲੀਏ ਏਥੇ ਕੀ ਧਾਇਕੀ ॥

ਧਾਇਕੀਏ ਉੱਠ ਕੇ ਓਹੀ ਜੀ,

ਤਿਹ ਜਾਮਰ ਕਰੇ ਉੱਠ ਕੇ ਰਗਾਇਕੀ ॥

ਜੱਦ ਵਿਚ ਕੇ ਜਾਏ ਜੁਲਾਸੇ ਦੇ ਚਰਖੇ ਪੈਏ ਜਾਏ ਗੀਤਿਕਾ ਦੇ ॥

ਭੇਦੇ ਨਿਰਮਲਾ ਜਾ ਤੇ ਬੈਠਾਇਆ / ਚਰਖੇ ਪੈਏ ਨਿਰਮਲਾ ਜਾਮਰ

ਜੀ ਕੇ ਚਰਖੇ ਪੈਏ ਨਿਰਮਲਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਕੇ ਕੇ ਚਰਖੇ ਪੈਏ ਜੁਲਾਸੇ

ਜਾਏ ਕਰਮਾਣੀ ਜਾਏ ਪੁਤੀਆਂ ਭਰੇ ਰਗਾਇਕੀ ॥ ਫੇਰ

ਪੂਰੇ ਕਰਮਾਣੀ ਜਾਮਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ ਕਥਾ ਜੁਲਾਸੇ ॥

ਕੀਰਤ ਕੇ ਜੁਲਾਸੇ ਪੁਰਖਿਅ ਉਹ ਦਿਖਾਏ ਕੇ ਜਾਏ ਜੀਰਾ

ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਮਰ ਵਿਚਿਕਾ ਮਿਥੇ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਪਾਸੇ ਜਾਏ

ਨਿਰਮਲਾ ਦੀ ਕੇ ਜਾਏ ਜੁਲਾਸੇ ਕਾਨ੍ਹੜਾ ਪਿਆਰ ਜੀ ਕੇ ਦਸਤ ਬਾਣੀ

ਇਕੋ ਨਿਰਮਲਾ ਖਾਣੀ ਇਕੋ ਦਿਨ ਕੇ ਜਾਏ ਕਾਨ੍ਹੜਾ ਪਿਆਰ ਜੀ ਕੇ

ਨਿਰਮਲਾ ਕੇ ਭੀਤੀ ਕਾਨ੍ਹੜਾ ਦਸਤ ਕੇ ਕੇ ਜਾਏ ਜੁਲਾਸੇ ਕੇ ਭੀਤੀ

ਕਾਨ੍ਹੜਾ ਕੇ ਭੀਤੀ ਕਾਨ੍ਹੜਾ ਦਸਤ ਕੇ ਕੇ ਜਾਏ ਜੁਲਾਸੇ ਕੇ ਭੀਤੀ

ਕੇ. ਨਿਰਮਲਾ ਜੁਲਾਸੇ ਕੇ ਭੀਤੀ ਕੇ ਭੀਤੀ ਕੇ ਭੀਤੀ ਕੇ ਭੀਤੀ

ਕੀਰਤ ਕੇ ਭੀਤੀ ਕੇ ਭੀਤੀ ਕੇ ਭੀਤੀ ਕੇ ਭੀਤੀ ਕੇ ਭੀਤੀ

ਭੱਠਾ ਨਿਯਮ ਮਾਗਾਰ ਤੇ ਪਿਤਾ ਜਾ ਦਰਿਦਰੀਆਂ ਦਾ ਹੁੰਨਾ ਅਤੇ
 ਭੁੱਖੇ ਫਿਰਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਜੇਹੇ ਪਾਠਕਾਰ, ਜੋ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਭਿੰਨ ਹੀ
 ਦੁਆਰਾ ਦੇ ਗੇੜੇ ਘੇਰੇ ਗੇੜੇ ਅਤੇ ਮੁਦਾਮੇ ਦਰਿਦਰੀਆਂ ਦੇ ਹੋ ਸਕਦੇ
 ਹਨ ਭਿੰਨ ।

ਫੇਰ ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਸਾਡੀ ਹੁਣ ਮਾਂ ਦੇ ਪੁੱਤੀ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ
 ਵਾਲੇ ਉਕਾਈ ਦੇ ਵੀ ਕੇ ਕੀਲਾ ਹੈ ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਉੱਤੇ
 ਪੁੱਤੀ ਪੇਟੀ ਉਕਾਈ ਹੈ ਸਾਡੇ ਵਿਚ ਸਾਡੇ ਪੁੱਤਰ ਪੇਟੀ ਹੈ
 ਕੇ ਪੁੱਤੀ ਅਤੇ "ਕੇ ਕੇ ਉਕਾਈ ਕੇ ਕੇ" ਇਕ ਫੇਰ ਮਾਂ
 ਅਤੇ ਪੁੱਤਰ "ਉਕਾਈ ਪੇਟੀ" ਪੁੱਤਰ ਪੇਟੀ ਮਾਂ ਅਤੇ
 ਉਕਾਈ ਨੇ ਪੁੱਤਰ ਕੇ ਕੀਲਾ ਅਤੇ ਭੈਣਾਂ . —

[illegible]

① ਕੰਪਨੀ ਤੇ ਤਿਹਾਂ ਭਾਗ ਦੂਹਰੇ ਵੇਰੇ ਪੁਰ ਮੰਦਰ ਕੀਏ.
 ਕੰਪਨੀ ਤੇ ਭਾਗ ਦੂਹਰੇ ਵੇਰੇ ਪੁਰ ਮੰਦਰ ਕੀਏ.
 ਕੰਪਨੀ ਤੇ ਭਾਗ ਦੂਹਰੇ ਵੇਰੇ ਪੁਰ ਮੰਦਰ ਕੀਏ.
 ਕੰਪਨੀ ਤੇ ਭਾਗ ਦੂਹਰੇ ਵੇਰੇ ਪੁਰ ਮੰਦਰ ਕੀਏ.
 ਕੰਪਨੀ ਤੇ ਭਾਗ ਦੂਹਰੇ ਵੇਰੇ ਪੁਰ ਮੰਦਰ ਕੀਏ.

ਗੁਰੂ ਗਿਆਨ ਪਾਠ : A ਮੁਦਰਾਨੇਕੀ ਅਰਥੀ ਮੋ
ਤੀ -

ਇਕੋ ਭੇਦ ਮੁਦਰਾਨੇਕੇ ਦੁਆਰਾ ਹੋਇ;

ਕਰ ਕਈਆਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਕਾਇ ਰੀਆਂ ॥

ਪ੍ਰਭਾ ਦੇਵ ਦਿਓੜੀ ਤੀ ਉਭਰਾਈਆਂ;

ਦੇਵੇ ਮਾਧੀਆਂ ਬ੍ਰਿਜਰ ਭਗਵੰਤ ਰੀਆਂ ॥

ਹੀਤ - ਕਾਨ੍ਹਤਾ ਪਿਯਾਰਾ ਤੀ ਕੀਨੇ ਕਰ ਪਾਈਏ, ਕੋਠੇ ਦਿਓੜੀ ਤੀ

ਤੀ ਬ੍ਰਿਜਰ ਮਾਧੀਆਂ ਰੀ ਮਾਧੀਆਂ;

ਫੇਰ ਮਾਧੀਆਂ ਮਿਤਰਾ ਸਾਰ ਤੇਰੇ

ਮੇਰੀ ਮਾਧੀਆਂ ਸਾਰੀ ਨਗਰ ਰੀਆਂ ॥

ਮੇਰਾ ਕਾਇਆਂ ਦੇ ਮਿਤ ਪਿਯਾਰਾ ਦੇਵਾ;

ਕੋਠੇ ਦੇਵ ਰੀ ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਰ ਰੀਆਂ ॥

ਬ੍ਰਿਜਰ ਮਾਧੀਆਂ ਦੇ ਕਾਇ ਪਿਯਾਰਾ ਸਾਰ ਕਾਇਆਂ ਦੇਵਾ

ਉਂਦੇ ਦਿਓੜੀ ਕਰ ਮਾਧੀਆਂ ਪਾਰ ਦਿਤਾ ਕਰੁ ਨਾ ॥ ਦੁੱਖੇ ਸਾਰ ਰੀ

ਮੁਦਰਾਨੇਕੀ ਪਿਯਾਰਾ ਮੇਰੇ ਮਾਧੀਆਂ ਦਿਓੜੀ ਕਰੁ ਨਾ ॥

“ਕਰੁ ਦਿਤਾ ਕੇ ਕਰੁ ਪਛਤਾ ਤੇਰੇ, ਮੇਰੇ ਤੇਰੇ ਗੋਰ (ਪਿਯਾਰ)

ਮਾਧੀਆਂ ਦੇਵਾ ਤੀ ਤੇਰੇ, ਕਰੁ ਰੀਆਂ ਮੇਰੇ

ਮੇਰੇ ਮੇਰੀ ਕੀਤੀ ਦੁਖ ਗਿਯਾ ਤੀ ਉਭਰਾਈਆਂ ਦੇਵਾ ਮਾਧੀ

ਮੁਦਰਾਨੇਕੀ ॥ ਮਾਧੀਆਂ ਮੁਦਰੇ ਮੁਦਰਾਨੇਕੀ ਮਾਧੀਆਂ

ਮੇਰੇ ਮੇਰੀਆਂ ਦੇਵਾ ਤੀ ਕਰੁ ਦੇਵਾ ਸਾਰੀ ਤੀ ਮਾਧੀਆਂ

ਪਾਰ ਮੇਰੇ ਉਭਰਾਈਆਂ ਦੇਵਾ ਮਾਧੀਆਂ ਤੀ ਬ੍ਰਿਜਰ ਮਾਧੀਆਂ ਦੇਵਾ

ਮੁਦਰਾਨੇਕੀ ਮਾਧੀਆਂ ਦੇਵੇ ਮਾਧੀਆਂ ਰੀ ਤੇਰੀ ਮੇਰੀ ਰੀਤੀ ਤੇ ਮਾਧੀ

ਮਾਧੀ ਕਰੁ ਮਾਧੀਆਂ ਤੇਰੀ ਦਾਗੀ ਮੇਰੇ ਕਰੁ ਰੀਆਂ ਦੇਵਾ

ਮੇਰੇ ਕਰੁ ਰੀਆਂ ਮੇਰੇ ਮੁਦਰੇ ਕਰੁ ਰੀਆਂ ਦੇਵਾ

ਮੁਦਰਾਨੇਕੀ ਮਾਧੀਆਂ ਪਿਯਾਰਾ ਤੀ ਉਭਰਾਈਆਂ

ਤੀ ਮੇਰੀਆਂ ਦੇਵਾ ਤੀ ਕਰੁ ਦੇਵਾ ਰੀਆਂ ॥

५२
॥ ਆਪਣੇ ਫਿਰੇ ਤੇਰੇ, ਏਥੇ ਜੀ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਕਰੀਆ ॥

ਕਈ ਇਜ਼ਤੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਦੇ,

ਕਈ ਸਮਝਾ ਸਾਧ ਪਿਰਾਭਾ ਦੇ ॥

ਕਈ ਲਾਖਣਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਾਰ ਚੰਗੀ ਪਤੀ,

ਪੰਨੇ ਦੇ ਪਤੀਆ ਸਾਧ ਜਾਹ ਦੇ ॥

ਮਾਰ ਡੇਰੀ ਮੁਕਾਦੇ ਸਾਧੀ ਸਾਧ ਦੇ ਪੰਨੇ ਦੇ ਰੇਡੇ ਪਤੀ

ਗਿਲਾ ਦੇਰੀ ਕੀ ਦੇਖਣਾ ਤੇ ਫਿਰ ਸਾਂ ਕੋਲੋਂ ਜੀ ਤੇਰਾ

ਕਿਸੇ ਕਾਰਨਾਹ ਦੇ ਮੌਰ ਕਾਇਆ ਤੇ ਇਸ ਸੇਰੀ ਦੇ

ਖੋ ਪਤਾ ਰੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਸਾਧੇ ਇਜ਼ਤੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲੋਂ

ਤੁਹੇਗੀ ਸਾਧੀ ਤੁਹਾ ਤੁਹਾ ਤੁਹਾ ਮੌਰ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਜਿਹਾ

ਕੋਲੋਂ ਗਿਲਾ ਤੇ ਇਹ ਸਾਧੀ ਤੁਹਾ ਮੌਰ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਸਾਧੀ

ਸਾਧੇ ਮੁਕਾਦੇ ਨੂੰ ਕਿਤਾ ਦੇ ਤੁਹਾ ਮੌਰ ਦੇ

ਮਾਰ ਕੋਲੋਂ ਪੁਰਾਇ ਸਾਧੀ ਤੇ ਕੋਲੋਂ ਤੇ ਮੇਰੀ ਕੋਲੋਂ

ਤੇ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਸਾਧੀ ਕੋਲੋਂ ਮਾਰ ਦੇ ਕੋਲੋਂ ਗਿਲਾ ਤੇ

ਮੁਕਾਦੇ ਤੇ ਇਜ਼ਤੀ ਸਾਧੀ ਕੋਲੋਂ ਤੇ ਤੇਰੇ ਦੇਖ ਕੇ ਤੇਰੇ

ਤੇ ਗਿਲਾ ਸਾਧੀ ਸਾਧੀ ਕਿਹਿਤ ਸੇਰੀ ਮਾਰੀ ਤੇ। ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ

ਇਜ਼ਤੀ ਦੇਖ ਕੋਲੋਂ ਜਿਹਾ ਤੇਰੇ ਇਹ ਸਾਧੀ ਮਾਰੀ

ਮੁਕਾਦੇ ਪੀ ਕੇ ਸਾਧ ਸਾਧੀ ਸਾਧੀ ਕੋਲੋਂ ਦੇਖ ਕੇ ਗਿਲਾ

ਕੋਲੋਂ ਦੇਖ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਦੇਖ ਕੇ ਤੇਰੇ ਮੌਰ ਦੇਖ ਕੇ ਗਿਲਾ ਤੇ

ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਮਾਰੀ ਕੋਲੋਂ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਧੀ ਮੁਕਾਦੇ ਕੋਲੋਂ

ਸਾਧੀ ਮਾਰੀ ਮੁਕਾਦੇ ਸਾਧੀ / ਸਿਰ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ

ਚਾਹ ਪਰਾਭਾ ਦੇਖ ਕੇ ਦੇਖ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ

ਮਾਰ ਕੋਲੋਂ ਤੁਹਾ ਸਾਧੀ ਕੋਲੋਂ ਚਾਹ ਪਰਾਭਾ ਦੇਖ ਕੇ

ਮਾਰ ਕੋਲੋਂ ਤੁਹਾ ਸਾਧੀ ਕੋਲੋਂ ਚਾਹ ਪਰਾਭਾ ਦੇਖ ਕੇ

ਤੇਰੇ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ ਕੋਲੋਂ, ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੋਲੋਂ

[illegible]

ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਦੋਹੇ ਕਹਿ ਗੋਇਲਿ ਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਖਰੀ ਮੁਖੀ ਸਗਲ
 ਹੁਕੀ ਕਈ ਕੋਠਾ ਕਰੇ ਪਏ ਅਥਾਹਿ ਸ੍ਰੀ 6 ਧੋਰ 1761 ਦੀ ਗਤ
 ਤੁਹਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਕਈ ਸ੍ਰੀ ਤੇ ਕੋਠਾ ਕਰੇ ਅਖਰੀ ਪੁਰਾਣਾ
 ਕਿਲਾ ਅਖੀ ਕਰਿਤਾ ਅਖਰੀ ਪੁਰਾਣੇ ਤਿਨਕਟ ਜੋਨ ਕਰਗੀਐ ਨਿਤ
 ਜੀ ਕਉਰੇ ਤੁਰ =

ਜਸੀ ਫੌਜ ਬਿਜਾਗੀਏ ਅਖਰੀ ਪੁਰੀਏ, ਅਜੀ ਘਾਤ ਕੇ ਜਾਨੇ ਫੌਜੀ ਰੰਗੇ
 ਤੇਰੇ ਫਿਰ ਕੀਰੇ ਜੋਨਾਂ ਮਾਈਆਂ ਨੇ, ਅਜੇ ਪੀ ਕੇ ਮਾਖਰੀ ਰੀਰ ਰੰਗੇ ॥
 ਰੁਕਾ ਰੰਗ ਦਾ ਫੁਰਤਲਾ ਜੰਗ ਤਿਤੇ, ਕਈ ਕਈ ਦੀ ਨਾ ਤੁਰਕੀਰ ਚੰਦੇ ॥
 ਘਾਟ ਨਾਤੀਆਂ ਜੋਧ ਕੇ ਖਾਲੀਐ ਸ੍ਰੀ, ਅਜੀ ਘਾਟ ਕੇ ਅਜ ਟਕੀਰ ਚੰਦੇ ॥
 ਭੁੱਖਾ ਮਾਰ ਕੇ ਪੁੰਡੀ ਅਖਰੀ ਖਾਲੀ ਘੋਰੇ ਤੁਰ ਘਰਘਾਨ ਕਪੂਰੀਰ ਚੰਦੇ
 ਮੇਰਾ ਲੁਟਿਆ ਗਿਆ ਅਖਰੀ ਮਾਰਾ, ਮੇਰੇ ਕਰੇ ਕਿਉਂ ਰਿਲਗੀਨ ਚੰਦੇ
 ਉਤਾਂ ਨਾਉਣ ਦਾ ਫੇਰ ਫਿਰਗਾ ਕਰ ਗਏ ਤੁਰੀ ਮਾਰ ਫਿੱਛੇਰਾ ਤੀਰ ਚੰਦੇ
 ਜਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਖਰੀ ਮਾਰਾ ਗੁਜਰੀ ਕੋਰੇ ਨਾਤਿਕਾ ਕੋਰੇ ਮਾਰੇ ਕਰ ਜਿਯਾ
 ਜੇਤ ਕੋਰੇ ਜੋ ਘਾਟਾ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਤੁਰਕੀ ਜੰਗਾ ਤੇ ਤੁਰਕੀ ਤੁਰਕਾ ਕਰ
 ਰਿਤਾ ਜਰਜਾ ਰਈ ਦੇ ਕੀਰੇ ਤੇ ਮਾਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਖਰੀ ਦੇ ਕੋਰੇ ਜਾਤਿਕਾ
 ਜੇਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਏ ਫਿੱਛੇਰੇ ਰੰਗੇਈਏ ਗੰਗੁ ਰਾਏ ਕੋਰੇ ਰਿੰਗ
 ਜੋ ਕੋਈ ਚੰਦੇ ਗਏ ਮਾਰੇ ਦੇ ਕੋਰੇ ਜਾਤਿਕਾ ਕੋਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਏ
 40 ਜਿਯਾਂ ਜੇਤ ਚਮਕੋਰ ਦੀ ਗਤੀ ਫਿਰ ਪਟੀਰ ਕੋਰੇ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦੀ
 ਫੌਜ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਰੇ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰ ਰਹੀ ਜੀ
 ਚਮਕੋਰ ਦੀ ਗਤੀ ਕੋਰੇ ਕਿਸੇ ਕੋਰੇ ਰੰਗ ਤੇ
 ਇਤ ਜੋ ਕੋਈ ਜਿੰਗੀ ਕੋਰੇ ਲੀ ਤੇ ਚਮਕੋਰ ਦੀ,
 ਇਤ ਦੀ ਗਤੀ ਤੋਰੇ ਖਮਤਾ ਜਿੰਗੀ ਪੁਰਾਣੀ,
 ਇਤ ਦੀਆਂ ਕੋਰੀਆਂ ਕੀਆਂ ਘਾਲੇ ਪੁਰੇ ਦੇ ਖਾਧੇ ਨੇ,
 ਇਤ ਦੇ ਰਾਏ ਤੇ ਕੁੜੀ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਕਰ ਗਈ ॥

ਦੇਸੇ ਦਾਨਾ ਤਿਆਰ ਪਾਇਆ ਹੋਇਆ ਹੈ,

ਚੜ੍ਹੇਰੇ ਸਾਉਣੀ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਹੈਰੀਆਂ ਦੀ ਵਾਣੀ ॥

ਗਿੱਧਾਂ ਗਿੱਧੇ ਦੇਸੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸਾਗ ਸਾਗੀ ਦੇ ਮੁਗਦਤ ਦੇ,

ਧਰਤੀ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਦੇਸੇ ਪਾ ਕੇ ਮੁਰ ਰਾ ਪਾਈ ॥

ਦੇਸੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਤੇਰਿਆਂ ਦੇ,

ਦੁਰਸਾਂ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਾਗੀ ਦੇਸੇ ਦੇ ਗਈ ॥

ਦਿੱਸਿਆਂ ਜਾਣਾ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਲੋ ਲੋ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਸੁਖਾਠਾ,

ਤਾਂ ਤਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹੀ ਤਿੰਨੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇ ਲਾਈ ॥

ਜਾਲੀ ਜਿੰਨਾਂ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਲਖ ਦੇ ਲਖ ਲਖਾਏ,

ਲਖਿਆਂ ਪਾਉਣੀ ਤਿੰਨਾਂ ਜੱਥੇ ਗੁਰਾਂ ਦੀ ਵਾਣੀ ॥

ਦੇਸੇ ਮਕਾਨ ਅਈ ਰੀਆਂ ਲੋਕੀ ਪੁਕਾਹੇ,

ਦੇਸੇ ਗਈ ਦੇ ਦੁਰਾਣ ਤੇਰਿਆਂ ਦੀ ਗਈ ॥

ਪਿੰਨ੍ਹੇ ਪਿੰਨ੍ਹੇ ਰੀਆਂ ਤੇਰਿਆਂ ਦੀ ਦੇਸੇ ਲਖ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਗਈ ॥

ਪੋਥੇ ਪਾ ਰਿਖਾ ਅਤੇ ਪੜ੍ਹਾਈ ਮਾਰੀ ਤੇ ਗਈ ॥ ਜਾਤਿਧਾਰਾ ਦੇ

ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਪਾਏ ਪਿੰਨ੍ਹੇ ਤੇ ਮਾਗਿਆ ਲੋਕੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ

ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ

ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ

ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ

ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ

ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ

ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ

ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ

ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ

ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ ਦੇਸੇ

ਬਾਗੀ ਬਾਗੀ ਹੋਵੇ ਸੇਰ ਹੋਈ, ਰਾਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹਿੰਦੂ ਫ਼ਰਮਾਸ ਨਹੀਂ

ਮੇਰੇ ਸੇਰ ਕੇ ਕਲ ਕੁਸ਼ਾਹ ਤਾਂਈਂ ਕਾਨੇ ਚਾਈਂ ਰੇ ਰਾਜ ਮਹਾਨਾ ਹੋਗੇ।

ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਕਰਾ ਸਾਕਾ ਕਾਸ਼ਾਹ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਉਸ ਸੇਰ ਕੇ ਕਲ ਕੇ ਕਲ

ਹੁੰਗਿਆਂ ਦੇ ਸੇਰ ਤੂੰ ਜੇਗਾ ਹਿੰਦੂ ਤੋਂ ਹਿੰਦੂ ਸਾਕੇ ਸਾਕਾ

ਸਾਕਾ ਪੁਸ਼ਟ ਦੇ ਰੰਗ ਦੇਖ ਕੇ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਿਠਾ ਦੇ ਸਾਹਿਬ

ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਤੁਹਾਨੀ ਦੇਖ ਕੇ ਕਈ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ

ਹੁੰਗਿਆ ਜੇਗਾ ਸਾਹਿਬ ਜਾਂ ਕੇ ਸੇਰ ਪਾਕਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ

ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਕਿਹੀ ਤੇਗ ਦੀ ਧਾਰ ਤੋਂ, ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਫ਼ਾਰਸ ਪੰਗ ਸਾਹਿਬ

ਹੁੰਗੀ ਤੇਗ ਦੀ ਲਹੂ ਦੀ ਸਾਹਿਬ, ਹੁੰਗ ਸਾਹਿਬਾਂ ਤੂੰ ਤਾਹਿਬ ਲਹੂ ਸਾਹਿਬ

ਕਲਗੀ ਹੋਲੇ ਰਾ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ, ਗਲਾਂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਧਾਰ ਹੁੰਗ ਸਾਹਿਬ

ਤਾਹਿਬ ਹਿੰਗ ਰਾਹਿਬ ਦੀ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ, ਤਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਦੇਖ ਦੇਖ

ਹਿੰਗ ਜੇਗੇ ਦੇਖ ਕੀਹ ਤੇਗ, ਤੇਗ ਤੇਗ ਦੀ ਕਲ ਹਿੰਗ

ਦੇਖ ਸਾਹਿਬ ਕੋਲ ਸਾਹਿਬ ਕਲਗੀ ਕੀਹ ਤੇਗ

ਸਾਹਿਬ ਕਲਗੀ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਗਲੀ ਦੀ ਕਲਗੀ ਸਾਹਿਬ

ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਦੀ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਹਿਰੇ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਸਾਹਿਬ

ਕਲਗੀ ਦੇ ਵਿਚ ਕਲਗੀ ਦੇ ਵਿਚ ਕਲਗੀ ਦੇ ਵਿਚ ਕਲਗੀ

ਜੈ ਕਿਸੇ ਕਲਗੀ ਦੇ ਵਿਚ ਤੇ

ਪੰਡੀਤ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ

ਪੰਡੀਤ ਕਲਗੀ ਗਲ ਕਲਗੀ ਤੂੰ ਦੀ ਸੀ ਰਾਹਿਬ ਦੀ 1

ਜੇਕਰ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ ਕਲਗੀ ਸਾਹਿਬ ਸਾਹਿਬ

ਸੇਵਾ ਕਲਗੀ ਪਾਪੀ ਪਹਿਰੇ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਲਗੀ ਦੀ

ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਤੇਗ ਕਲਗੀ

ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਪੰਡੀਤ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ

ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ

ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ ਕਲਗੀ

ਸਰਸਾਂ ਰੀ ਪਾਠ ਕਰੇ

ਸਾਧ ਜੀਗਤ ਜੀ ਤਿਸੇ ਦੇਵੇ ਭੇਟੇ ਸਾਤਿਕਾਰੇ ਸਾਤਿਕਾਰੇ
 ਜਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਫਤਹ ਜਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਤੁ ਗੁਰਗੀ ਕੀ ਸਾਧੇ
 ਦੇ ਗੰਗਾ ਧ੍ਵਾਜਾਤਾਰ ਉਸੇ ਪਿੰਡ ਖੇੜੀ ਪਟੰਗਏ ॥ ਸਾਧ ਜੀ
 ਸਰਸੀ ਲੱਟੀ ਖਚਰ ਜੀ ਕਿਸੇ ਦੇਖੇ ਗੰਗਾਦਾ ਅਰ ਖੇਈਆਰ ॥
 ਸਾਧ ਜੀਗਤ ਜੀ ਭੇਟੀ ਗੱਲ ਮੁਕਾਏ ਗਤ ਫੀ ਗੰਗਾ ਤੇ ਜਾਗ ਸਰਸ
 ਜਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਅਖਰੇ ਫਿਤਪਾਲਕਾਂ ਦੇ ਫਤਹਿਤੁ ਖਈ ਸਾਧੇਦਾ
 ਜਿੰਦਾ ॥ ਤੂੰ ਚਲਾ ਕੇ ਤੇ ਜਾਇਆ, ਅੰਦੇ ਤਿਆਰੀ ਵੈਰ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ਤੇ
 ਰਿਤਾ ਜਿੰਦਾ ॥ ਸਰਸੀ ਦੇ ਸਾਧਿਕ ਤਿਆਰੀ ਗਤ ਭੇਟੇ
 ਧ੍ਵਾਜਾਤਾਰ ਗੰਗਾਦਾ ਜਿੰਦਾ ॥ ਸਰਸੀ ਦੇ ਜਾਗ ਸਰਸੀ ਦੇ
 ਸਾਧ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਾਧ ਰਾ ਸਾਧਿਕਾਰ ਧਰਿਅੰਤ ਤੂੰ ਕਰਤਿਗੀ ਵਿਚ ਦੇ
 ਜਿੰਦਾ ॥ ਕਰਨ ਵਈ ਭੇਟ ਸਾਧ ਜਿੰਦਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਗੁਰਗੀ ਅਖਰੇ
 ਤੂੰ ਤਿਆਰੀ ਤੇ ਅੰਤ ਕਰਿਤੀ ਤੇ ॥

ਉਤੇ ਜੇ ਲਾਸ ਜੀ ਉਠ ਜੀ ਰਿਖਾਏ ॥
 ਸਾਂ ਤੂੰ ਜਾਂਦੀ ਦੇਹ ਦੀ ਘੁੱਟ ਜੱਠੀ ਪਾਏ ॥
 ਸਾਧ ਜੀਗਤ ਜਾਗ ਰੀ ਗੁਰਤੀ ਰਿਖਾਏ ॥
 ਸਾਧ ਜੀਗਤ ਜਾਗ ਰੀ ਗੁਰਤੀ ਰਿਖਾਏ ॥
 ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕੋਟ ਜੇਰੇ ਸਾਧਿਕਾਰ ਭੁਲਾਏ ॥

ਕੀਤਾ ਮੇਰੇ ਸਾਧਿਕਾਰ
 ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ
 ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ
 ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ
 ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ

ਸਾਤਿਕਾਰਿਅੰ ਦੇ ਵਲੀਹ ਸਰਸੀ ਕਰਤਿਗੀ ਵਿਚ ਕਾ ਕੇ ਫਤਹ
 ਧ੍ਵਾਜਾ ਤੇ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਤੂੰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ
 ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਪੁਰਜੀ ਦੇਖੇ ਵਲੀਹ ਸਾਧਿਕਾਰ ਕੀ ਕਰਤਿਗੀ ਤੇ
 ਤੁਲੀ ਵੀਰ ਕਥੂਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਤੇ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ
 ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ
 ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ
 ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ ਸਾਧਿਕਾਰ

15

ਹੀ ਜੀ ਮਾਧੀਰੋਂ ਤੋਂ ਕਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਤਲ ਕਰ ਕਰਾ ਪੁਰਾ
 ਰਿਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕਰਤਿਹੀ ਵਿਚ ਘੋਰੇ ਮਰੇਰ ਕਰੇ ਦੇ
 ਰਦਾਕਾ ਦੇ ਰਿਤਾ ਹਿਰਾਂ ਕਾਰਿਆਂ ਸਾਲ ਤੁਝਾ ਕੀ ਫੈਰ ਹੋ
 ਦੁਰਮਤੀ ਤੋਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੋ ਦਿਰਿਸ਼ਾ ਸਾਧ ਤੋਂ ਹਿਰਾਂ ਕਾਰਿਆਂ
 ਤੋਂ ਭੜਕ ਰਿਤਾ ਕਾਏ। ਤਾਂ ਫਰੀਰ ਸਾਧ ਦੇ ਹਿਰਾਂ ਕਾਰਿਆਂ ਸਾਧਿਕਾ
 ਕਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਭੜਕੁਣੀ ਰੋਹੀ ਤਾਂ ਕੋਰ ਕਾਏ ਫਰੀਰ ਸਾਧ ਦੇ ਸਾਧਿਕਾ
 ਕਾਰ ਤੁਝਾ ਕੀ ਮਿਲ ਤੋਂ ਕੁਝ ਕਾਂ ਦੇ ਖਤੀ ਰਿਖਿਆ ਪਰ ਕਰ
 ਨਾਮਨ ਦਿਓ ਘੁਮਣ ਜੀ, ਦੇ ਕਤਲ ਕਰ ਕਰਾ ਕਰਾ ਰਿਤੀ ਤੇ
 ਰਿਤਾ ਰਿਖਾ ਦੇ ਕਾਏ ਕੀਰਾ ਦੇ ਰਾਇਕਾ ਕੀ ਤੇਰੇ।

ਮਾਧੀਰ 13 ਮੇਂ 1761 ਤੋਂ ਕੋਰ ਸਾਧਿਕਾ ਕਾਰਿਆਂ ਤੋਂ
 ਕਰ ਕਤਲ ਕਰ ਰਿਤਾ ਕਾਰਿਆਂ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਹਿਰਾਂ ਤੋਂ ਕੀਰੇ ਕੀ
 ਰਿਦਾਕਾ ਵਿਚ ਰਿਏ ਕਾਏ ਰਿਖਿਆ ਪਰ ਮਗਰ ਕੋਰ ਦੇ
 ਕਰਾ ਮਿਖਦਿਰਦਾ ਕਾਏ ਕਾਏ ਰਿਖਿਆ ਕਾਏ ਕੀ ਦੇ ਰਿਖੇ
 ਕਾਏ ਕਾਏ, ਕਤਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਕਰ ਕਾਏ ਕਾਏ ਤੇ ਹਿਰਾਂ
 ਦੇ ਰਿਖੇ ਕਾਏ ਕਾਏ ਗੁਮਰਾ ਕੀ ਦੇ ਰਿਏ ਕਾਏ ਤੋਂ ਕਾਏ ਕਾਏ
 ਕੇਸੀਰ ਭੜਕ ਰਿਤਾ।

ਮਾਧੀਰ ਕੀ ਰਿਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਗੁਰੂ ਕੀ ਕਾਏ ਕਾਏ
 ਤੋਂ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ
 ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ
 ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ
 ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ
 ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ
 ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ
 ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ
 ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ
 ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ ਕਾਏ

ਤਿਸੀਂ ਤੂੰ ਫਲ ਤੁਗਤੁਹਾ ਮੇਰੇਗਾ । ਜਾਗ ਜਾਹ ਤੁਏ ਗੁਰੂ
 ਕੇ ਕਿਤਾ ਕੁਛ ਕਮਲ ਅਵਾਸ ਪੁਰਖ ਤੇਗ ਸਖਿ ਲਖ
 ਸੁਰਾ ਤੇ । ਅਤੇ ਫੇਰ :-

ਸੁਰਾ ਅਖ ਕੇ ਗਿਤਾ ਅਰਾਜਾ ਜੇਕੀ,
 ਤੂੰ ਜੀ ਰਖਿਆ ਲੰਗ ਕਰਤਾਰ ਮੇਰਾ ॥
 ਮੇਰੀ ਤੁਛ ਜਿਤੀ ਕੁਟ ਅਰਜੂਰ ਤੇ ਗਈ,
 ਪਾਇ ਤੇ ਗਿਤਾ ਜਾਤੁ ਕਰਤਾਰ ਮੇਰਾ ॥
 ਜਿਤੀ ਤੇਰੀ ਸਾਜਾਤ ਜੀ-ਜਿਥੇ ਤੂੰ,
 ਤੁਝ ਤੇ ਗਿਤਾ ਕਰਨ ਰਾ ਭਾਰ ਮੇਰਾ ॥
 ਕੁਛ ਪਏ ਤੇ ਕੇਰ ਜੀ-ਸਾਜਰਾ ਜਾਂ,
 ਅਰਜ ਤੇ ਗਿਤਾ ਅਖ ਪਰਦਾਰ ਮੇਰਾ ॥
 ਖੁਰ ਕੇਰਾ ਕੇ ਗਿਤਾ ਤੁਝ ਪੁਤਰਾਂ ਲਾ,
 ਕੇਰਾ ਗਿਤਾ ਅਰਾਜੀ ਰਾ ਕੇਰਾ ਜਾਂ ॥
 ਤਿਥੇ ਮੇਰਾ ਹੀ ਲੇਖੇ ਸਰੀਰ ਲਗ ਚਾਏ,
 ਜਿਥੇ ਲਾਤ ਕਰਤਾਰ ਤੇ ਮੇਰਾ ਜਾਂ ॥
 ਚਰਿਏ ਦੇਖਣਾ ਕੋਈ ਜਗਤ ਸੀ ਜੀ,
 ਤਾਂ ਜੀ ਗਿਤਾ ਰਾ ਸੱਖ ਜਗਤਿਆ ਜੀ ॥
 ਗੁਜਰੀ ਆਤ ਗੁਜਰੀ, ਗੁਜਰੀ ਕੁੰਤ ਮਾਇਰ,
 ਜਿਥੇ ਗੁਜਰਿਆ ਵਕਤ ਗੁਜਰਿਆ ਜੀ ॥
 ਪੁਤਰ ਕੁਸਰੀ ਜਨ ਚਾਰ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੇ,
 ਕੇਰਾ ਕੇਰਾ ਕਰੇ ਤੂੰ ਹੀ ਰਾਗਿਆ ਜੀ ॥
 ਜੇ ਤੂੰ ਮਤੁ ਕੀਤਾ ਜਾਤ ਕੇ ਜਿਥੇ,
 ਕਿਤਾ ਰਾਤ ਤਾਂ ਕਰਨ ਉਤਾਰਿਆ ਜੀ ॥

16

ਕਾਜਾਂ ਫਾਏ ਵੀ ਰਹੀ ਜਿਜਾਭ ਮਿਲਦੀ ;

ਜਿਸ ਦੇ ਜਾਗ ਨਾਹੀ ਨਾ ਕੁਹਾਇਆ ਹੈ ।

ਖਾਸ ਫਾਏ ਵੀ ਜਾਂਨੀ ਤੁਰਕੀਐ ਜੇਹੀ ,

ਦੇਹਾਂ ਦੇਹਾਂ ਵੀ ਕੋਕਾ ਕੁਹਾਇਆ ਹੈ ।

ਇਕ ਜੋਕਾ ਚਮਕੇ ਠਹਿਰ ਫਾਰ ਫਿਰਾ ,

ਦੁਨਾ ਦਿਨ ਨਹੀਂ ਚਿਹੁਣਾਇਆ ਹੈ ।

ਬੇਸਰ ਨਰ ਸਥੀ ਦੁਰ ਦੇ ਭਾਰ ਕੋਢੇ ,

ਜਾਗਾ ਦੀਵਾ ਕੁਪਾਥੀਆ ਕੁਹਾਇਆ ਹੈ ।

ਜੇਹਾ ਜੇਹਾ ਕਾਇਮ
ਰਾਖਾ ਰਹੇ

ਜੇਹਾ ਜੇਹਾ ਕਾਇਮ 1767 ਨੂੰ ਧੀਰੋ ਕੁਹਾਰੇ ਜੋਹੀ ਦੇ ਕੋਢੇ ਕੀਤਾ

ਜੇਹੇ ਜੇਹੇ ਦੁਨੀਅਤ ਧਰ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ।

ਗੀਤ :- ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੀਠ ਪਾਸ ਤੇ ਹੋਰ ਕੁਝ ਕੁਝ ਤੇ ਸਾਖਰ ਰਹਿੰਦੇ ,

ਜਾਮ ਦੀਗਤ ਵੀ ਜਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੀ ਕਹਿਕੇ ਮਿਲਾ ਵੀ ਜਾਗੇ

ਜਾਂ ਜਾਤਿ ਕੀ ਜਾਗੇ ।

ਉਨ੍ਹੇ ਕੋਠੇ ਕਹਿਕੇ ਦੇ ਰਾਜ ਤੇ ਤੁਹਾ ਫੁਰਕਾ

ਪਿਤਾ ਕਾਇਮ ਤੇ ਦੁਸ਼ ਕੋਢੇ ਦੀਵਾ ,

ਉਨ੍ਹੇ ਕੋਠੇ ਕਹਿਕੇ ਦੇ

ਉਨ੍ਹੇ ਕੋਠੇ ਕਹਿਕੇ ਦੇ ਜਾਗੇ ਕੋਢੇ ਕਹਿਕੇ ਦੇ ਜਾਗੇ ਕੋਢੇ ਕਹਿਕੇ ਦੇ

ਜਾਂ ਤੇ ਹੁਥੇ ਕੋਢੇ ਤੇ ਤੁਹਾ ਦੇ ਜਾਗੇ ਜਾਂ ਜਾਗੇ ਤੇ ਜਾਗੇ ਕੋਢੇ ਕਹਿਕੇ ਦੇ

ਮੇਂ ਤੇ

ਉਨ੍ਹੇ ਕੋਠੇ

ਹੈ:- ਤੇਰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਪਾਇਲਿਸ ਭੱਧਾ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤ ਦਾ.. —

1. ਗੁਣ ਸੂਖਮ ਸਿਤਿ ਰਹੀ ਜਾਰੀ ਤੇਰੀ ਨ ਤੇਰੇ ਜੰਗਲ ਦੀ ਹਉ ਚੋਰੀ ॥ ੧ ॥

ਜਮੇਤ ਜਾਇ ਜੇ ਬੇਦੁਤ ਜਾਏ, ਰੋਦੁਤ ਜਾਇ ਜੁ ਹਮੇ ॥

ਯਮੇਤ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜੋ ਪੁੰਨ, ਪੁੰਨ ਤੇਰੇ ਜੁ ਯਮੇ ॥

ਜੇ ਤੇਰੇ ਕਰ, ਬੇਤ ਤੇ ਕੁਲ, ਕੁਪ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕਰਾਏ ॥

ਮਰਤੀ ਤੇ ਜਾਕਲ ਚਰਾਏ, ਚਰੇ ਜਾਕਲ ਗਿਰਾਏ ॥

ਤੇਖਾਰੀ ਤੇ ਗਰ ਕਰਾਏ, ਗਰ ਤੇ ਤੇਖਾਰੀ ॥

ਮਲ ਮੁਰਮ ਤੇ ਪੰਡਿਤ ਕਰਾਏ, ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਮੁਖਪਾਰੀ ॥

ਗਰੀ ਤੇ ਜੇ ਪੁਰਖ ਕਰਾਏ; ਪੁਰਖ ਤੇ ਜੇ ਗਰੀ ॥

ਕਰ ਕਈਰ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤ, ਤਿਨ ਮੂਲਿ ਘਰਿਗਾਰੀ ॥

2. ਤਿਨ ਮੰਗੁਏ ਹੋਰ ਕੇ ਕਥੀ, ਗਉ ਹੋਰ ਕੇ ਤੇਰੇ ॥

ਗਉ ਤੇਰੇ, ਤੇਰੇ ਸਖਸਾਏ, ਜਮ ਤੇਰੇ ਘਿਰਗਾਰੇ ॥

3. ^{ਕਥਾ} ਕਥਾ ਤੇਰੀਆਂ ਕੁਦਰਤਾਂ ਤਿਆਰੀਆਂ ਦੇ, ਕਿਤੇ ਯਾਰ ਤੇ ਕਿਤੇ ਟੁੱਟੇ ਦਿਤਾ ॥

ਕਿਤੇ ਦਿੱਖਿਆਂ ਦਿਓ ਫੁਲਾਈ ਗੰਗਾ, ਕਿਤੇ ਖੂਹ ਦਿਓ ਤੇਰੀ ਪੁਰ ਦਿਤਾ ॥

ਕਿਤੇ ਜੇ ਘੇਰੇ ਰਾਂਝੀ ਦੀ ਚੋਗ ਚੁਗਰੇ, ਕਿਤੇ ਕਾਂ ਦੀ ਚੁੰਨ ਮੰਗੁਰ ਦਿਤਾ ॥

ਕਿਤੇ ਦੇਵਤੇ ਜਗਾ ਚੁੰਨੇਲ ਲਾਈ, ਕਿਤੇ ਧੂਮ ਤੇ ਘਮਸ ਲੰਗੁਰ ਦਿਤਾ ॥

4. ਦਾਦਾ ਦੇ ਤੇਰੀਆਂ ਕੁਦਰਤਾਂ ਕੁਲੀਆਂ ਦੇ, ਮਤਾ ਲਗਦਾ ਰਹੀ ਸਿਆਹਿਲੀ ॥

ਕਿਤੇ ਦਾਨਿਆਂ ਦੀ ਜੰਤ ਜਾਹ ਦੇਵੇ, ਗਰ ਸੋਧ ਦੇ ਘੋਰ ਦੇ ਦਿੱਖਿਆਂ ਦੇ ॥

ਦੇਵੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੁੰਨ ਤੇ ਦਾਰ ਕਰੇ, ਜਮੇਤ ਪਾਏ ਘੋਰ ਗਾਹਿਲੀ ਦੇ ॥

ਜਮੇਤ ਪੁੰਨਾਂ ਦੀ ਤੁਸੀਂ ਜੋਗਾ ਦੇਵੇ, ਪਈ ਤੇਰੀ ਤੁੰਨਾਂ ਦਾਹਿਲੀ ਦੇ ॥

ਪਰਮ ਸਤਿਨਾਮ ਦੇਹ ਜਾਪ ਜੀਤਾ ਜੀ ਸਤੁ ਗੋਲ ਕੇ ਕੇਰੇ ਧੰਨ ਕੀ ॥

ਜੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਰ ਦਿੱਖਾ ਕੀ, ਜਾਪ ਜੀਤਾ ਜੀ ਕੁਦਰਤ ਘੜੀ ॥

ਘੋਰ ਘੋਰ ਦੇਹ ਜੀ ਗਾਹਿਲੀ ਤੁਰ ਪੀਰਾਂ ਤੇ ਫੁਲਦੇ ਗੋਰਨ ਦੇ ॥

ਕਰਦੀ, ਪਿਛੇ ਸਿਤਿਗਰ ਦੇਹ ਪਿਆਰ ਮਾਗੀਏ ਤਾਂ ਮਤਾ ਕਰਦਾ ਤੇ ਦੇਵੇ ॥

ਤੇਰੇ ਪੀਰ, ਜੇਸੇਧਰ ਤੁਰ ਜੀਵੇ ਦੀ ਇਨ ਤੇ ਦਾਸ ਕੀ ॥

17

ਪੰਨਾ

ਮਾਓ ਜਗਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਪੰਨੇ ਫੇਰ ਕੇ ਦੇਖੀਏ, ਅਜ ਦੇਕੇ ਸੁਭਾਵਾਂ ਦੇ

ਫਾੜੀ ਘੀ ਹੁਣ ਕੋ ਫਿਰ (ਜਿਥੇ) ਈ ਅਰੰਭ ਹੋਵੇ ਥਾਂ ਉਹਾ ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ

ਫੁੱਲਾਂ ਦੇ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿਚ ਉਹ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਸਗੋਂ ਈ ਖੇਡੇ ਤੇ ਜਿਸ ਉਥੇ ਹੁੰਦਾ ਫੁੱਲਾਂ

ਵਿਚ ਉਹਨਾਂ ਸਮਝਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਆਮ ਹੈ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਨ ਤਾਂ ਹੈ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥ ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

ਅਥਵਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਆਪਣੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ॥

४५ ३० एप्रिल - २० हिम माघ महिन्यात ये.

ਪਾਤਰ ਤੇ ਵੱਡੇ ਲਈ ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਨੂੰ ਰਾਗ ਦੀ ਗਾਇ

ਪੱਖ-ਨਗ-ਦੀਨ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਤੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਗੇਧ,

ਭੱਭੇ ਗੇ ਰਿਕਾਇਤ ਪੁਕਾਰ ਮੰਨ ਸਮਝਾਏ ਦਾ ॥

- ਦੁੱਧ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚੀਂ ਕਈ ਜੀ,

~~ਫੇਰ ਗੁਰੂ (ਦੇਵ) ਦੇਵੇ ਪੁੰਨਾਤਾ ਦੇ~~

ਦੜ੍ਹੇ ਕੋਈ ਸਮੇਰ ਤੀਵਾਂ ਜਾੜੀ ਉਤਾਰੋ ਮੇਰੀ,

ਮਾਮਲਾ ਨੰਬਰ (ਦਿਖਾਏ ਦਿੱਤੇ ਮਾਮਲੇ) ਨੂੰ ਚੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇ।

18 - ਤਰਵਾਨਾਂ ਤਰਵਾਨਾਂ ਰੋਣ ਦੇਖੋ ਧੌਰ ਗਏ ਰੇ ,

ਬੈਰ ਵਿਚ ਫਾਜ਼ ਨਾਇਲਾ ਜੱਤ ਕਰਤਾਰ ਦਾ ॥

ਘੋੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਜਾਨੂੰ ਰਈ ਉੱਤੇ ਧਾਰ ਰੋ ,

ਖਜ਼ਾ ^{ਦਸਮੇਸ਼} ~~ਦਸਮੇਸ਼~~ ਭਯੋ ਗੁਬ ਚੋ ਉੱਚਾਰਾ ॥

ਛੋਟੀ ਸ਼ਾਹ ਚੜ੍ਹੀ ਟੱਛ ਪਤੰਗ ਤੇ ਜੋੜ ਦਿੱਤੀ ,

ਚੜ੍ਹੇ ਮਜ਼ਗਨ ਇਹ ਮੁਸਾਫ਼ਰ ਤੋਂ ਪੁਰਾਗਦਾ ॥

੨ - ਅਗਲੇ ਤੇ ਧਾਰ ਧਰ ਨਾਮਦਰਾ ਪੇਛਾਈ ਦੋ ,

ਦੰਦਰਾ ਜਾਨੂੰ, ਤੋਂ ਸ਼ਰਾਤ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ॥

ਜਾਨੀਓਤ ਜਾਨੀਓਤੁ ਦੀ ਜਾਪੇਰੇ ਜਿੰਨੀ ਫ਼ਜ਼ਾਤ ਚੜ੍ਹੀ ਵਿਚ ਮਦਾਰ ਤੇ ਗੇਹ

ਤਸ ਸੇਤ ਅਸ਼ਾ ਰੇ ਘੋੜੀ ਮਾਣੀ ਵਿਚ ਠੇਲ੍ਹ ਰਿਤੀ। ਸ਼ਰਾਤ ਘੋੜੀ

ਹੁੰਦੇ ^{ਮਦੇ ਵਿਚ} ਇਹ ਪਾਏ ਰਈ ਉੱਚ ਪਾਏ ਪੰਜਾਬੀ ਤੋਂ ਅ ਦੀ ਫ਼ਤਹ ਗਾਹ

ਦੀ ਰੋਸਤੁ ਨੀ ਦਿਖਾਈ। ਇਹ ਤਹੁੰ ਜਾਤਾ ਹੀ ਕਰੇ ਵੇਖ ਕੇ ਅੰਧੀ

ਮੁੰਨੀਆਂ ਦੀ ਜਾਨੀਓਤ ਤੇ ਬੀਤਿਓਤੀ ਜਾਤਾਗਨ ਇਹ ਜਾਪੇਰੀ ਤਸੁਲਤ ਸਾਫ਼

ਜੋਗਿਓਤ ਜਾਪਦਾ ਤੋਂ ਇਹ ਜਾਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਏਗਾ ਦੁਆਰੇਗੇਤੀ ਤੋਂ ਇਹ

ਹੀ ਰਈ ਵਿਚ ਜੁੱਟ ਰਈਏ ਸਾ ਜੀਤਕਾਰੀ ਜਨੇ ~~ਜਾਨੀਓਤ~~ ਜੋ ਘਰ

ਘਰ ਤੇ ~~ਜਾਨੀਓਤ~~ ^{ਜੀਤ} ਦੀ ਜਾਤਾ ਤੇਰੇ ~~ਜਾਨੀਓਤ~~ ਘਰ ਦੀ ਪੀਰ ਪਤੰਗ ॥

ਜਾਨੀਓਤੁ ਦੀ ਬਤਿਰੇ ਤਸ ਰਈ ਤਾਈ ਤੇਰਾ ਕੋਰ 'ਵੇਖੋ' ਤੇ ਜਾਨੀਓਤੁ

ਦੀ ਜਾਨੀਓਤ ਜਾਨੀਓਤ ਇਹ ਤਸ ਜਾਤਾ ਤੋਂ ਚਾਹੀਦਾ ਤੋਂ ਜੀ ਜੋ ਜਾਨੀਓਤੁ

ਦੀ ਜੋ ਵੇਖੋ ਤੋਂ ਵੇਖੋ ਜੀਨਾਂ ਦਸਮੇਸ਼ ਕਾ ਜਾਨੀਓਤ ॥

ਜਾਪੇਰੀ ਸ਼ਰਾਤ ਰੇ ਘੋੜੀ 'ਵੇਖੋ' ਰਈ ਜਾਨੀਓਤੁ ਦੀ ਜਾਨੀਓਤ

ਜੀਨਾਂ ਘੋੜੀ ਤੇ ਉੱਤੇ ਤੋਂ ਜਾਨੀਓਤੁ ਤੇਰੇ ਜਾਤਾ ਹੀ ਜਾਨੀਓਤੁ ਦੇਹ

੨ - ਖ਼ਤੀਆਂ ਪਤੰਗ ਸ਼ਰਾਤ ਰੋਣਾ ਰਈ ਜਾਨੀਓਤੁ ਦੀ ਜਾਨੀਓਤ ॥

ਖ਼ਤੀਆਂ - ਰਈ ਰਈ ਜਾਨੀਓਤੁ ਦੀ ਜਾਨੀਓਤ ਤੇਰੇ ਜੀਨਾਂ ਜਾਨੀਓਤੁ ॥

ਜਾਨੀਓਤੁ ਦੀ ਜਾਨੀਓਤੁ ਦੀ ਜਾਨੀਓਤੁ ਤੇਰੇ ਜੀਨਾਂ ਜਾਨੀਓਤੁ ॥

ਜੀਨਾਂ ਜਾਨੀਓਤੁ ਦੀ ਜਾਨੀਓਤੁ ਦੀ ਜਾਨੀਓਤੁ ਤੇਰੇ ਜੀਨਾਂ ਜਾਨੀਓਤੁ ॥

ਸ੍ਰੀ ਨਾਮ ਸਾਤ ਹਰ ਹਿਰਾ ਤੇ ॥

੩੪

ਦਾ ਹਿਰਾ ਦਾ ਜਾਤੀ ਤੁਸ ਤੇ ॥ ਹਿਰਾ ਜੇਹੀਆਂ ਦੀ ਤੇਰੇ ਹਿਰਾ ਦਾ ਜਾਤੀ ॥

ਘਾਗੀ ਤੇ ਘਾਗੀ ਕਰੁ ਮਾਤ ਰ ਤਿਆਗੀ ਰਾਖ,

ਖੇਦੀ ਕੇ ਕਰਮ ਜਗ ਸੀਕੇ ਜੇ ਦਿਓਗੀਏ ॥

ਜਾਪ ਪਿਆਰੀ ਤੇ ਮਾਗੀ ਤੇ ਤਾਕਦੇ ਕੇ ॥

ਤਸ ਦਿਸ ਰੋਣ ਦਿਸ ਜਾਗੀ ਮੇਂ ਗੁਜਾਗੀਏ ॥

ਖੇਦ ਤੀ ਜਾਪ ਜੋਗ ਖੇਦ ਤੀ ਜੋਗੀਏ ॥

ਦੇ ਕੇ ਜਾਗੀ ਜੋਗ ਜਾਪ ਤੇ ਲਗੀਏ ॥

ਮੇਰੇ ਘਾਟ ਜਾਏ ਤੇਰੇ ਪਾਤ ਤੀ ਉਤਾਰ ਰਾਖ,

ਤੇਰੇ ਘਾਟ ਜਾਏ ਜੋਗ ਪਾਤ ਤੀ ਉਤਾਰੀਏ ॥

ਭੇਦ ਜਗਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕਹਿਓ ॥

ਜੇ ਜੇ ਜਗੀਗੁਰੂ ਜਾਪਦੇ ਜਗੀਗੁਰੂ ਲਾਈ,

ਘੋਰ ਜਾਤ ਦਾਗੀ ਤੇਰੇ ਕਾਜਜੇ ਤੇ ਭਾਗੀਏ ॥

ਘੀਰੀ ਤੇ ਘੋਰ ਜਾਪੇ ਚਰਾ ਦਾ ਜੇਰ ਕਰ,

ਭੇਦ ਕੇ ਘੋਰੀ ਤੇਰੇ ਮਹਿਲ ਉਜਾਗੀਏ ॥

ਮੇਰੇ ਤੇ ਜਮੇਤ ਦੀਗੇ ਜਿੰਨਾਂ ਤਾਂਦੀ ਮਾਰ ਜਮੇਤ,

ਜਾਪੀ ਤੇਰੇ ਹਿਰੀ ਕੁਰਾਂ ਪਾਤ ਤੀ ਉਤਾਰੀਏ ॥

ਜੇ ਜਾਪ ਜੀਗਤ ਦੀ ਦਿਸ ਤੁਸ ਮੀ ਜਗਿਗੁਰੂ ਦੀ ਜਾਪਦੇ ਜੇਦਰ

ਤੇ ਦਰਸ ਦੇ ਕੇ ਜਾਗੇ ਰੇਰੇ ਗੇਰ ॥

ਜਾਪ ਜੀਗਤ ਹਰਮੇਂ ਭੇਦ, ਕੁਰ ਕਹਿ ਕੇ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਜਾਗਰ ਗੇ

(ਨਾਮ ਵਚਨ ਮਟ ਜਾਪਾ)

19

ਸੋ:- ਵਿਰਥਾ ਕਰੇ ੨ ਜੋਦ ਕੀਰਤਾ ਸਾਖਾਂ ੨ ।

ਮਾਈ ਮਤਿ ਮਹਿ ਮਤਿ ਹੀ ਮਹਿ ਮਤਿ ਜਾਪਾ ॥

ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪੁਰੇ ਕੀਰਤਾ ਜੋ ਭੀਰ ਗਾਂਠੀ ਘੋਖੇ ॥

ਜਿਨ ਘਾਮੁਰ ਸਭਿ ਸਾਤੁ ਦਿਨਾਸੀ ਭੀੜ ਜਮੀਨ ਕੇ ਘੋਖੇ ॥

ਗਿਰ ਵਚਨੁ ਪਾ ਕਰ ਪਦਮ ਕਾਇ ਹੋ ਇਕ ਨਾਮ ਵਚਨ ਮਟ ਜਾਪਾ ॥

ਵਿਰਥਾ ਕਰੇ ੨ ਜੋਦ ॥

ਪਰਮ ਜਤਿਕਾਰੇ ਜਾਪ ਜੀਤ ਜੀ ਸਗੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਕੋ ਪੈਰ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮਤਿਗੁਰੂ ਗਾਥਾ ਵਿਖੇ ॥

ਨਾਮ ਜਾ ੨ ਗੁਰਮਾਈ ਦੀ ਤਰ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਗਿਰ ਵਚਨੁ ਪਾ ਕਰ

ਪਦਮ ਕਾਇ ਹੋ ਇਕ ਨਾਮ ਵਚਨ ਮਟ ਜਾਪਾ ॥ ਤਾਦ ਨਾਮ

ਜੋ ਜਿਤ ਦਾ ਵਚਨ ਮਟੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜੀਤ ਤੇਰੇ ਜੀਤ ਤੇਰੇ ਜੀਤ ॥

ਨਾਮ ਜਾ ੨ ਗੁਰਮਾਈ ਦੇ ਪਰਮੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਜਿਥੇ ਕਰੇ, ਤਾਦ

ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਤੇ ਗੁਰਮਾਈ ਦੇਰ ਦੀ ਸਾਜਣ ॥

ਅਰਮ ਮਰਦ ਦੁਹਰੁ ਜੋ ਜਾਤੀ ਅਰ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਾਏ ॥

ਦੀਨ ਦਾਦੇ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ਜਿਥੇ ਕਰੇ ਵਿਰਥੇ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਗੁਰਮਾਈ ਦੀ ਤੇਰੇ ਇਹ ਸੀਮਾ ਦੀ ਨਾਮ ਦੀ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਨਾਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਜਾਪਾ ॥ ਜਿਥੇ ਕੇ ਇਕ ਜੇ ਸਾਥ ਜਮੀਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਾ ॥

ਮਾ ਉਪਰਾਮੀ, ਮਾਏ ਕਾਨ੍ਹ ਨੂੰ ਸਿਧ ਕਰੇ ਦੁਆ, ਜੀਤ, 39
ਉਤਮ, ਹੁੰਦਾ, ਦਰਦ, ਜੀਤਨਾ ਦਾ ਦੁਆਵੇਂ ॥

ਸਿਧਾ ਮਾਂ ਮਾਂਦਰਾ ਜਮੀਪ ਇੱਥੇ ਧਾਰਵੇ ਤੇ,
ਉਦੀ ਮਾਂ ਕਾਨ੍ਹ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰਾਉਣ ਜੀਤ ॥

ਉਏ ਕੇ ਮਾ ਕੁਏ ਕੇ ਮਾਮਾ ਕਈ,
ਰਿਏ ਵਿਚ ਕ੍ਰੋਧ ਕਤੀ ਮੁੜ ਨਾ ਸਿਮਾਉਣ ਜੀਤ ॥

ਮਿਠੀ ਮਿਠੀ ਕੋਈ ਕੋਰ ਕੇਹੁ ਉਪਦੇਸ਼ ਜੀਤ,
ਪਾਪੀਨਾਂ ਪਖੀਭੀਨਾਂ ਨੂੰ ਸਿਧੇ ਗਾ ਪਾਉਣ ਜੀਤ ॥

ਜੀਤ ਕਾ ਸਿਰਾਪ ਤੀਰ ਤਾਮ ਨੂੰ ਕੇ ਦੂਰ ਕੇਰ,
ਪਾਪੇਤ ਜਗਮ ਜਗੁ ਰੋਗ ਜਗ ਰਜਰਾ ॥

ਜੀਤ ਕਰੇ ਉਪਕਾਰ ਗਲ ਰਖਤ ਦਿਓਗਾ ਕੀ,
ਜਗ ਪੰਗ ਧੋਰ ਮੇਧ ਮੇਰਾ ਦਾ ਦਰਜਰਾ ॥

ਉਤਰਾ ਟਾਕੇ ਜੀਤ ਜੇਹਿਨਾਂ ਨੂੰ ਜੀਦਾਸੇ ਜੀਤ,
ਜੀਤ ਕੇ ਤਿਰਾਏ ਫੇਰ ਟਾਕੀ ਕੇਹੁ ਫਸਰਾ ॥

ਜੀਤ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਮਾਪ ਜਾਣਦੇ ਸੇ ਜੀਤ ਕਰ,
ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ^{ਮਾਮਾ} ~~ਮਾਮਾ~~ ਰਾਗ ਕੇਰ ਦੀਰਜੀ ਦਰਜਰਾ ॥

ਸਾਪ ਜੰਗਤ ਕੀ ਕੇਹਤੀ ਕਰਗਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਜਾਪ ਰਾ ^{ਧੋਰ} ਕਾਦਰ ਜਾਣਕ
ਹੋਰ ਨੂੰ ਰੂਠਾ ਸੀ ਹੋਰ ਇਨ ਪਾਸਾਇ ਇਕ ਕਥਾ ਮਾਂ ਮਾਪ
ਕੀ ਜਾਗਦੇ ਸੁਣਾਰਾ ਜਾਂ -

ਯਾਦੀਨਾਂ ਦਾ ਧਰਮ ਗੁਰੂ ਮੁਖਾ ਮੰਗੀਧਰ ਕਿਨ ਧੋਰ ਘਾਈਧਰ ਮਾਂਤੋ
ਕਰਮਦਿਧਰ ਬਿਖਿਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿ ਮੁਖਾ ਨੂੰ ਪੁਰਾ ਕੇਰੇ ਹਰਮ ਮਾਇਨਾ

ਕਰਾ ਜੀ ਮਾਂ ~~ਕੋ~~ ਤੁਹ ਪਗੜੇ ਤੇ ਉਦੀਨਾਂ ਪੁਰਾਰਾ ਗਰਾਂ
ਉਦੀਨਾਂ ਕਰੀਨਾਂ ਮਾ ਕਰਕਿ ਪੁਰਾ ਸੇ ਮਾਪ ਦੀਨਾਂ ਉਗਲਾਂ ਰਾ

ਬਿਖੀਨਾਂ ਤੇਈਨਾਂ ਜੇਹੇਂ ਦੀ ਮੁਖੇ ਨੂੰ ਦਿਓਨਾਂ ਸਾ।

ਇਹ ਮੁਖਾ ^{ਮੰਗੀਧਰ} ਇਕ ਇਕ ਗਰੀ ਵਿਚੋਂ ਬਿਖਿਨਾਂ ਨਾਂ ਰਿਗਾਂ ਨੂੰ ਇਕ

ਮਾਈ ਕਿਸੇ ਦੇ ਮਾਪ ਕਈ ਪੁੱਤਰ ਰਜੇ ਦੀ ~~ਜੇ~~ ਉਮਰੇ ਮੁਖੇ

ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਤੂੰ ਹਰੇ ਕੇਰ ਪੁਰਾ ਰਾਗ ਗਲਾਂ ਕਰਨ ਜਾਂਦਾ

20

ਤੁ ਜੇਹੇ ਖੁਦਾ ਕੇ ਸੇਵੇਂ ਤਾਂ ਉਨ ਕੇ ਸੇਵੇਂ ਦਾਸੇ ਪੁਤਰੀ
ਦਾਸ ਜੀ। ਜਦ ਮੂਲਾ ਖੁਦਾ ਕੇ ਸੇਵੇਂ ਤਾਂ ਉਨ ਕੇ ਸੇਵੇਂ
ਦਾਸੇ ਪੁਤਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਉਤਰ ਦਿਤਾ ਉਨ ਦੇ
ਤੰਗਾਂ ਵਿਚ ਕੋਈ ਧੁੱਤਰ ਨਹੀਂ ਤੇ ਮੂਲਾ ਦੇ ਅਖਿਆਨ ਸਾਥੇ
ਜਾਈ ਤੇ ਅਖਿਆਨ ਦੇ ਉਤਰਿ ਜਾਈ ਤੇ ਤੇਰੇ ਤੰਗਾਂ ਵਿਚ
ਕੋਈ ਧੁੱਤਰ ਨਹੀਂ। ਜਾਈ ਕੜੀ ਰਿਗਨ ਤੇ ਗਈ।

ਤੁ ਜੇਹੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ ਫਰੀਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ
ਜੇਹੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ ਫਰੀਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ
ਜੇਹੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ ਫਰੀਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ
ਜੇਹੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ ਫਰੀਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ

ਇਹ ਤੁਹਾ ਜਾਪ ਜੀਗਤ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਦੇ ਅੰਤਿਮ ਫਲ
ਜਿਸਦਾ ਦੇ ਸਾਥੇ ਦੇ ਸਾਥਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜੰਤ ਕਰਨ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
ਜਿਸਦੇ ਪ੍ਰਭ ਅਖਿਆਨ ਦਾ ਰਾਜ ਸੁਰੇਣਮ ਤੇਰੇ ਹਾਂ, ਜਿਸਦਾ
ਦੇ ਅਖਿਆਨ ਦਾ ਪੁਤਰ ਦਿਤੇ ਤੇ ਕਿਸੇ ਭਾਈ ਕੇਵੇਲੀਆਂ ਦੁਆਰਾ
ਦੇ ਦੰਤਾ ਦੇਰੇ ਪੁਤਰ ਕੇ ਦੇਵੀਆਂ ਦੇਰੇ ਤਾਂ ਜੋ ਦਾ ਪੁਤਰ ਕੇ
ਦੇਵੀਆਂ ਦੇਰੇ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਪੁਤਰ ਤੇ ਉਨੇ ਤੁਹਾ ਦੀ ਅਖਿਆਨ
ਪੁਤਰ ਤੇਰੇ ਹੋ।

ਯੇਨਤੀ ਕਰ ਰਿਗ ਜਾਂ ਫਰੀਸ਼ਤੇ ਦੀ ਸਾਧਨਾ ਪੁਤਰ ਕੇ
ਜਾਈ ਤੇ ਜੇ ਕਿਸੇ ਸੇਵੇਂ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸਾਥੇ ਤਾਂ ਕੋਈ ਪੁਤਰ ਤੇ
ਤੇ ਹੀ ਸੇਵੇਂ ਤੇ ਸਾਥੇ ਕੋਈ ਦੇਰੇ ਵਿਚ ਕੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੇ ਜਾਈ ਤੇ
ਫਰੀਸ਼ਤੇ ਦੇ ਦੇਵੀਆਂ ਦੇਰੇ ਤੇ ਫਰੀਸ਼ਤੇ ਦੇਰੇ ਤੇ

ਤੁ ਜੇਹੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ ਫਰੀਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ
ਜੇਹੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ ਫਰੀਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ
ਜੇਹੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ ਫਰੀਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ
ਜੇਹੇ ਖੁਦਾ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ ਫਰੀਸ਼ਤੇ ਦੇ ਸੇਵੇਂ ਤੇ

ਮਾਈ ਤੇ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਕੀਤਾ ਜੀ ਕਿ ਤੇਰੇ ਵਾਲੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਆਏ ਹਨ
ਤੀ ਤੇ ਮਾਂ ਦੇਖ ਜੇਹੇ ਹੋ ਪੁੱਤਰ ।

ਮੁਝੇ ਹੀ ਘਰਾ ਰੂਪ ਅਭਿਮਾਨ ਕਿ ਖੁਸ਼ ਦੀ ਰੂਪ ਦੇਖਣ ਰਹਿ ਪਿਆ
ਹੈ । ਅੱਜ ਦੇਹ ਮੁਖਾ ਖੁਸ਼ ਕਰ ਗਿਆ ਤਾਂ ਤੇ ਮਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮਾਂ
ਟੇਕਾ ਜੀ ਪਰ ਅੱਜ ਮਾਂਗੀ ਤੀ ਦੇਖਿਆ ਜੇਹੇ ਕਿਹਾ ਤੇ ਖੁਸ਼
ਤੂੰ ਜੇਹੇ ਸਾਰ ਰੂਪ ਦੇਖਿਆ ਤੇ ਤੂੰ ਮੁੰਡੇ ਕਿਹਾ ਜੀ ਕਿਉਂ ਆਈ ਦੇ ਤਾਂਗੇ
ਵਿਚ ਕੋਈ ਪੁੱਤਰ ਹੀ ਪਰ ਉਹ ਦੇਖਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਦੇਖ । ਤਾਂ ਖੁਸ਼
ਕੇ ਕਿਹਾ ਮੁਖਾ ! ਕਾਫ਼ਾ ਸਾ ਆ ਪਰ ਇਹ ਸਾ ਕੇ ਦਾਖ ਮੈਂ ਤੂੰ
ਦੇਖ ਦੇਵਾਂ ਗਾ ਪਾਇਆ ਮਾਂ ਦੇ ਇਕ ਪਿਲਾਵਾ ਤੇ ਇਕ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਰਾ
ਮਤੇ ਜੇਹੇ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਮਾਦਾ ਦੀ ਸਾ ਖੁਸ਼ ਰਿਹਾ ਕੇ ਦੇਹਾ ਮੁਖਾ ਛੁੱਟੀ
ਤੇ ਮਿਲਾਵਾ ਤੇ ਕੇ ਤੇ ਪਿਆ ਕਈਆਂ ਮਾਰੀਆਂ, ਜੋੜੀਆਂ,
ਮਾਪੂ, ਜੇਤਾਂ ਕੇ ਗਿਆ ਮਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੁਸ਼ ਦੀ ਮਾਦਾ ਦੇ ਖੁਸ਼
ਦੇਖ ਤੇ ਮੁਖਾ ਵਾਲੇ ਖੁਸ਼ ਦੇਖ । ਪਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਸਾ ਰਿਹਾ ਮਾਂ
ਮਖੌਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਦੀ ਤੇ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਮਾਂ ਖੁਸ਼ ਦੇ ਦੇ
ਮਾਪੂ ਜੇਹੇ ਮੁਖਾ ਖਾਈ ਜੀ ਵਾਲੇ ਮੁਖੇ ਰਿਹਾ ਜੀ ਤੇ ਇਹ
ਫੀਰ ਮਿਲਿਆ ਕਿਸੇ ਦੇ ਕਪੜੇ ਪਾਏ ਤੇ ਦੇ, ਸਾ ਮਾਂਗੀ ਰੂਪ ਤੇ ਦੇਖ
ਖਿਸ਼ੀ ਤੇ ਦੇਖ ਪੁੱਤਰ ਤੇ ਤੇ ਮਿਲਾਵਾ ਕੇ ਰਾ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜੀ ਕਿਹਾ ਤੇ
ਮੁਖੇ ਦੇਖੀ ਜੀ ਕੀ ਕੀਤਾ ਤੇ ਖੁਸ਼ ਦੀ ਮਾਂ ਕਿਸੇ ਮਾਦਾ ਦੇ ਖੁਸ਼
ਦੀ ਦੇਖ ਤੇ ਪਰ ਖੁਸ਼ ਸਾ ਮਿਲਣ ਕਰੇ ਖਾਈ ਵਾਲੇ ਸਾ ਰਿਹਾ
ਤਾਂ । ਤਾਂ ਫੀਰ ਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿਸੇ ਖੁਸ਼ ਰਾਹੀਰ ਤੇ ਕੇ ਮੁਖੇ
ਕੇ ਫੀਰ ਤੇ ਮੁਖੇ ਕੇ ਮੁਖੇ ਦੇ ਰਿਹਾ ਮਾਂ ਕਿਹਾ ਖੁਸ਼ ਦੀ ਕੀ
ਕੇ ਤੇ ਜੇਹੇ ਮਾਂਗੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮਾਂਗੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ ਦੀ ਤੇ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਤਾਂ ਮਾਂਗੇ
ਮਾਂਗੇ ਤੇ ਮਾਂ ਦੇਖੇ ਜੀ ਮਾਂਗੇ ਤਾਂ । ਖੁਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਕੇ ਮੁਖਾ ਖੁਸ਼
ਕੇ ਮਾਂਗੇ ਤਾਂ ਖੁਸ਼ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਕਿਸੇ ਖੁਸ਼ ਰਿਹਾ ਮਿਲਿਆ
ਤੇ ਤਾਂ ਮੁਖੇ ਤੇ ਮਾਂਗੇ ਤਾਂ ਮੁਖੇ ਮਿਲਿਆ ।

21

ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਸੇ ਜੁਲਾ ਇਹ ਉਹੀ ਫਰੀਬ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਰੇਤਿ
 ਜਾਈ ਨੂੰ ਹੋ ਪੁੱਤਰ ਦਿਤੇ ਤਰ ਏਤੋਂ ਕੋਏ ਕ ਜਾਪੋ ਦਾ ਕਿਸੇ
 ਜਾਂ ਹੋ ਸੀ ਕ ਜੇਕਰ ਕਰਕੇ ਭੁਏਂ ਫੀਰੀ ਤਿਸ ਜਾਈ ਦੇ ਭਾਗੀ
 ਦਿਖੇ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਜੀ । ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ (ਸਿਖਿਅਕ) ਤੋਂ
 ਜੇਹੀ ਘਾਂਧੀ ਭਗਤ ਛੁਡਾਏ, ਘੋਸ ਭਗਤ ਤ ਛੁਟੇ ਜੇਹੀ ਮ
 ਏਕ ਜੀ ਜੇਕਰ ਗਹਿ ਘੋਸ, ਤਉ ਦੁਖਿ ਜੇ ਧੰ ਜਵਾਨ
 ਰਾਂਤਿ ।

ਇਹ ਏਹੋ ਇਕ ਵਾਰੀ ਕੇਖੜ ਰਈਏ । ਏਥਾਂ ਜਾਪਾ ਦੀ ਜਵਾਨ
 ਕਿਸੇ ਰੇਤਰ ਜਾਦੇ ਰਹਿਣ ਜਾਪਾ ਦਾ ਉਤੇ ਰੰਗ ਦਸਦਾ
 ਜਾਪ ਜੀਗਤ ਦਾ ਜੋ ਏਥਾਂ ਜੀ ਰਹਿ ਕੇ ਖਿਸ਼ੀ ਦਾ
 ਜਾਦਰ ਗੇ । ਜਨਿ ਜੀ ਜਾਦਰ ।

ਹਰੀਕਤ ਗਾਇ

ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰੂ ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਲਿਖਤ
ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਡਾ. ਜਗਜੀਤ ਸਿੰਘ

ੴ:- ਕਿਸੇ ਜੀਨ ਧਰਮ ਤੋਂ ਵੇਰ, ਦੁਸੀਨ ਤੋਂ ਸੋਧ ਰਹਿਣਗੇ (ਸਭ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਮੰਨਣ ਤੋਂ ਉਤਰ ਕਰ ਕੇ ਭਾਵੇਂ ਸਮਝਣ ਤੋਂ)

ਇਹ ਉਹ ਸਮਝਣਯੋਗ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਉਸ ਦੇ ਸੁਝਾਵੇਂ ਹੋਣ ਲਿਖਾਂ ਵਧੀਕ ਵੀ ਇਹੀ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਪਾ ਬਣੇ

ਜਦ ਜੇਗਰ ਦੀ ਜਤਨ ਗੱਲਾਂ ਵੇ ਕਰੋ ਜੇਨ ਦੀ ਸੰਤੋਖ ਸਮਝਿਓ
ਧਰਮ ਦੀ ਉਹ ਉਤਰਾ ਸੁਝਾਵੀ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਤੋਂ 'ਜਾਪ' ਵੇ ਜੀਨ
ਦਿਓ 'ਜੇਨ ਧਰਮ' ਜਾਪੁ ਦੇ ਜੇਨ ਤੋਂ ਵੇ ਦਿਓ ਕਰਾ ਤੇ ਉਹ ਜਤਨ ਧਰਮ ਤੋਂ
ਧਰਮ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਮੁਕਤੀ, ਦੀਰ, ਇਸਈ ਜੇ ਜਤਨ ਦਿਓ ਵੀ ਧਰਮ
ਜੇ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਾਹਣੀ ਤੋਂ ਉਹ ਵਿਚ ਮੁਕਤੀ ਰਹਿਣ
ਸੁਧੀ ਜਾਣ ਕਰ ਦੇਵੇ ਵੀ ਗੇਰਾ ਸੀਂ ਕਰਾ ਉਹ ਜੇਨ ਤੀ
ਕਿਉਂਦਾ ਤੇ ਉਹ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਤੇਈ ਕੁਝਾਈ ਜਾਇਣ ਵਾਈ ਪੀੜੀ ਵਈ
ਚਾਹੁ ਮੁਸਾਏ ਵੀ ਵੇਖ ਕਰਾਈ ਤੋਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਧਰਮ ਤੋਂ ਜਾਨ ਕੁਝਾਈ
ਕੀਤੀਆਂ ਉਹੀ ਦਿਓ ਜੇ ਇਹ ਜਾਪੀ ਸਮਝ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਤੋਂ

ਸਿਰਫ਼ ਕੋਰ ਜਾਇਣੇ ਵਿਚਲੀ ਧਾਮ ਸੱਚ ਪੁਰੀ ਧਰਮ ਦੇ ਧਰਮ
ਸਿੱਖ ਪੁਰੀ ਗੋਰਾਂ ਦੇ ਉਹ ਤੋਂ ਜੀਨ 1781 ਵਿਚ ਇਹ ਧਾਮ ਦੇ
ਜਾਨ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਮ ਹਰੀਕਤ ਗਾਇ ਗਿਆ, ਜੇਨ ਕੁਝਾਈ
ਤੋਂ ਉਹ ਤੋਂ ਵਾਹਾ ਵਿਚਲੀ ਜਾਇਣਾ ਸਿੱਖ ਵਿਚ ਰੰਗ ਉਹ ਪੁਰੀ
ਦੀ ਜਪੁਤੀ ਦੁਸਾ ਸਾਧ ਵਿਚ ਦਾ ਵਿਚਲੀ ਉਹ। ਕੁਝੀ ਕੁਝਾਈ
ਦੁਸਾਈ ਵੀ ਜੇਨ ਸਾਧ ਸਿੱਖ ਧਰਮ ਦੀ ਵਿਚਲੀ ਕੋਰ ਉਹ।
ਇਹ ਦੇ ਸਾਧਿਕਾਂ ਤੋਂ ਉਹ ਜੀਨ ਦੀ ਗਰਾ ਕਰਾ ਪੜ੍ਹਾਇਣ ਵਈ
ਜਾਇਣੇ ਦੇ ਮਰਦੇ ਵਿਚ ਪੜ੍ਹੇ ਪਾਇਣ।

ਇਹਦੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਕੁਝ ਮੁਸਾਏ ਪੀੜੀਆਂ ਸਾਧ ਹਰੀਕਤ
ਗਾਇ ਦੀ ਧਰਮ ਚਰਚਾ ਕਿਸੇ ਪਈ ਚਰਚਾ ਕਰਿਆ ਕਰਿਆ ਮੁਸਾਏ
ਸਮਾਜ ਸੰਗਤਾਂ ਦੇ ਵੇਈ ਦੇ ਸਦਾ ਵਿਚ ਕੁਝ ਮੁਸਾਏ ਸਦਾ ਕਰੇ
ਇਹ ਤੋਂ ਹਰੀਕਤ ਗਾਇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸੇ ਕਾ ਵਿਚ ਉਹ ਦੇ ਸਦਾ
ਸਮਾਜਾਂ ਤੋਂ ਮੁਸਾਏ ਉਹ ਤੋਂ ਮੁਸਾਏ ਸਾਧਿਕਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਈ

[illegible]

ਦੇ ਜਾਪੁ ਵਿਚੋਂ ਜਾਣ ਤੇ ਮਰ ਨੇ ਤੂੰ ਦੀ ਰਵਾਨਗੀ ਕਰੇਗਾ ।
 ਤੇਰੀ ਵੀਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨੇ ਜਿਹ ਵਧਣ ਨੂੰ ਮਨਕਰੁ ਭਣਾ ਧੋਣਾ ।
 ਭੋਲੇ ਦਾ ਮੁਢਾ ਇਹ ਤੁਹਾ ਭੀਰਤ ਗਾਇਨੁ ਰਹਿੰਦਾ ॥
 ਮੁਢਾ ਕੇ ਭੋਲੇ ਦਾ ਮੁਢਾ ਇਹ ਕਰ, ਟੁੱਟੇ ਮੁਖਾਂ ਦੇ ਜਾਨੋ ਮਨਕਰੁ ਤਾਂ ਮੈਂ,
 ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਮਦਦੀ ਤੇ ਅਸੁ ਆਏ, ਮੇਰੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਮਨਕਰੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ॥
 ਚੋਟੀ, ਤਿਰਤ ਤੇ ਤੇਰੇ ਜੇਤੂ ਨੇ ਕਰ, ਕਰਨਾਂ ਪੜ੍ਹੇ ਤਾਂ ਧੜਾ ਮਨਕਰੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ॥
 ਮੈਂ (ਏਥੇ) ਦੇ ਸਭ ਜਾਪੁ ਪੜ੍ਹੇ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੇਰੇ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਮਨਕਰੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ॥
 ਨੇ ਕਰਦਾ ਨੀ ਚੋਟੀ ਤਾਂ ਸ਼ਾਹ ਜੰਦਾ, ਗਾਇਨ ਚੋਟੀ ਸੇਭ ਤੇ ਤੇਰੀ ॥
 ਤੇਰੇ ਤਿਰਤ ਤੇਰੇ ਕਰਦੇ, ਤੇਰੀ ਜਾਨ ਸ਼ਾਹ ਦੇ ਮਾਨੀ ॥
 ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀਰਤ ਗਾਇਨੇ ਕਰਦਾ ਇਹ ॥
 ਮੁਲਕਾ ਸੀ ਮੁਲਕਾ ਸੀ ਕੇਰਦਾ ॥
 ਇਹ ਕਰਦਾ ਤੇਰੇ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਜੇਤੂ ॥
 ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਇਹ ਕਰਦੇ ਕਰਦੇ ਸਭ ਕਰਦਾ ॥
 ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤੀ ਦੇ ਰਿਸੇ ਕੇਰੇ ਕਰਦਾ ॥
 ਕਰਦੇ ਕੇਰੇ ਕੀਰਤੀ ਦੇ ਰਿਸੇ ਕੇਰੇ ਕਰਦਾ ॥
 ਸਭ ਤੇਰੀ ਮਾਨ ਤੇਰੇ ਮਿਲਾਨ ਮਾਨ ਮੈਂ ਕਰਦੇ ॥
 ਮੈਂ ਕਰਦੇ ਕੇਰਦਾ ॥
 ਮੇਰੇ ਕੀਰਤੀ ਦੇ ਗਾਨੀ ਦੀ ਕੁਰਮਤ ਧੋਰਕਾਰ ਕੇ,
 ਦੇ ਇਹੀ ਕਰ ਕੇਰਦੇ ਮੈਂ ਕੀਰਤੀ ਕਰਦੇ ਗਾ ਕਰਦੇ ॥
 ਭੀਰਤ ਗਾਇਨੇ ਕੇਰਦਾ ਕਰਦਾ ॥
 ਮੁਖ ਤੇਰੇ ਕਰਦਾ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ ਕੇਰਦਾ ਕਰਦਾ,
 ਤੇਰੇ ਇਹ ਇਹ ਕਰਦੇ ਮਨਕਰੁ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ॥
 ਤੇਰੇ ਇਹ ਕੇਰਦਾ ਦੀਰ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ॥
 ਕੀਰਤੀ ਕੇਰਦੀ ਕਰਦੀ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤੀ ਕੇਰਦੀ ਕਰਦਾ ॥
 ਮੁਖ ਕਰਦੇ ਕੇਰਦੇ, ਮੁਖ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤੀ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ,
 ਕੀਰਤੀ ਕਰਦੀ ਕੇਰਦੀ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ॥

[illegible]

ਪ੍ਰਾਨਰੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਦੇ ਬਚਾਏ, ਉਸੀ ਨਾਮ ਅਨੁਸਾਰੀ ਮਾਠੀ ਹੈ।

ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ ਹੈ।

~~ਉਸ ਸਮੇਂ ਜਲੀਤ ਦੇ ਉਹ ਉੱਤਰ, ਜਦੋਂ ਕਿ~~

~~मामरी गुजरात देहा उ उ देहा उ !~~

~~ਪਿਤਾ ਮੁਣ । ਪਿਤਰਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਕੁਝ~~

~~ਮੇਰੇ ਹਾਥ ਨਾਕੇ ਮੁਕਾਮਾ ਵਿਚ ਜਾਵੁੰਗੀ ਜਲੇ ॥~~

~~ਜੀਆਂ ਜੋਗੇ ਦੇ ਰੀ ਤੇਰੀ ਗੋਰ ਤਾਈ,~~

मारे मठा रीति नाना मशहूर गीतनं ॥

ਰਾਹੀ ਭਾਗ ਭਰੀਏ ਤੀ ਸੁਗਮ ਹੋ ਗਏ .

ਗੀਤ ਓਹ ਮਾਗਾ ਦੇ ਗਾਉਣ ਗੀਲੇ ॥

ਸੰਗਤ ਸੇਰੀ ਬਨਾਈ ਤੇ ਸਾਫ਼ ਸਾ ਰੇ,

~~ਮੇਰੀ ਗਾਇ ਦੇ ਤਿਲਕ ਲਗਾਣੇ ਦੀ ਸਨ ॥~~

ਦੇਰ ਦੇਰ ਜੇਹੇ ਖੂਹ ਸੀ ਲਾਲ ਚੈਰਾ,

~~ਦੇਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਧਾਰਮਿਕ ਹੈ~~

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ,

ਪ੍ਰਿਤ ਵੀਰਾ ਪ੍ਰਦੀਪਿਕਾ ਦਾ ਹੀ ਹੈ ॥

ਮਾਧ ਜੀਗਤ ਚਲਾ ਧੱਕੇ ਛੇੜੀ ਜੀ ਭਰੀਕਤ ਗਏ ਦੇ ਇਸ਼ਰਾਮ

ਸਾ ੨੬੫੨ ਤੇ ਮਾਘ ਮੁਖੀ ਪੰਜਵੀਂ, ਜੰਮਤ 1798 ਤੇ

ਆਰ ਕਾਟਰ ਨਰੀਨ ਆਰ ਦੇ ਤੁਰਨ ਸਾਰ ਪੁਰੇ ਕਰੇ

ਕਰ ਰਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਰਿਆ ਤੋਂ

ਉਧਰ ਕਾਜੀਆਂ ਖੜ੍ਹੇ ਭੁਠਾਨੇ ਵੀਡ, ਏਧਰ ਧਰਮੀ ਦੇ ਧਰਮ ਚਟਾਨੇ ਵੀਡ
 ਉਧਰ ਦੁਸ਼ਮਣਾਂ ਧੇਨੁ ਕੁਸ਼ਮਣੇ ਵੀਡ, ਏਧਰ ਧਰਮੀ ਉਗਾੜੀ ਗੀਤਾ ਤੇ ਮਾਨ ਕੀ
 ਉਧਰ ਦਾਰ ਉਨਦਾਰ ਨੂੰ ਭਾਵੁ ਵੀਡ, ਏਧਰ ਸਾਜ਼ਰੇ ਧਾਰ ਉਗਾੜਾ ਵੀਡ ।
 ਧੜ੍ਹੇ ਤੋਂ ਜੀਨ ਰੱਬਾ ਗਲ ਭਾਲ ਧੜ੍ਹੇ, ਏਧਰ ਦਾਇਆਂ ਮਾਪ ਦਿਆਨ ਵੀਡ
 ਧਰਮ ਦੀਰ ਭਰੀਰਤ ਦੇ ਲਾਲ ਚੰਦ, ਮਾਪ ਧਰਮ ਤੋਂ ਜੀਨ ਕੁਸ਼ਮਣ ਵੀਡ
 ਮਾਧਿ ਇਕ ਏਕ ਇਕ ਧੜ੍ਹੇ ਦੇ ਮੈਂ ਇਸ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਵੇਂਗੇ ।

ਸੰਖੇਪ :-

ਸੰਖੇਪੀ ਸਮਾਜ ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਪ ਜੰਗਤ ਦੀ ਤੇ ਧਰਮ ਦੀਰ ਭਰੀਰਤ ਗਾਇ ਦੇ ਧਰਮ
 ਧੜ੍ਹੇ ਮਾਪਾ ਦਿਲ ਕਟ ਦਾ ਦਿਲ । ਭਰੀਰਤ ਗਾਇ ਦੀ ਸਮਾਧੀ
 ਰਾਤੋਂ ਤੋਂ ਦੇ ਜੀਰ ਦੜ੍ਹੇ ਵਲ ਤੇ । ਅਤੇ ਤੇ ਸਾਥ ਧਰਮੀ ਤੇ
 ਮੇਰਾ ਲਗਾਏ ਜੀ

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਤੇ ਕਿ :- ਜੀਰੇ ਦੀ ਚਿਤਾਓ ਧਰ ਰੋਗੇ ਮੇਰੇ ਧਰਮ
 ਮੇਰੇ ॥ ਵਤਨ ਮੈਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਵੇਖੋ ਕੀ ਧਰੀ ਧਰੀ ਦਿਲਾਂ ਤੇ ਭਾ ।
 ਮੈਂ ਸਾਥਿ ਇਕ ਦੇਰ ਦੇਰ ਧੜ੍ਹੇ ਵਟੀਏ -

ਸੰਖੇਪ :- ਕਿਸੇ ਜੀਨ ਧਰਮ ਤੋਂ ਦੋਰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਤੇ ਸਾਥ ਮੰਗੁ ਮੇ ॥

29
ਸੀ:- ਅਗਿਆਤ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਿਬਾਂ ਵਲੋਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ

~~ਪੰਨਾ ੨੨੨~~ ਮਹਿਕਮਾ ਜੋਗ ਸਾਪ ਜੋਗਤ ਕੀ ਸਤੁ ਮਾਈ

આથી જાન્યુ ૨૬ થી ૨૮ સુધી નિઃશ્વાસુ ધડતાર પડ્યું હતું ;

ਨਾਮ ਨਿਗਤ ਦੀ ਨਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਤਿਬੱਧੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਦਯਾਈ ਦਾਗ ਨਿਰ ਫੁਲੇ ਝਰੀ ਨਿਰ ਤੁਕਤੁਤੀਓਂ —

ਪੰਥ ਨਾਮਕਾਵਲੀ ਦੇ ਦੋ ਕਲਾਮ ਕਲਾਮ ਅੰਗ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ।

~~ਜਲਪੁਰ ਦੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਵਿਚ ਵੀ ਕੁਝ ਹੋਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗਿਰਜਾ / ਮੰਦਰ ਪੁਰਾਣੀ~~

ੴ ਕੁੰਦੀ ਤਾਦ ਕਰਤਾ ਈ ਸਾਹੀ ਅਸੀਰ ਫਾਗੁੰ ਸੀ ਉਮਦੇ ਮਾਂਗ

उत्तम पुण्यार बद्ध दुष्ट दार्ष्ट्य उत्तम गुहा दत्त चैव वरिष्ठ

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸਾਹਿਤਕ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਦੋ ਮੁੱਖ ਪਾਠਾਂ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਹਿਤਕ

ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚਾ ਹਿੱਸਾ ਜ਼ਾਨੂਰੀ ਪੌਦੇ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ 164 ਮੀ. ਤੇ,

ગાંધીજીનાં ^{હિંદી} ~~સુચન~~ સંચિત્ત શરૂ કરના વા ૩ દર મેં

ਮੈਂ ਤਾਂ ਗਤੀ ਘਾਟੀ, ਰਿਏ ਮਗ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਘਾਟੀ ਮਾਤ੍ਰਿਕਾ ਦਿਖਾਵਾਂ

~~ਸਾਨੂੰ ਭਰਮਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਭਰਮਾਂ ਤੇ ਭਰਮਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਭਰਮਾਂ ਤੇ ਭਰਮਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਭਰਮਾਂ ਤੇ ਭਰਮਾਂ~~

ਧੰਨ ਕੁਮਾਰ ਮਾਂ, ੨੭ ਨੰ. ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਦੇ ਸ਼ੀਟ 'ਤੇ ਮਾਂ,

~~ਜਗ ਮਰ ਏਹ ਸਾ ਜੀਗਿਸੀ ਵਿ ਸੀ ਕਰੀ ਹੀ ਸਾ ਮਰਾ ।~~

ਫਰੈਡੇਰਿਕ ਗੋਟਲੋਬ ਮਾਰਕਸ 5 ਜੂਨ 1818 ਜਨਮ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਪਾਉਣਾ

~~ਪ੍ਰਭਾ ਵਰਤਿਆ ਤੇ ਸਭ ਕਾਮ ਪੂਰਾ ਆਇਆ ਤੇ ਭੈਰਵੇ ਕਰ~~

ਜਿਸ ਦੀ ਧਰੀ ਤੇ ਅਤਿਜਲਾ ਦਿਲ ਵੀ ਕੜ੍ਹ ਰਾਜਪਰਾਗ ਤੇ ਗਿਰਾਇਆ

ਸਰ ਧਰਮਰਾਜ ਪੰਨਾ ਯੋਗ ਤੇਰੇਨ ਤੇ ਉਨ੍ਹੇ ਧਾਰਮਿਕ

ੴ ਪੜ੍ਹਨ ਪਠਾਯਾ ਚਾਹੁਣਾ ਪਾਏ ਚਿਤੁ ਤੇਜ ਮਠਿਠਾਰ ।

ਪਾਠਕਾਸ਼ਾ ਭੇਰੁ ਤੇ ਪਾਂਚੇਨ੍ਹੀ ਕਾਤੀ ਬੁਧੀ ਹੋਈ ਕਿ ਗੰਧੇ ਰਾ

ਪੰਨਾ 10

ਪੜ੍ਹਣਾ ਦਿਵ ਦਿਵ ਗਾਇਬ ਹੋ ਜਾਵੇ ਤੇ ਕੀ ਹੋਵੇ ਪੁਰਿਸ਼ਾਦੀ

ਮਾਈ ਗੱਲ ਦੇ ਸਾਜ਼ਸਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਚਾਰ ਦੇ ਪੁਰਸ਼ਿਲਾ ਮਾ
ਇਹ ਸਿਰ ਦਾ ਸਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਤਾਂ ਤੇਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਮਾਈ ਦੇ ਕਿਸ
ਮਾਂ ਗੱਲ ਦਾ ਸਾਜ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਤਾਂ ਤੇ ਸੁਤ ਕੀਏ ਦਾ ਗੱਲ ਤਾਂ, ਪ੍ਰਾ
ਪੁਰਸ਼ਿਲਾ ਦੇ ਕਿਸ ਕਿਉਂ ਕਰ ਰਹੀ ਤਾਂ ਮਾਈ ਦੇ ਉਹ ਕਿਸ ਕਿਸ
ਕੇ ਕੁਝ ਪਕਾਇਆ ਕਰੀ ਮਾਈ ਚਾਹੀ ਤਾਂ ਇਕ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚ ਘਿਰੀ ਦੇ ਕੇ
ਮਾਂ ਨੇ ਗੱਲਾਂ ਸਾਜ਼ ਮਾਈ ਵਿਚ ਕੇ ਗਏ ਤਾਂ ਮਾਂ ਮਾਈ ਨੂੰ ਅੱਗ
ਦਿਤੀ ਸਾ ਕੁਝ ਤਾਂ ਤੇ ਫੇਰ ਮਾਂ ਮਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਤਾਂ ਕਿ ਕਿਉਂ ਤੇ ਕੇ
ਕਰ ਕਰੇ, ਪ੍ਰਾਚਾਰ ਦੇ ਸਿਰ ਮਾਈ ਕੀ ਤੇਗ ਗੱਲ ਉਸਨੇ ਨੂੰ ਕਰ ਕੇ ਗਾ
ਤਾਂ ਮਾਈ ਦੇ ਕਿਸ —

ਹੀਤ :- ਜੋ ਦੁਖ ਕੇਸਾ ਪਾਏ ਸਿਰ ਦਾ ਗੱਲ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਚਾਰ ।

ਜੋ ਸਿਰ ਮਾਈ ਵਿਚ ਕਿਸਿਲਾ ਤਾਂ

ਸੁਰ ਕਿਸਿਲਾ ਮਾਂ ਕਿਸਿਲਾ ਕੇਸੇ ॥ ਜੇਕਰ ਸੁਰ ਮਾਂ ਦੇ ਮਾਂ ਤੇਸੇ ॥

ਮਗਲੇ ਕੁਝ ਸਾਹਿ ਮਾਂ ਗੱਲ ॥ ਕਾ ਕਾ ਗੱਲ ਦੇ ਮਗਲੇ

ਮਾਪ ਸਿਰ ਤਾਂ ਮਾਂ ਸੀਲਾ ਕਿਸਿਲਾ ਕਿਸੇ ਤੇਸੇ ਦਾ ਵਿਚ ਮਾਈਲਾ

ਦੇਖੀਲਾ ਤੇਸੇ ਸੀਲਾ ਉਸਨੇ ਕਿਸਿਲਾ ਪਿਲਾ ਸਾਜ਼ ਦੇਖਣ ਤੇ ਮਾਂ

ਕਰਾ ਤਾਂ ਕਿਸਿਲਾ ਤੇਸੇ ਤੇਸੇ ਕਰ ਰਹੀ ਤੇਸੇ ਕਿਸਿਲਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇ

ਤਾਂ ਕਿਸਿਲਾ ਕਰ ਰਹੀ ਦੇ ਕਿਸਿਲਾ ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੁਸਲਾ ਕੁਸਲਾ

ਤੇਸੇ ਮਾਂ ਕਾਟ ਕੇ ਉਸ ਦਾ ਗੱਲ ਗੱਲ ਤੇਸੇ ਤਾਂ ਸੀਲਾ ਕੁਸਲਾ

ਗੱਲ ਕੇ ਕੁਝ ਕੇਸੇ ਕਰ ।

ਪ੍ਰਾਚਾਰ ਨੂੰ ਕੇਸਾ ਸਾ ਕਰਾ ਤੇਸਿਲਾ ਮਾਂ ਕਰ ਰਹੀ ਪ੍ਰਾਚਾਰ ਦੇ ਕਿਸ

ਮਾਈ ਕਰ ਰਹੀ ਮਾਈ ਵਿਚ ਕੇਸੇ ਤਾਂ ਮਾਂ ਕੁਸਲਾ ਕਰ ਮਾਈ ਕਿਸਿਲਾ

ਦਾ ਸਿਰ ਮਾਈਲਾ ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਚਾਰ ਨੂੰ ਕੁਸਲਾਇਲਾ। ਕੁਝ ਟੇਸੇ ਤਾਂ ਸੀ

ਦੇਖੀਲਾ ਕਿਸਿਲਾ ਕੁਝ ਵਿਚ ਕਿਸਿਲਾ ਦੇ ਕੇਸੇ ਮਾਂ ਉਸਨੇ ਮਾਂ ਉਸ

ਦੇ ਸਾਜ਼ ਦੇ ਕੇਸੇ ਕੁਝ ਦੀ ਕੇਸੇ ਮਾਂ ਕਿਸਾਂ ਨੂੰ ਸੇਕ ਤੇ ਸੀ ਸੀ

ਕਿਸਿਲਾ ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਪ੍ਰਾਚਾਰ ਨੂੰ ਕਿਸਿਲਾ ਕਿਸਿਲਾ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੀ

25. ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਲਹਿਰ ਚਲਦੀ ਰਹੇ।

ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਗਾਨ-ਰਾਗ-ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜੁਗੁ ਵਰਦਿਆ
ਅਤੇ ਨਾਮ ਦੇ ਜਾਖੀਲਾਂ ਨੂੰ ਈ ਗਾਨ-ਰਾਗ-ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਜੁਗੁ ਵਰ
ਦਿਆ - - -

ਮੀਤ :- ਹਾਲ ਹੋ ਕੇ ਅਜਕਲਾਵੇਂ ਚਰੀਆ ਜੱਤੋ ਦਿਗਾਰੇ
ਅਰ ਮੀਤ ਦੇ ਮੁਤਿਸ਼ਾਰ ਦੀ ਫਰੀ ਤੇ ਪੁਰੇ ਫਾਏ ਤਾ
ਮੁਤਿਸ਼ਾਰ ਦੇ ਕਿਸ ਮੀਤ ਕਾ

ਮੇਰੇ ਕਰਤਾ ਕਰਮ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰ ਕਰ ॥

ਮੇਰੀ ਪਰਯਾਨ ਰਿਖ ਹੋਰੁ ਧੀ ਗੋਪਾਇ ॥

ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ॥
 ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ॥

ਪ੍ਰਗਤਿ ਕਰ ਮਨੁ ਚਾਟੇਕੁ ਪਾਪੇ ਤੇਇ ਕੇ ਦਿਸਮਾਰ ॥

ਇਹੋ ਨਾਮ ਰਾਖੋਗਾ ਤੇ ਜੇ ਤੇਰਾ ਕਰਮ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਇਹ ਨਾਮ
ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਤੇਰਾ ਕਰਮ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਇਹ ਨਾਮ

पुत्रों के लिये पुत्रों के लिये पुत्रों के लिये पुत्रों के लिये पुत्रों के लिये

ਪੰਨੀ ੬੩੬ ੭ ਦਾ ਦਾ ਗੋਮ ਸਾਮ ੧।

ਮੇਰੇ ਮਾਊਂਟ ਪੜ੍ਹਨ ਲਿਖਿ ਰਹੀ ਹੋਮ ।

ਅਖਰਾਂ ਨੂੰ ਪਾਧਿਸ਼ਾਨ ਹੋ ਰਹੇ ਸੇਖਰੀ ਰਾਣੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ

ਮਾਭਲਾਤਾਇੰਦੁ ਭੁਧੀ ਰਹਿਓ ਗਾਇਚ ਮਾਭੁੰਦਿਅਮ ਕਾਹਰ

ਪ੍ਰੀਤੀ ਨੀ ਮਿਤ ਘਟੇ । ਗਾਹਰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਨੀ ਰੇ ਤੁਝ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚੇ

ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਰਾਜ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਿਖਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਹੁਸੇਇ ਸਰ ਪ੍ਰਾਸਾਰ ਪਾਠਪਾਠਿ ਗਿਅਮ ਤਾਂ ਪਾਠਿਕਾਂ ਦੇ
 ਕਿਹਾ ਸ ਪ੍ਰਾਸਾਰ ਦੇ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਤੇਰੇ ਮੁੰਡੇ ਰਾਮ ਦਾ ਰਾਮ
 ਮੁੰਡੇ ਗਿਅਮ ਤਾਂ ਤੂੰ ਸਕਾ ਦੇਵੇਗਾ ਤੂੰ ਗਾਠ ਦੇਵੇਗਾ ।
 ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਸਾਰ ਦੇ ਕਿਹਾ

ਜੇ ਕਉ ਕਾ ਲਾਇਓ ਧਾਰ ਧਾਰ ॥

ਪ੍ਰਤ ਕਰ ਬਰ ਗਿਰ ਕੀਏ ਪਾਰ ॥

ਇਕ ਗਾਮ ਨ ਲੋਕਉ ਗੁਰਗਿ ਗਾਰ ॥

ਜੇ ਕਉ ਪਾਰ ਕਾਭ ਭਾਇ ਮਾਰ ਭਾਰ ॥

ਮਾਧਾ ਕੈ ਪਾਇਆਂ ਈ ਕਈ ਮੇਲਾ ਗਈ ਤਾਂ ॥ ੭ ॥ ਅਰਾਧਨ ਅਗੇ ਦੇਖਤੀ

ਕੀਤੀ ਮਾਗਨ ਮਾਧਾ ਪਾਠ ਪਾਰਾ ॥ ਦਿਹ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਅਤੇ

ਮਾਧੇ ਪੁਤ੍ਰਾ ਦਾ ਪੜ੍ਹਾ ਦਰਾਹੰਗ ਦੇਖੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਤਾਂ ਅਰਾਧਨ

ਮਾਧਾ ਪਾਠ ਪਾਰਾ ਦਿਹ ਮਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ

ਕੀ ਦਰਸਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਹ ਬਿਸੇਰੇ ॥

ਇਕ ਸਿੱਖ ਗੋਬਿੰਦ ਦਰਸਨ ਸਿੰਘ ॥

ਚਿਤ ਚੋਰ ਕਾਭੇ ਜੁਤ ਦੇਖ ਕੁਝੀ ॥

ਜੁ ਪੜ੍ਹਾਇ ਦਿਸੇ ਤੇ ਜੁਰਿ ਤਾਓ ਕੜੇ ॥

ਕਿਓਂ ਜਿਸ ਸਾਧ ਗੁਪਾਰ ਪੜ੍ਹੇ ॥

ਜੁਸ ਸਾਧ ਗੁਪਾਰ ਗਿਲੀ ਮਾਨੁਕੀ ॥

ਧਿਰ ਜੋਰਿ ਜੁ ਕਉਣ ਕੁਝੇ ਦੁਸਰੇ ॥

ਕੀਯ ਜਾਹਿ ਫੇਰੇ ਜਿਸ ਯਾਹਿ ਕੋ ॥

ਕੜੇ ਕਿਉਂ ਤੇਜਵਾਰ ਕੇ ਸਾਧ ਕੜੇ ॥

ਮਾਧਾ ਕੈ ਪਾਇਆਂ ਪੁਤ੍ਰਾ ਅਰਾਧਨੇ ਪੁਤ੍ਰਾ ਪੁਤ੍ਰਾ ਯੋਗ ਸੀ ਪੁਤ੍ਰਾ

ਤਾਂ ਦੁਸਰੇ ਕੇ ਨਿਕਲੇ ਤੇ ਕੇ ਉਤਾਰਿਆ ਮਿਤਾਨਾ ਸੋ ਇਕ ਗੁਪਾਰ

ਦਾ ਸਾਧ ਪੁਤ੍ਰਾ ॥ ੮ ॥ ਅਰਾਧਨ ਕੀਏ ਜੇਹੇ ਕਪੜੀ ਮਾਗਨੇ

ਗਈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜੇ ਪਾਠ ਕੀ ਕੋਈ ਤੇ ਕੋਈ

ਮਾਧਾ ਦਿਤਾ ਕਾਭੇ ॥ ਯੋਗ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰ ਦਿਉ ॥ ਕੜੇ ਪੁਤ੍ਰਾ

ਜੇ ਪਾਠ ਕੀ ਕੋਈ ਤੇ ॥ ਜੁਰਿ ਮਾਧਾ ਤਾਂ ਉਧ ਦੇ ਮਾਧਾ ਤੇ ਕੋਈ

ਕੋਈ ਦਾ ਸਿਖਾਰ ਕੀਤੀ ਸੀ ॥

ਫੇਰ ਅਰਾਧਨ ਕੇ ਗੁਰੂ ਦਿਤਾ ਕਿ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਕੜੀ ਦਿਹ ਕੀਰ ਕੋਰੇ

26

ਘਾਟੋਂ ਕੰਧਰਾ ਮਾਰ ਦੇਵੇ ਇਹੇ ਤੇ ਹੀਤਾ ਗਿਅਮ ।

ਪ੍ਰਭਾਤ ਕੇਵੇ ਦਿਨ ਗਧਿਅਮ, ਘਾਟੀਆ ਤਾਤਾ ॥

ਕਿਤਉ ਘਾਟਕੁ ਜੁਇ ਨ ਡਰਈ ਜੇਹੈ ਜੀਤਉ ਗੁਰ ਤੋ ਪਾਤਾ ॥

ਜਾਂਠੇਵੇ ਦਿਨ ਕਰ ਕੇਵੇ ਰਾਧ੍ਰਾਤ ਪੈਰਿਅਮ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਗੰਮ ॥

ਗਮ ਕਰ ਕਰ ਕੇਵਿਅਮ । ਏਹ ਪਰਕ੍ਰਮੇ ਗਕ ਰਧ੍ਰਾਤ ਦਿਨ

ਗਿਅਮ ਗਿਅਮ । ਏਹ ਮਾਗੇਰ ਤਰਕਿਸ਼ਨੈ ਵਿਗ ਪ੍ਰਭਾਤ

ਤੂੰ ਰਧ੍ਰਾਤ ਕਰ ਕੰਤੂ ਕੇ ਕੰਤਾ ਦੀ ਮਾਰ ਮਾਰੇ ।

ਇਹੁ ਹੁਕਮ ਕੇ ਪਤਾ ਪਗਟ ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਦੀ ਮਾਂਤਾ ਦੇਹੀ ਘਾਟੀ ਤੇ

ਬਹਿਣ ਕਰੀ ਪੁਤਰ ਮਾਰ ਦਰਜ ਕਰਿ ਦਰਜ ਕਰੇ । X

ਮਾਤਾ ਉਘੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਪਿਘੇਰੇ ॥

ਪੁਤਰ ਗਮ ਰਾਜ ਡੇਰੀ ਕੀਉ ਭੇਰ ਉਘੇਰੇ ॥ X

ਤਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਦੇ ਕੰਗ ਮਾਂ !

ਗੀਤ :- ਤਾਏ ਜਾਰ ਚਰੀ ਜਾਏ ਸੀਕੈ ਗਜਰਾਜ ਰਾਜੀ ਡੇਰੀ ॥

ਪ੍ਰਭਾਤ ਕੇ ਪੁਰਤ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਗਜਰਾਜ ਕੇ ਡੇਰੀ ਗੁਰ ਦੀਆ

ਪੁਤ੍ਰਾਇ ॥

ਗਜਰਾਜ ਦੇ ਹੁਕਮੇ ਪ੍ਰਭਾਤ ਨੂੰ ਕੰਤਾ ਦੀ ਮਾਰ ਮਾਰੀ

ਕਈ ਦਰ ਕੰਤਾ ਦੀ ਮਾਰ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਦਾ ਕੁਰੂ ਰਾ ਵਿਗਾੜ ਮਰੀ

ਇਤਰੇ ਨੂੰ ਮਾਗਿਅ ਤਰਕਿਸ਼ਨ ਦੀ ਭੇਰ ਜਾ ਭੇਰਕਾ ਮਾਂਗਈ

ਇਹ ਦਾ ਦੁਰਾਸਾਜ ਡੇਰੀ ਜੀ ਪੁਰਾਣੁ ਰਖਾ ਮਨੁਖਾਇ ਇਹ ਨੂੰ

ਜਿਹ ਦਾ ਦਰ ਜੀ ਕਿ ਇਹ ਮਾਂਗ ਦਿਖ ਰਾਜੀ ਜੇਕ੍ਰੇ ਗੀ / ਉਹ

ਪ੍ਰਭਾਤ ਨੂੰ ਗੋਰ ਦਿਖ ਤੂੰ ਕੇ ਮਾਂਗ ਦਿਖ ਕੰਠ ਗਈ ਘਰ

ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਕਿਸਾ ਰਾਤ ਪ੍ਰਭਾਤ ਕਰ ਗਿਅਮ ਮੇਰੇ ਤਰਿਕਾ

ਜੇਕ੍ਰੇ ਕੇ ਮਾਂਗਈ ਤਿਥੇ ਕਰ ਤਰੀ ਦੇ ਦਿਰ ਤੇ ਇਸੇ ਡੇਰੀ

ਦੀ ਮੁਲਾਤ ਉਠਾਇਆ ਕਰੇ ਗਾ । ਕੇ ਕਿ ਮਾਰ ਕੇ

ਮੁਲਾਤੀਨ ਗੁਰਾਤ ਉਠਾਇ । ਤੀਉ ਭਾਇਆ ਜਾਏ ਤੇ ।

ਫੇਰ ਮਾਗਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਾਰ ਨਰ ਦਿਤ ਦੀ ਡੋਲਦਾ ਰਾ ਬਤਰੀਤ
ਗਿਲਮ ਪਰ ਇਥੇ ਦੀ ਗਲ ਦੇ ਪ੍ਰਾਸਾਰ ਦੀ ਗਿਲਮ ਵੀਤੀ ।

ਕਰ ਮਾਗਰੀ ਦਿਤ ਪਾਤਿਲ ਕਰੇ ਤੇ ਹੁਕਮ ਪ੍ਰਾਸਾਰ ।

ਫੇਰ ਮਾਗਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਦਿਤ ਪ੍ਰਾਸਾਰ ਨੂੰ ਮੇਰੀਤ ਗਿਲਮ
ਭੇਜੇ ਮਾਗਰ ਦੇ ਮਾਗਰੀ ਦਿਤ ਹੋ ਰਾ ਬੰਗ ਗਿਲਮ ਤੇਲਿਮ
ਜੀ ਨਿਜਨੂੰ ਮਾਗਰ ਸਾਰ ਤਪਾ ਕੇ ਲਾਤ ਵੀਤੀ ਕਾਂਧੀ ਜੀ ਨਿਜਨੂੰ ਮੇਰੀਤ
ਸਕਾ ਕੇਤੀ ਹੁਕਮ ਦੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਪੇ ਹੋ ਰਾ ਬੰਗ ਸਾਰ ਰਾ ਮੇਰੀਤ
ਕਾਂਧੀ ਜੀ / ਭੇਜੇ ਮੇਰੀਤ ਹੁਕਮ ਵੀਤੀ ।

ਗੁਜਰ ਮਾਗਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਵੀਤੀ, ਸਕਾਂ ਕਰੀ ਕਰੀ ਕਰੀ ਕਰੀ ।
ਮਾਗਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਮੀਰਾਂ ਮੇਰੀਤ, ਮੀਰਾਂ ਦਿਤਨੁ ਰਾਜਾ ਕਰੀ ਕਰੀ ।
ਮਾਗਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਦੀ ਹੋ ਮਾਗਰੀ, ਰੰਗੀ ਤਪਾ ਦੀ ਦਿਤਨੁ ਤਪਾ ਕੇਤੀ
ਦੇਖਾਂ ਦੇਖਿਓ ਗਲ ਕਰੀ ਕੇ, ਬੰਗ ਸਾਰ ਪ੍ਰਾਸਾਰ ਨੂੰ ਰਾ ਕੇਤੀ ।
ਦੇਖਾਂ ਹੁਕਮੇ ਗਿਲਮ ਕਮਾਈ ਕੇ, ਲੇਖੇ ਮੇਰੀਤ ਕੇ ਸੁਖ ਤਪਾਈ ਕੇ ।
ਭਿਖੇ ਤਪਾ ਪ੍ਰਾਸਾਰ ਨੂੰ ਮੀਰਾਂ ਕੇ, ਦਿਤ ਗਲ ਰਾ ਰਾਜਾ ਪਿਲਾਈ ਕੇ ।
ਮਾਗਰੀ ਦੀ ਗਲ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਾਰ ਕਰੀ ਨੂੰ ਤਪਾ ਕੇ ਮਾਗਰੀ ਦੀ
ਦਿਤ ਕਰੀਤ ਗਿਲਮ ਮੇਰੀਤ ਪ੍ਰਾਸਾਰ ਨੂੰ ਰਿਤ ।

ਪਾ ਕੇ ਤੇਲਿਮ ਬੰਗ ਸਾਰ ਕਰੀ ਕੇ ਦੇਖਾਂ ਤੇਰੀ ਗਲ ਕਰੀ
ਸਾਰ ਕਰੀ ਦੇਖ ਕੇ ਤਪਾ ਰਾ ਰਿਤ ਕੇਲਿਮ ਪਰ ਤਪਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਸਾਰ
ਨੂੰ ਕਰੀ ਬੰਗ ਤੇ ਕੀਤੀ ਕਰੀ ਕੇ ਬੰਗ ਤੇ ਰਿਤਾਈ ਦਿਤੀ ਤੇ ਮਾਗਰੀ
ਮਾਗਰੀ ਕੇ ਰਿਤ ਕਰੀ । ਮਾਗਰੀ ਦਿਤਨੁ ਰਾਜਾ ਕਰੀ ਮਾਗਰੀ
ਪਾ ਕੇ ਤੇਲਿਮ ਬੰਗ ਸਾਰ ਕਰੀ ਮਾਗਰੀ ਤੇਰੀ ਗਲ ਕਰੀ
ਪ੍ਰਾਸਾਰ ਦੇ ਰਿਤ ਕੇ ਬੰਗ ਨੂੰ ਕਰੀ ਪਾਈ । ਤੇ ਕਰੀ ਤੇਰੀ ਗਲ
ਰਾ ਰਾਜਾ ਉਗਰ ਕਰੀ ।

ਮਾਗਰੀ ਤੇ ਦੀ ਕਰੀ ਮਾਗਰੀ ਦਿਤ ਤਪਾ ਪਿਲਾਈ ਤੇ
ਗਿਲਮ ਦਿਤ ਤਪਾ ਪ੍ਰਾਸਾਰ ਪ੍ਰਾਸਾਰ ਨੂੰ ਕਰੀ ਕਰੀ । ਕਰ

27

ਏ ਇੰਨਾ - ਜਾਖ ਖੜਗ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ਅੰਤ ਅੰਤਿਕਾਰ
 ਏਹਿ ਤੇਰਾ ਕਰਾ ਤੁਝ ਕਰੇ ਵਿਦਾਰ ॥

ਜੇਹਾ ਜਗਾਵਨ ਪ੍ਰਾਚਾਰ ਨੂੰ ਤੇਰਾ ਜਗਰੇ ਰਗਾ ਤੇ
 ਧੰਮ ਪਾਏ ਪਰਗਟਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਮਰਾਇ ॥
 ਉਨ ਛੇ ਦੇ ਧੰਮ ਦੇ ਪਾਟ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਅਨੂਪੀ ਅਨੂ
 ਉਨ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਤਿਆਰ ਕਰੇ ਕਿਸ ਦੀ ^{ਕੋਈ} ~~ਕੋਈ~~ ਰੋਕ
 ਤੇ ਉਪਰਾਲਾ ਨਿਸ਼ਾ ਦੇਰਾ ਅਨੂ ਖਰੇ ਰਾਹਿਸ਼ਾ ਮਾਰਾ
 ਰਾਹੀ ਪ੍ਰਗਟ ਤੇਇਆ ਜ ਰਹਿੰਦਾ ਅਨੂ ਜਗਾਵਨ ਦੀ ਮੈਰਾ
 ਰਾ ਧੰਮ ਪ੍ਰਮ ਤੇਇਆ ਅਨੂ ਜਗਾਵਨ ਦੀ ਮੈਰਾ ਕੁਝ ਘਰੁਤ
 ਜਾਗੀ ਮੈਰਾ ਜਾਗੀ ਗਈ ਅਨੂ ਕਾਗੀ ਦੁਰਮੇ ਤੇਰਾ ਕਰੇ ।

ਅਖੀਰ ਨੂੰ :-

ਏਹੇ ਇਕੋ ਜਗਾਵਨ ਤੇ ਅਨੂ ਰੇ ਰੇਰਾ ਏਰਾ
 ਅਨੂ ਅਨੂ ਤੇ ਕਾਰ ਦੇਰਾ ਰਹਿੰਦਾ ਅਨੂ ਜਗਾਵਨ
 ਰਾ ਮੁਹਿਤ ਰੂਪ ਤੇਇਆ ਜੇ ਅਨੂ ਇਕੋ ਅਨੂ ਰਾ ਰਤਾਈ
 ਏਰਾ ਰੀ ਅਨੂ ਅੰਤ ਨੂੰ ਜਗਾਵਨ ਰਾ ਅਖੀਰ ਨਿਖਰ
 ਤੇ ਇੰਨਾ ^{ਦੁਰ} ~~ਕੋਈ~~ ਰੇਰਾ ਰਗਾਵੀ ਅਨੂ ਕੇ ਰਗਾ ਤੇ ਰੇ ਅਖੀਰ
 ਤੇ ਇੰਨਾ ਪਿਛਾ ਤੇਰੇ ਅੰਤਿਕਾਰ ਤੇਰਾਈ / ਤੇ ਰਹਿੰਦਾ
 ਜੇ ਜਗਾਵਨ ਨੂੰ ਅਨੂ ਪਟਾਂ ਤੇ ਪਾਇਆ ਤੇ ਅਪਿਛਾ
 ਤੇ ਜਗਾਵਨ ਅਨੂ ਰਗਾਂ ਨੂੰ ਰੇ ਤੇ ਕਰੇ । ਰੇਰਾ
 ਇਕੋ ਰੇਰਾ ਰਾਇ ਤੇ ਰਾ ਰਾਤ ਤੇ, ਰਾ ਕਾਰਾਂ ਅੰਤਿਕਾਰਾਂ
 ਇਕੋ ਰੇਰਾ ਅੰਤਿਕਾਰ ਤੇ ਰਿਸਾਵ ਰੇਰਾ ਰੇਰਾ, ਇਕੋ ਰੇਰਾ
 ਰਾ ਤੇਰਾ ਅੰਤਿਕਾਰ । ਤੇਰੇ ਰੇਰਾ ਰਾ ਰੇਰਾ ਰਾ ਰੇਰਾ
 ਤੇਇਆ ਅੰਤਿਕਾਰ ਰੇਰਾ ਰੇਰਾ ਰਾ ਰਿਸਾਵ ਰੇਰਾ ਰੇਰਾ
 ਰਾ ਰੇਰਾ ਤੇਰੇ ਰੇਰਾ ਰੇਰਾ ਰੇਰਾ ਅੰਤਿਕਾਰ ਰੇਰਾ ਰੇਰਾ
 ਰਿਸਾਵ ਰੇਰਾ ਰੇਰਾ ਰੇਰਾ ਰੇਰਾ ।

੧੩ - ਜਦੋਂ ਤੂੰ ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰੇਂ ਯੈਦਿਆਂ ਦਾ ।

(i) ਭਾਗਦਾਸਾ ਯਾਜ਼ਿਨ, ਪਰਿਥੀ ਸੀ ਜਾਏ ਯਾਤ੍ਰਿ ॥

ਖੇਡੇ ਮਾਂ ਭਿੰਨਿ ਸੁਰਮਾ, ਅਧ ਸੁਰਮਾ ਕੇ ਰਾਤ੍ਰਿ ॥

ਸੁਰਮਾ ਜੇ ਪਰਿਯਾਸੀਆਂ, ਰਏ ਰੀਰ ਕੇ ਰੇਤ ॥

ਪੁਰਮਾ ਪੁਰਮਾ, ਕਦ ਮੌਰ, ਕਦ ਪੁਰਮਾ, ਭਾਏ ਖੇਤ ॥

(ii) ਕੇ ਸੁਰਮਾ ਤਿਨ ਜੀ ਹੋਇ ਮਰਾ ॥

ਕੇ ਕੁਠੇ (ਤਿਨ ਕੇਰੀ) ਟਿਕਾ ॥

ਮਰਮ ਮਾਪ ਮੰਗਤ ਦਾ ਸੁਰਮਾ ਕੇ ਕੋ ਧੰਨ ਸੀ ਮਰਿਗੁਰੂ ਗੋਦਿਰ ਸਿੰਘ

ਦੀ ਸਾਖੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ਸੀ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸਿੱਖ ਕੀ ਅਪਰੇ ਰੰਗ

ਦਸ ਗੁਰੂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਸੁਰਮਾ ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਰਿਖਦੇ ਤੇ ਕੇ ਕਿ ਰਸਮ ਸੰਮਤ

ਦੇ ਰਸਮਤਾ ਦੇ ਕੇ ਮਰੇ ਤੇ । ੭ ਕੇ ਕੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿਖ ਦੇ ਆਇਸੇ

ਦੇ ਕੇ ਸੁਰਮਾ ਤੇ ਅਧੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੇ ਸਾ ਭੇ ਗਾ, ਇਹ ਤਿਨ ਅਧਾਰ

ਪੁਰਮਾ ਦੀ ਰਸਮ ਦਾ ਸੰਤ ਤੇ ਚਾਇਸਾ ਕੇ ਅਧਾਰ ਰਈ ਕੇ ਰਿਸ

ਮਰਮਤੇ ਦੇ ਰਿਸੀਂ ਕੁਠ ਅਧਾਰੇ ਤੇ ਪਰ ਗੁਰੂ ਦੀ ਘਾਣੀ ਸੁਠੀ

ਰਈ ਤੇ ਮਰਈ ।

ਦੁਸਾਖਰ ਮੁਗ ਦੇ ਅਧਾਰ ਕੀ ਸਿਖਰ ਕੀ ਮਾਰਗੇ ਤੇ ਰੇ ।

ਉਸਾਂ ਤੇ ਅਪਰੇ ਮਾਰੇ ਕੰਨ ਤੇ ਮਾਰ ਕੇ ਅਪਰੇ ਰਾਏ ਉਗਰ ਮੇਰੇ ਤੇ

ਅਧਾਰ ਤੇ ਅਧਾਰ ਗਰ ਦਿੱਤਾ । ਸਿਖਰ ਮਾਰਗ ਦੀ ਮਾਤਾ ਦੇ ਰਈ

ਉਗਰ ਮੇਰੇ ਦੀ ਪੁਤਰੀ ਰਈ ਜੀ ^{ਮੇਰੀ} ਅਧਾਰ ਦਿੱਤਾ ਉਗਰ ਮੇਰੇ ਦੇ ਭੇਟੇ ਅਧਾਰ

ਦੇ ਰਈ ਦੀ ਪੁਤਰੀ ਜੀ ਪੁਰ ਦੇ ਰਈ ਤੇ ਉਗਰ ਮੇਰੇ ਤੇ ਚਾਇਸਾ

ਜੀ ਇਸ ਰਸਮੇ ਅਧਾਰ ਕਰੇ ~~ਦੇ ਰਈ~~ ਉਗਰ ਮੇਰੇ ਦੀ ਤੇ

ਸਿਖਰ ਕੀ ਦਾ ਰਾਸ ਕਰੇ ਚਾਇਸਾ ਚੰਦਰ ਤੇ

ਕੇ ਰਈ ਅਧਾਰ ਗਿਲ ਤੇ ਉਗਰ ਮੇਰੇ ਦਿਸਤਰੀਆਂ

ਅਧਾਰ ਅਧਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਧਾਰੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸਿਖਰ ਕੇ ਰਈਆਂ ।

ਅਧਾਰ ਦੇ ਅਧਾਰ ਅਧਾਰ ~~ਦੇ ਰਈ~~ ਘੋਰੇ ਮੇਰੇ ਫੇਰ

ਅਧਾਰ ਕੀ

29

ਕਈ ਸਿੱਖ ਕਹਿੰਗਾ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਗ ਕਾਮੀ ਕਾਮੀ ॥
 ਕਈ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋੜ੍ਹ ਕੇ ਕੱਚਾ ਕੀਰਾ ^{ਕੀਰਾ} ~~ਕੀਰਾ~~ ^{ਕੀਰਾ} ਹਿੱਸਾ ਕੀਰਾ
 ਹਿੱਸਾ ਕੀਰਾ ਕਾਮੀਆਂ ਨਾਂ ਕਾਮੀਆਂ ਕੀਰਾ ਤੇ ਹਿੱਸਾ ॥

~~ਕਈ ਕਾਮੀਆਂ ਕੀਰਾ ਕੀਰਾ ਕੀਰਾ ਕੀਰਾ ਕੀਰਾ ਕੀਰਾ~~

ਇਹ ਗੱਲ ਹੋਵੇ ਸਿੱਖ ਕਈ ਕਈ, ਉਹ ਕੈਰਾ ਕਈ ਪਿੰਡ ਮਾਨ ਕਈ ॥
 ਕਈ ਕੀਰਾ ਨੂੰ ਕੀਰਾ ਕਈ ਮਾਨ, ਮਾਂ ਕੇ ਦੁਖ ਨੂੰ ਕਈ ਕੋਤ ਤਈ ॥

ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਦੁਖ ਪੁਣ ਕੇ ਦੁਖ ਦੇਖਾ ਦੇ ਕਾਮੀਆਂ ਸਿੱਖ ਗਏ
 ਨੂੰ ਕੀਰਾ ਕੀਰਾ ਕੇ ਕਈ ਹਿੱਸਾ ਕੀਰਾ ਕੀਰਾ ਤਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ
 ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ॥

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਨੂੰ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ
 ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ
 ਤਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ

ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ
 ਤਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ
 ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ
 ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ
 ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ

ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ
 ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ
 ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ
 ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ
 ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ ਕਈ

ਜਾਨ ਸੋਭਾ ਤੀ ਦੇਵੇ ਦੇਵੇ ਦੇਵੇ ਸੁਭੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਸਾਧੇ ਘਾਟੁਘਾਟੇ ਦੇਸਾਂ
 ਜਾਨ ਸੀ ਕਿ ਸੂਝਾ ਹੋਰ ਸਾਧੇ ਸਾਂ ਤੇ ਤਿਉ ਕਾਇਮੁਧੇਰ ਪਰਧਤ ਸਾਧੇ
 ਜਾ ਡੋਡੇ ਦੇਵੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸੇਰਾ ਵਿਚੋਂ ਸਾਂ ਤਿਉਗੇਉਤੀ ਤੇ
 ਤੁਝੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸੁਝਾ ਹੋਰ ਸੁਝੀ ਵਿਚ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ / ਤੇਈ ਦਾਹਾ ਕਾ ਦੇਖਾਇਆ
 ਗੋਰਾ ਤੇ ਕੁਝ ਡੋਡੇ ਪੁਕਾਟ ਕਾ ਘਾਟੁ ਕਾਇਮਾ ਦੇਖਤੀ ਕਾਧਾਂ ਕਾਧਾਂ ਸਿੰਘ
 ਦਾ ਇਕਾਨਿਤੁ ਘੋਰਾ ਖੜ੍ਹੇਗਾ ਸਿੰਘ ਦੀ ਉਚਾਈ ਕੁਝ ਵਿਚ ਦਾਇਤ ਇਨ
 ਤਉਤਿਠੀ ਸਿੰਘਾਏ - ਖੜ੍ਹੇਗਾ ਸਿੰਘ -

ਸੀਤ - ਘੋਰੀ ਦਾਹਾ ਕਾਧਾ ਪੁਕਾਟੇ, ਘਾਟੁ ਸੇਰਾ ਸਿੰਘਾਇਆ
 ਤਾਂ ਖੜ੍ਹੇਗਾ ਸਿੰਘ ਚਿਠੀ ਪੜ੍ਹੇਆਨ ਸਾਧੇ ਸਾਧੀ ਸੇਰਾ ਸਾਧੇ
 ਸਾਧੇ ਸੇਰਾ ਸਾਧੇ ਸੁਝਾ ਹੋਰ ਸੁਝੀ ਵਿਚ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ

ਏਥੇ ਸਿੰਘ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸੇਰਾ ਸਾਧੇ - ਰਾਧਾ ਗੋਰੇ ਵਿਚੋਂ ਤੇ ਕੁਝਾਈ ਸਾਧੇ
 ਸੁਝਾ ਦੇਵੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕੁਝਾਈ ਸਾਧੇ ਕਾਧੇ ਖੜ੍ਹੇਗਾ ਕੇ ਉਪਰ ਸਾਧੇ
 ਸਾਧੇ ਤੇ ਕਾਧੇ ਕੇ ਸਾਧੇ ਕੇ ਸੁਝੇਗਾ ਤੇ ਕਾਧੇ ਕਾਧੇ ਦਾਹੇ ॥

ਕਾਧੇ ਤੇ ਕਾਧੇ ਕਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ / ਸਿੰਘ ਤੇ ਕਾਧੇ ਕਾਧੇ ਸਾਧੇ ਤੇ ਕਾਧੇ ॥

ਕਾਧੇ ਕਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ

ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ
 ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ

ਤਾਂ ਪ੍ਰਧਾਨਾਧੇ ਤੇ ਕਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ॥

ਕਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ

ਕਾਧੇ ਕਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ

ਕਾਧੇ ਕਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ

ਕਾਧੇ ਕਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ

ਕਾਧੇ ਕਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ

ਕਾਧੇ ਕਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ

ਕਾਧੇ ਕਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ

ਸਾਧੇ ਸਾਧੇ :

[illegible]

31

ਅਪ੍ਰੇਰਾਂ ਹੋਤ ਪ੍ਰਸਾਦਤ ਭਏ ਕਿਸਾ ਦੇ ਘਰੇ ਕਰਮ ਉਧਾਰਿਕ ਰੁਪਾਤ
 ਸੀ ਬੁਧੁ ਗੋਧਿਕ ਸਿੰਘ ਦੀ ਭਿਖਰੇ ਹਨ ਕਿਸੇ ਦੇ ਭਖ
 ਮੁਢੇ ਹੀ ਪੁੱਟ ਪੁੱਟ ਕੇ ਭਖਾਂ ਰਿਹਾ ਫੜੇ ਕਾ ਫੜੇ ਹੋਏ ਏਥੇ ਆਏ
 ਤੁਝੀਆਂ ਤੁਝੀਆਂ ਆਖਾਂ ਸਾਡੇ ਖੜ੍ਹਾ ਨਿਧਿ ਭੁਗਾ ਹੋ ਗਏ ।
 ਮੇਰੇ ਮਿਤਰਾਂ ਏਥੇ ਆ ।

ਮੇਰੇ ਮਾ:- ਕੇਜ ਫੜੇ ਮਾਧ ਦੇਸ ਧੁਰੇ, ਆਹੇ ਹੋ ਜੇ ਕੇਜ ਫੜੇ ਫਿਰੇ ਕੇ
 ਮੁਖ ਜੇ ਰਾ ਗਭਰ ਚਾਖਤੀ ਪੁਸ਼ਾਂਤ ਜੇ ਚਾਂਤ ਫਿਰੇ ਕਿਸ ਕੇ
 ਸਾਧੇਰ ਤੇ ਕੇ ਆਖੀਆਂ ਸਿਰ ਕੀ, ਜੰਗ ਕੋਰ ਭਿਖ ਧਾਰ ਕੇ ਫਿਰੇ ॥
 ਆ ਚਾਂਧ ਕੁਝ ਫਿਰੇ ਭਰ ਫਿਰੇ, ਜਤੁ ਗਾਥ ਕੋਰ ਮਿਤ ਧਾਧ ਕੇ ॥
 ਗਾਥਾ ਦੇ ਫਿਰੇ ਕੇਜ ਕੇਜ, ਤੁਝੀ ਦੇ ਫਿਰੇ ਕੇਜ ਆ, ਜੰਗ ਤੇ ਫੜੇ
 ਫੜੇ ਫੜੇ ਆ, ਫੜੇ ਫੜੇ ਕੇ ਮੁੰਗਰ ਕੇ ਫੜੀਆਂ ਸੁ ਮਾਧ
 ਦੇ ਫੜੇ ਫੜੇ ਹੀ ਚੱਧ ਫੜੇ ਆ, ਤੁਝੀ ਫਿਰੀਆਂ ਆਖਾਂ ਆ । ਇਹ ਗਾਥ
 ਧਾਧ ਕਰਨੇ ਧਿਰਾਂ ਕੇਜ ਹੀ ਕੇਧੀਆਂ । ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਗਾਥਾ ਖੜ੍ਹਾ
 ਸਿੰਘ ਤੇ ਫੜੇ ਆ ਖੜ੍ਹਾ ਫਿਰੇ ਦੇ ਆਖੇ ਕੇਧੀ ਹੀ ਰਾ
 ਫਿਰਿਆ । ਫਿਰਾਂ ਫਿਰੇ ਇਕ ਫੜੇ ਫੜੇ ਹੋਤ ਮਾਧੀਆਂ ਕੇਰੇ ਕੇਰੇ ॥
 ਖੜ੍ਹਾ ਨਿਧਿ ਭੁਗਾ ਤੁਝੀ ਫੜੇ ਕੇਧੀ ਆਖੀ ਆਖੇ ਕੇਧੀ ਹੀ, ਤੇਰੀ
 ਮਾਧੀ ਫਿਰੀ ਹੋਤ ਮੁਧਾ ਤੁਝੀ ਕੇਧੀ ਮਾਧੀ ਮਾਧੀ ਆਖੀ
 ਏਥੇ ਰਾਧੀ ਹੀ ਚੱਧ ਆਖੇ ਆ । ਇਹ ਮੁਧ ਕੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਗੁੰਮ
 ਰਾਧ ਉਧਰ ਰਿਹਾ :- ਮੇਰੇ ਮੁਖ ਕੇਧੀ ਫੜੇ ਕੇਧੀ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ॥

ਜੇ ਆ ਕੇ ਤੁਝ ਆਫਿਤਿ ਮਾਧਾ ਦੁਖ ਆਖਾਫਿ ॥
 ਜਿਹਨ ਕੇਰੇ ਤੁਝੀ ਫਿਰੇ ਤੁਝ ਆਫਿਤਿ ਉਧਰੇ ਆਖੀ ਮਾਧੀ ਆਖੀ
 ਤੁਝੀ ਫਿਰੀ ਧੀ ਤਾ । ਉਧਰਾਧ ਕੇਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਹੀ
 ਉਧ ਗਾਥਾ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਰਿਹਾ ।

ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਮਾਧਾ ਦੇ ਫਿਰੇ ਤੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ
 ਆਖੀ ਮਾਧੀ ਮਾਧੀ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ
 ਮਾਧ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ ਫਿਰੇ

ਜੇਹੇ ਮਨੁਕਾਜਿਯੇ ਨਜ਼ ਫੀ ਭਲਾਉਤਾ ਤਾਂ ਬ੍ਰਿਜਰਹੀ ਬਿਗ ।

ਬ੍ਰਿਜਰਾ ਬਾਝਾ ਮੁਰਮਾ ਯਾਹਿਲਾਂ ਯੈਂਗਤੋਂ ॥ ਸਮਧ ਬਿਓਂ ਸੁਰੀ ਜਾਗਏ

ਸਮਧੇ ਅਜਰਾ ਤਾਂ ਸੁ ਗੁਰੂ ਗੋਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘਰਾ ਬਿਯਾਹੇ ਰਾ

ਜੇ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰ, ਮਹਾਮੰਤ੍ਰ ਤੋਂ, ਰਾਮ ਜਾਪਤੋਂ, ਸਮਧੇ ਸੁਰੀ ਸਮਧੇ ॥

ਭਗਤ ਰੀਏ, ਯਾਹੁ ਰਾਹ ਰੀਏ, ਜਗੁ ਬੇਝਤ ਤੋਂ ਬਿਰਹੁ ਰਹੀ ਪਾਇਓ ॥

ਯੁਗਮ ਜਗੀਪਤਿ ਨਾਹਰ ਸਮਰ, ਯਧਾਮ ਪਗਸਰ ਸੀ ਸੁਰ ਸਮਧੇ ॥

ਜੇ ਬ੍ਰਿਜ ਰਾਜ ਸਮਾਜ ਮੈਂ ਸਮਾਜ, ਤਕਰ ਕੇ ਰੁਖ ਕੇ ਰਾਜ ਯੁਗਯ ॥

ਯਾ ਹੋਰ ਬ੍ਰਿਜਰਾ ਸਮਾਜਕ ਯੁਗਦਿਰ ਸਮਧੇ ॥

ਜਿਹਰਾ ਦੇ ਜੁਗੇ ਪੀ ਸਮਧੇ ਯਾ ਜੇਗਰੀ ਗਰਤ ਦੇਖ ਕੇ ਰੀਏ

ਜੇਹੇ ਰੀਏ ਜਾਹੁ ਸਾਡੀ ਜੇਤੁ ਯੋਰ ਕੇ ਰੁ ਸਮਧੇ ॥

ਪੂਰੇ ਗੋਰ ਕਰਤਾ ਜਗੀ, ਸਮਧੇ ਤਿਹ ਜਾ ਰੇ ॥

ਰਾ ਬਿਗਰਾ ਸਮ ਮੈਂ ਕਰਮੇ ਇਹਿ ਰੀਤਾ ਕੀ ਰੇ ॥

~~ਜਿਥੇ ਪੂਰੇ ਰਾਮ ਰਾਜ ਬਿਰਹੀ ਜੀ ਤਿਥੇ~~

ਜਿਹਰਾ ਕਰੀਤਾ ਤੋਂ ਕਿਹਾ ਦੇਹਾ ਯਾਹੀ ਜੁਗਮਾਪੋਰਾ ਤਹਿਲਾਂ ॥

ਜਿਹਰਾ ਦੇਸਾ ਦੁਖਤ ਪਾਇਲਾ ਤਹਿਲਾਂ ॥ ਜੇਹੇ ਮਨੁਕਾਜਿਯੇ

ਸਮਧੇ ਤਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਰੀਏ ਰਾਜਾ ਸਮ ਸਮਧੇ ਮੈਂ ਤੇਹੀ ਤਕਰ ਦੇਸਾਂ ਤਾਂ

ਮਨੁਕਾਜਿਯੇ ਰੇ ਬਿਗ ਬਿਰਹੀ ਰੀਓਂ ਦੇਸਾ ਸਮ ਕਰਤਾ ਜੇਹੇ ਰਾਝਾਈ

ਸਰੀ ਤਾਂ ਤੇਹੀ ਇਹ ਸਾਰੀ ਸੈਰਾ ਯੋਰਗਾਂ ਫਾਗੁ ਰਚੇਗੀ ਜਾ, ਜਾਨੇ

ਤੈਦਲ ਮੀਗ ਕੇ ਯਾਹ ॥

ਯੇਹਾ ਤੈਦਲ ਮਾਂਗਰ ਤੋਂ ਤੁਧ ਗੋਰਨ ਮੈਂ ਰ ਰੇਹੋਂ ਤੁਹਿ ਗੋਪ ਕਰਾਈ ॥

ਕੁਰੂਯੋ ਰਾਜ ਤੋਂ ਕੁਰੂ ਕੇ ਕੁਰੂ ਜੇਗਰੇ ਰਹੀ ਰਾਜ ਲਗਾਈ ॥

ਯਾਹੋ ਰਾਝਾਈ ਸੁਰੂ ਤੇਹੀ ਜੇਤੋਂ ਜੀ ਲੀਏ ਬਿਰਹੀ ਰੀਓਂ

ਪਿਸ਼ਾ ਮਾਝਾ ਬਿਯੋਰ ਤਿਹੁ ਰੀਯੋਰੇ ਯਾਹੁ ਰੀਯੋਰੇ ਪਿਸ਼ਾ ॥

ਕੁਰੂ ਰੇਹੋਂ ਤੋਂ ਯਾਹੁ ਜੇਹੇ ਬਿਰਹਾ ਰੀਏ ਸਮਧੀ ਤਾਂ ਰਾਝਾਈ

ਤੈਦਲੇ ਤੁਧ ਗਿਲਾ ॥

32
213:-

ਸਿਰੀ ਤੇ ਜਾਂਦਾ ਵੇਖੇ, ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਲੇ ਗੇ ॥

ਜੇਹੇ ਵਿਚ ਮਾਧਾਨੀ ਦੇ ਖਿੱਚੇ ਨੂੰ ਤੁਰੇ ਕਾਂਢੇ ਦੇ ਖਿੱਚੇ

~~उस दिन मैंने एक अच्छा काम किया।~~

મકાન દેવે ૨ રૂપાઈ રોકામ રોકામ ૨૫૨

ਮਾਸਿਕ ਤੇ ਰੋਜ਼ ਤੇ ਸਵੇਰੇ ਤੇ ਮੁਢਲੇ ਤੇ ਰੋਜ਼ ਤੇ

~~०३२। १५४७~~

013:- वेनां डे टू रिम ना मो अमर ए चरी

श्री गुरु गोविन्द सिन्धु श्री सिपदे ज्ञे ।

ਜਿਸਦੇ ਦਰਜਾ (੨੪) ਬ੍ਰਹਮਾ (੬੨) ਸ਼ਰਾਦਿ ੨੫੫੬,

ਜੁਰਨ ਕਰਨਾ, ਸਾਰ ਵਿਸ਼ਵ ਪਰਮਾਤਮਾ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਮੁਕੀ

ਭਰੇ ਫਿਰੇ ਹਨ ।

ਨੇ ਥਾਏਗੇ ਨਾ ਜੀਪਰ ਨੇ ਕਰ ਨੇ ਤਿਤਰੇ ਸੁਣ ਤੇ ਗਾਇ ਪ੍ਰੀਤ।

ਬਰੈਟੋਲ: ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹਨਾਂ ਮਾਗਿਆਂ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਵੇਚੀ ਤੋਂ ਟਕਰੇ ਮਾਰਿਆ।

ਉਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥੀਆਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ

ਕੰਨ ਕੁੰਨ ਕੇਸਰੇ ਤੇ ਕਾਨਿ ਕੇਸਰੇ, ਰੂਪ ਨਾਂ ਘਰੇ ਦਾ ਭੀਰੇ ।।

~~ਕੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਰਿਖਾ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੀਤੀ ਨੇ ਕਰਾਏ ਦੇ ਮਾ~~

ਤੇਰੇ ਬਿਨਾ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਂਦਾ ਤਾਂ ਮਾਰੀ ਜਾਂਦਾ ਤੂੰ ਕਾਫ਼ੇ ਹੀ

જા. પ્રકાશી વિરે ૪૨ વગ. ગા. દિન પ્રકાશી હૃદય રિડા મળે

ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਉਹ ਸਾਡੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਭੁੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ।

~~वर्षों के संस्कारों की डिक्रिया का पता चलता है~~

ਭਵਿੱਖ ੩ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ੨੧ ਜੁਲਾਈ ੨੦੨੨

ਮਾਨਚੀਸ਼ੀਆਂ ਤੇ ਜਦੋਂ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਪੜ੍ਹਾ ਜਾਵੇ

উল্লেখ :-

ਛਾਡ ਦੇਸ ਤੇ ਜਧਾ ਗਿਰੇਖੇ ॥

ਅੱਤ ਵੱਲੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰ ਰਹਿ।

ਭੈਰਵ ਜੀ ਦੇ ਮਾਇਆ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ -

ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਇਹ ਧਿਯਾ ਕਰੋ

ਏ ਕੀਮਤੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਚੰਦ ਜੁਗ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦਾ:- ਕਿਉਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਕਿਉਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਧਿਆਏ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੇਵਤਾ ਦੇ, ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ॥

ਏ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ਪੜ੍ਹੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਾਏ ਦੇ ਧਿਯਾ ਕਰੋ ॥

ਦੀਪਤਾ- ਭੀਰੋ ਭੀਰੋ ਹੁੰਗਾ ਸਿੰਘਾਹ ਭੀਰੋ ਮਾਗਿਅ,

ਜਲ ਕੀ ਜਲ ਕੀ ਘਰੀ ਤੇ ਜੋਰਾ ਛਈ ॥

ਮੇਰੀ ਕੀ ਮੇਰੀ ਕੀ, ਚਿਰੇ ਕੀ ਧਰੇ ਕੀ,

ਸੁਰੇ ਕੀ ਕੀ ਰੁਪੀ ਮਿਤ ਕੇ ਕਉ ਪਠਈ ॥

ਤਾਂਗੇ ਗੇ ਕਰੇ ਜੈ ਗਰੇ ਜੈ ਗਰਤ ਕਉ,

ਅਉਰ ਤਉ ਕਾ ਕਉ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪੀਠ ਰਈ ॥

ਕਾਰਤ ਮਤਨ ਤੇ ਤੇ ਤਉਰਿ, ਗੀਰੁ ਰਹਿਤਿ ਤੇ ਤੇ,

ਦੇਖੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਤੇ ਕਰਾਇ ਘਾਤੀ ਰਈ ॥

ਤਾਂ ਘੁਮਿਯਤ ਕੇ ਕਰਤ ਕੇ ਰਿਗ ਮਾਗਿਅ ਕਉਤਰ ਦੇਖਤ ਰਈ

ਇਹ ਕਾਹੀ ਰਚਾ ਰਈ ਤਈ ॥

ਭੇਦ ਤਈਤ ਮਤੇ ਪੁਰਤ ਦੇਵ ਦੀ ਮਾਗਿਯਤ ਟੇਕੇ ਹੀ ਮਾਗਿਅ

ਤੀਰੇ ਤੇ ਰਿਗ :-

ਗੀਤ:- ਦੇਵ ਮਾਗਿਅਾ ਜਿਸ ਮੇਂ ਜਾਵਾਂ, ਮਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਉਨੇ ਹੀ:-

ਤਾਂ ਤੀਰੇ ਮਾਰੇ ਮਤੇ ਪੁਰਿਯਤ ਤੀਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

ਤਾਂ ਪੁਰਾਣੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਤੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

ਮੇਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ

34

ਅਮਰੀ ਫੇਰ ਮਰਦਾ ਕੇ ਪਾਛਣੇ ਹੀ ਤੁਰਦਾ ਪਿਆ
 ਫੇਰ ਦੁਰਦੇਸ਼ ਹੀ ਤੁਥਿਅ ਅਮਰੀ ਦੀ ਅਛੇ ਉਥਾਂ ਧਾ ਹੀ
 ਓਹੀ ਤੀ ਤਾਰ ਤਹਿਲਾ ।

ਦੇਖਿ ਜਿਨ ਮਾਗਿਓ ਮਾਮੁ ਖੜਕ ਦਲੇਰ ਗਏ ਤੇ ਖੜਕੇ
 ਮੇਰੇ ਕਿਸ ਮਾਗਿਓ ਤੁਸੀਂ ਪਾਛ ਕਰੇ ਅਛੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ
 ਮੰਦਰ ਹੁਕਮ ਦੇਖ ਕੇ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਰਦਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਖੜਕੀ ਕਰ ਕੇ
 ਕੀ ਭੇਜੇ ਤੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਅਛੀ ਧਾ ਤੇ ਹਿਰੁ ਹੀ ।
 ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਕੀ ਮਾਰਾਂ — ਤੁਹਾਡੇ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਦੇਖਿ ਮਾਮੇ ਦੀ ਮਾਰ
 ਮਾਰੇ ਕਰ ਕੇ ਮਾਮੁ ਤੇਰੇ ਹੀ, ਕਰਮ ਅਛੀ ਕੀ ਮਾਮੁ ਮਾਰੇ
 ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਮੁਖ ਕੇ ਫਿਰ ਮੈਂ ਮਾਰੇ ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ।
 ਮਿਦਨੀ ਮੇਰੇ ਖੜਕ ਮਿਦਨ ਦੇ ਮਾਰੇ ਰਾਇਲ ਤੇਰੇ ਉਪਾਮ ਕੀਤਾ ਕਿ
 ਮਿਦੀ ਦਾਇਰ ਮਾਰਦੀ ਧਮਾ ਕੇ ਉਪਦਿਰ ਮਾਰ ਪਾਇ
 ਤੇਰੇ ਦਾ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਤੇਰੇ ਮਿਦਨ ਗੰਧਮਾ ਪਾਛ ਕਰੇ
 ਕੀਰੇ ਦਾ ਮਾਰੀ ਮਿਦਨ ਮੈਂ ਕਰਦਾ ਮਾਰ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮਾਰ, ਮਿਦਨ ਤੇ
 ਮਾਰ ਮਾਰਦਾ । ਮਿਦਨ ਕੇ ਕੇ ਮਾਰੀ ਮਿਦਨ ਖੜਕੇ ਤੇਰੇ
 ਪਾਛ ਕੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਮਾਰੀ ਮਿਦਨ ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੀ
 ਮਿਦਨ ਦੀ ਮੈਂ ਮਾਰੀ ਮਿਦਨ ਦੇਖਿ ਮਾਰ ਮਾਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ
 ਕਰਮ ਮਾਰੇ ਮਾਰ ਮਾਰੇ ਮਿਦਨ ਤੇਰੇ ਮਾਰ ਮਾਰੇ ਕੇ ਕੀ
 ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਕੇਰੇ ਮਿਦਨ ਮਾਰੇ ਮਾਰੀ ਮਾਰੀ ਮਾਰੇ ।
 ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਮਿਦਨ ਮਿਦਨ ਤੇਰੇ ਮਿਦਨ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ
 ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਮਿਦਨ ਮਾਰੇ ਕੇਰੇ ਮਿਦਨ ਦੇਖਿ ਮਿਦਨ ਮਾਰੇ ਤੇ
 ਮਾਰੇ ਮਾਰੀ ਮਾਰ ਕੀਤੀ ਦੇਖਿ ਕੇਰੇ ਮਾਰੀ ਮਿਦਨ ਮਾਰੇ
 ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਤੇਰੇ ਮਾਰੇ ਮਿਦਨ ਮਿਦਨ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ
 ਤੇਰੇ ਮਿਦਨ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਤੇਰੇ ਮਾਰੀ ਮਾਰੀ

ਭਗਤ ਦੀ ਧੂਆਂ ਦੇ ਖੜਕ ਲਿਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤੂੰ ਘੜਾ ਧੂਆਂ ਦੇ ਖੜਕ
 ਗੋਲਾ ਕੀ ਡਿੱਗੀ ਤੋਂ ਘੜਕ ਧੂਆਂ ਦੀ ਦਿਖਾਈ ਤੋਂ ਤੁਹਾ ਤੂੰ ਸਕੀ ਦੇ
 ਸੀਤ ਹੀ ^{ਇਹ ਪੁਰੀ} ਸਫਲ ਵਿਚ ਚਲਾ ਕਰਾ ਰੁੜਾਈ ਛੱਡ ਕੇ ਘੜਕ ਕਰਾ
 ਜੇਹਾ ਫੇਰਿਸ਼ਾਨੀ ਦੇਹ ਵਿਚੀਆਂ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਸੇ ਰੁੜਾਈ
 ਧੂਆਂ ਤੋਂ ; ਖੜਕ ਲਿਖੇ ਤੇ ਉਤਰਿਕਾ ਤੇ ਜੇਹੇ ਦਰਸਾ ਧੂਆਂ
 ਪਿਛਲਾ ਧੂਆਂ ਦੇ ਤਾਂ ਬਿਨਾ ਸਾਡੇ ਕੋਲੋਂ ਖੜਕੇ ਗਾ
 ਧੂਆਂ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਤੋਂ

ਰੁੜਾਈ ਤੇ ਘੜੀਆਂ ਧੂਆਂ ਤੋਂ ਚਿਤ ਹੋ ਧੂਆਂ ਤੇ ਧੂਆਂ
 ਉਪਲਾ ਕੇ ਕਥੇ ਉਪਲਾ ਕਰਤੀ, ਉਪਲਾ ਰੁੜਾਈ ਦੀ ਕੀਤੀਆਂ
 ਧੂਆਂ ਸਹੀ ਘੜਕੇ ਪਾਇਆਂ, ਤਿਰੇਗੁਰ ਕੇ ਰਿਕੇ ਪਾਇਆਂ
 ਸਿਰ ਕੇ ਕੁਰਾ ਤਾਂ ਸਾਂ ਕੀਤੀ ਤੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਤੀਤੀਆਂ

ਧੂਆਂ ਦੀ ਜਿਥੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਘੜਕ ਸਾਂ ਤੇ ਦਿਲਾਸੇ ਉਪਲਾ
 ਧੂਆਂ ਦੇ ਉਪਲਾ ਸਾਂ ਕੀਤੀ ਘੜਕ ਲਿਖੇ ਤੂੰ ਘੜਕ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਾਂ ਕੀਤੀ

ਘੜਕ ਲਿਖੇ । ਸਾਂ ਕੀਤੀ ਘੜਕ ਲਿਖੇ ਤੇਹੇ ਦਰਸਾ ਧੂਆਂ
 ਤੇਹੇ ਕੋਲੋਂ ਵਿਚ ਕੀਤੀ ਸਹੀ ਘੜਕ ਲਿਖੇ ਤੂੰ ਤੇਹੇ ਤੇਹੇ ਕੀਤੀ
 ਇਹ ਉਪਲਾਸਰ ਕੀਤੀਆਂ ਤਾਂ ਸਿਧੀ ਰੇਖੀਆਂ ਘੜਕ ਕੀਤੀ
 ਕੀਤੀ ਤੁਲੀ ਕੀਤੀ ਸਹੀ ਸਾਂ ਘੜਕ ਲਿਖੇ ਤੇਹੇ ਤੇਹੇ ਕੀਤੀ

ਤੇਹੇ ਕੀਤੀ ਉਪਲਾ ਘੜਕ ਲਿਖੇ ਦਾ ਸਾਂ ਕੀਤੀ ਤੇਹੇ ਸਿਧੀ ਕੀਤੀ
 ਘੜਕ ਲਿਖੇ ਕੀਤੀ ਤੇਹੇ ਤੇਹੇ ਕੀਤੀ ਕੇ ਘੜਕ ਲਿਖੇ ਦਿਲਾਸੇ ਘੜਕ

ਲਿਖੇ ਦਾ ਸਿਰ ਪੜ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਦਰਸਾ ਤੇ ਕੀਤੀ ਲਿਖੇ
 ਲਿਖੇ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਸਿਰ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ

ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ

ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ

35 ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਸਾਹਜੀਵਿਕ ਦੇਹ ਇਨਤਰੀਸ਼ਾਂ ਗੇਜੇ ਸੂੰ ਇਸਤਰੇ

ਦਾਲੇਤਰੀਸ਼ਾਂ, ਯਹ ਖੜਕ ਨਿੱਘ ਨਿਰਤੇ ਧਿਰਾ ਜੀ
ਉਚੇ ਤਰੀਕੇ ਤੇ ਰਹਿੰਗੇ, ਜਦੋਂ ਸਾਰੀ ਦੇਹ ਸੁੰ ਆਰ ਇਤਾ ਧਾਰੀ ਹੁੰ

~~ਮੁਝ ਤੋਂ ਮੁਝ ਤੋਂ ਕੇ ਨਿਰਿਸ਼ ਸਾਹਜੀਕ ਦੇਹ~~

ਤੁਸੀਂ ਇਤਾ ਜੇਹਾ ਦਾ ਮੇਰਾ ਧਾਰੀ ਤੇਰਿਆ,

ਠੇ ਖੜਕ ਨਿੱਘ ਦੇ ਰੜਕ, ਡੱਡੇ ਇਹ ਜਦੋਂ ਤੀ ਦੇ

ਧਿਰਾ ਵਿਚ ਜਲਾਪੀਕਾ ਰਈ, ਦੇਹ ਇਨਤਰੀਸ਼ਾਂ ਦੇ ਪੜੇ

ਸੂੰ ਧਿਰਾ ਰਹਿੰਗੇ ਤੇਰੇ ਰਿਸ਼ ਪਰ ਸੁੰਦਰੇ ਧਾਰੀ ਅਤੇ ਇਤਾ

ਧਿਰਾ ਤੇ ਜਾ ਰਹਿੰਗੇ, ਠੇ ਰਹਿ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਰੜਕ ਰਈ

ਜਲਾਪੀਕਾ, ਪਰ ਧਾਰੀ ਤੇਰੇ ਦੇਹ ਦੇ ਮੇਰੇ ਸੁੰ ਰੜਕ ਰਹਿੰਗੇ

ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਰਿਖਦੇ ਹਨ।

ਜੀਤਕੇ ਰਸ ਰਹਿ ਰਹੇ ਸਾਹਜੀ

ਦੇਖ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੀ ਰਹਿੰਗੇ

ਸਿਤ ਪੈਰ ਦੇ ਇਤਰੀਸ਼ਾਂ ਦੇ

ਸਾਹਜੀਕ ਦੇਹ ਦੇ ਰਹਿੰਗੇ

ਕਦੇ ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਦੇਹ ਦੇ ਰਹਿੰਗੇ ਸਾਹਜੀਕ ਦੇਹ

ਉਸ ਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਤੇਰੇ ਰਹਿੰਗੇ ਤੇ ਦੇਹ ਕਰਦਾ ਮੇਰਾ

ਮੇਰੇ ਦੇਹ ਦੇ ਦੇਖ ਕੇ ਦੇਹ ਤੇਰੇ ਰਹਿੰਗੇ ਤੇ ਕਦੇ

ਦੇ ਰਹਿੰਗੇ ਦੀ ਰਹਿੰਗੇ ਸਾਹਜੀ

ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਤੇ ਰਹਿੰਗੇ ਸਾਹਜੀਕ

ਸਾਹਜੀਕ ਸਾਹਜੀਕ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ

ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਤੇ ਰਹਿੰਗੇ ਸਾਹਜੀਕ

ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਤੇ ਰਹਿੰਗੇ ਸਾਹਜੀਕ

ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਤੇ ਰਹਿੰਗੇ ਸਾਹਜੀਕ

ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਦੇਹ ਤੇ ਰਹਿੰਗੇ ਸਾਹਜੀਕ

ਤੁਹੀ ਪੁਕਾਰ

ਦੁਆਰਾ ਲਿਖਾਤੀ

ਪਰਿਸ਼ਦ । ਤਾਂ ਅਪਣੇ ਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਬੜਾ ਰਿਸ਼ਤਾ, ਭੇਦ ਦੇ ਤੇ ਅੰਤ
ਮੁੱਖ ਤੇ ਹੋਵੇ।

ਜਿਥੇ ਪਰਾਇਸ਼ਦ ਹੋਵੇ ਕਿਥੇ,
ਜੇ ਤੇ ਹਿੰਦੀ ਤੇ ਹੋਵੇ ਕਦੇ ਹੀ ॥

ਤੁਹੇ ਦਾਖਲੇ ਤੇ ਤੇ ਸੁਰ ਫੂਰ,
ਜੇ ਤੇ ਹੀ ਦਾਖਲੇ ਦਾਖਲੇ ਤੇ ਹੀ ॥

~~ਜਿਸ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਿਲੇ ਤੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹੀ
ਜਿਸ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਿਲੇ ਤੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹੀ
ਜਿਸ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਿਲੇ ਤੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹੀ~~

~~ਜਿਸ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਿਲੇ ਤੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹੀ
ਜਿਸ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਿਲੇ ਤੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹੀ
ਜਿਸ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਿਲੇ ਤੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹੀ~~
ਜਿਸ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਿਲੇ ਤੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹੀ
ਜਿਸ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਿਲੇ ਤੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹੀ
ਜਿਸ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਿਲੇ ਤੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹੀ
ਜਿਸ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਿਲੇ ਤੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹੀ
ਜਿਸ ਤੇ ਹੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਪਿਛਿਲੇ ਤੇ ਹੋਵੇ ਤੇ ਹੀ

ਗੀਤ: ਗੁਰੂ ਗਾਨ ਪੰਥਿ ਤੇਗੁ ਬਖਿਜੁਗੁ ਸਿਰੁ ਚੁੰਨੁ ਚੁੰਨੁ ਗਿਗੁ
 ਕੀਰਤਨੁ ਮੈਂ ਜਤਿ ਜੁਗੁ ~~ਕੀਰਤਨੁ~~ ^{ਕੀਰਤਨੁ} ਚੁੰਨੁ ਚੁੰਨੁ ਧਿਆਨੁ ਵਧਿ ਪਾਇਗੇ
 ਕੀਰਤਨੁ ਮੈਂ ਜਤਿ ਜੁਗੁ ਚੁੰਨੁ ਚੁੰਨੁ, ਤਪੀ ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਕਪ ਕਾਨ੍ਹਾਂ, ਕਾਨ੍ਹਾਂ
 ਤੇ ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਕੇਸ ਮੋਖਿਓ ਕੇ,
 ਮੁਖਾ ਫੁਲ ਬੀਏ ਸਿੰਘ ਭਾਗ ਕਿਨੈ ਜਾਗਿਓ ॥
 ਫੈਰਿਓ ਜਮ ਭਾਗੀ ਗਿਯਾ ਬੀਏ ਤਾਹਿ ਕੇ ਜਾਪਾਬੀ,
 ਸਿੰਘ ਪੰਥ ਬਿਰਥਾ ਜਮ ਰਮ ਭਾਗਿਓ ॥ ਰਮਥੀ, ਭੰਗ, ਪੰਥ, ਜਗਤ
 ਜਾਮ, ਭੰਗ, ਜਗੀ, ~~ਕੀਰਤਨੁ~~ ^{ਕੀਰਤਨੁ} ਚੁੰਨੁ ਚੁੰਨੁ ਧਿਆਨੁ ਵਧਿ ਪਾਇਗੇ
 ਭੰਗੀ ਤਮ ਬੀਏ ਜਤਿ, ਜਤਿ ਜੁਗੁ ਜਾ ਸਿੰਘਾਗਿਓ ॥
 ਜਮ ਜਤਿਕਾਰ ਬੇਗ ਜਾਪ ਜਗਤ ਸੀ ਜਾਪ ਜਤਿ ਜਾਦੀ ਗੰਢ ਕੇ ਕੋ ਧਰ ਸੀ
 ਜਤਿਕਾਰ ਗਾਨ ਪੰਥਿ ਚੁੰਨੁ ॥ ਜਾਪ ਤੇ ਤੇਸੀ ਪ੍ਰਸੰਗ, ਜੁਟਿਯਾ ਤੇ
 ਇ ਤੇਸੀ ਜਾ ਪੰਥਿ ਜਤਿ ਚੀ ਜਿਤਿ ਜੇਤੁ ਚੁੰਨੁ ਦੀ ਗਰ, ਪਰਮ ਦੀ
 ਜਾਪਾਮ ਉਤੇ ਦਿਖੈ ਜਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਪਾਮ ਜੁਪਾਨੇ ਦੀ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇਸੀ ਜਮ ~~ਜਾਪਾਮ~~ ^{ਜਾਪਾਮ} ਦੁਖਾਇਗਾ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ਚੀ ਇਕ ਦੁਖੇ
 ਤੇ ਭੰਗ ਡਿਕਾਰ ਕੇ ਜਾਪਾਮ ਜੁਪਾ ਕੀਤਾ ॥ ਜੀਵੀ
 ਜਾਪਾਮ ਜੁਗਾਦਿ ਚ ਬਿਨਸ ਜਾਗੇ ਜੇ ~~ਜੀਵੀ~~ ^{ਜੀਵੀ} ਇਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗਾਏ
 ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਚੁੰਨੁ ਭੰਗ ਡਿਕਾਰ ਕੇ ਜਾਪਾਮ ਜੁਪਾ ਭੰਗ ॥
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਪੰਥਿ ਚੁੰਨੁ ਚੁੰਨੁ ਜੀਵੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਤੇ ਦੇਖ ਕੇ
 ਚੰਦੀ ਤੇ ਇਕ ਰਾਹੀ ਰੂਪ ਇਕ ਜੇਤੁ ~~ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਪਾਮ~~ ^{ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਾਪਾਮ} ਤੇਸੀ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪੰਥਿ ਜਾਪਾਮ ਦਿਖਿਯਾ ਜੇਤੁ ਜੁਪਾਦਿਯਾ ਦੇਖਦੀ
 ਸਿੰਘਾਂ ਦੇ ਦਰ ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿਯਾ ਦੀ ਜਾਪਾਮ ਦੇ ਇਕ ਜਾਪਾਮ ਤੇ
 ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਇਕ ਜਮ ਸੁਖੀ ਜੀਵੀ ਚੁੰਨੁ
 ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਦੇਖਦੇ ^{ਜੀਵੀ} ਜਿਪਤਨਾਂ ਰਿਖਿਯਾ ॥
 ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਚੁੰਨੁ ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਤੇਗਾ, ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਦੇਗਾ ਗੋਸਾ ॥
 ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਮਾ ਦਸਤਾਗ, ਜਾਪਾਮ ਕਾਨ੍ਹਾਂ ਦੇਗਾ ਤੇਸੀ ॥

37

ਮੁੱਤਰ ਮੁਰਾਜ਼ਾ ਮਾਰਬ ਘਾਗੇ, ਨਰਗਾਜਿੰਦ ਮੇਰੇ ਲਾ ॥
 ਸੰਪਰਕ ਮੁਕਤਿਗ, ਦਾਤਾ ਜੀ, ਤੇਜੇ ਕੇ ਲਾ ॥
 ਤੇਰੇ ਵਾਰੇ ਇਹ ਪਿਰਕਾਰੀਆਂ ਸਾਰ ਗੁਰਮਤਿਗੁਰ ਦੇ ਅਪਣੇ
 ਸੁਰਮਿਆਂ ਸਾਰ ਰੰਗ ਰੰਗੀਆਂ ਮਨਾਉਣੇ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਗਾਨ-ਜਿੰਦ ਸਾਧੋ ਦਲੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਦੀ ਰਹਾਈ
 ਇਹ ਗੀਤ ਹੈ ਫਿਰ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ, ਅੰਤ ਤੇਰੇ ਸੱਚੇ ਕੀ ਹੈ
 ਤੇਰੇ ਮਾਰਗ ਸੁਖਸੀ। ਅੰਤੇ ਯਾਂ ਯਾਂ ਤੇ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਅੰਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਚ ਕੁਝ
 ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਗਾਨ-ਜਿੰਦ ਸਾਧੋ ਦੇ ਅਪਣੇ ਜੀਵੇ ਇਹ ਦਸ ਦਸ ਮਾਧਾਂ ਤੇ

1955 ਫਿਰੂਜ਼ੀ ਤੇ 1957 ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ।
 ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਜਿੰਦੀ ਵੀ ਹੈ ਸਾਧੋ ਦਿਤ।

1955 ਫਿਰੂਜ਼ੀ ਤੇ 1962 ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ।
 1954 1958 ਤੇ 1962 ਫਿਰੂਜ਼ੀ, ਕੁਝ ਨਾਤ ਮੀਸ਼ਰ ਕੀਤੇ ਸਾਧੋ 54
 ਕਈ ਪਾਧੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੇਰੇ ਸਾਧੋ ਸੇਵੇ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਤਾਪ-ਜਿੰਦ ਸਾਧੋ ਜੀਵੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ
 ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਕਰਦੇ ਰਿਹਾ। ਅੰਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵੇ

1963 ਫਿਰੂਜ਼ੀ ਤੇ 1965 ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ।

ਤੇਰੇ ਗਾਥਾ ਤੇਰੇ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਤੇਰੇ
 35 ਤੇਰੇ ਸਾਧੋ ਜੀਵੇ।

ਇਹ ਤੇਰੇ ਗਾਥਾ ਸਾਧੋ ਜੀਵੇ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ।

ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੋਰੇ ਇਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਜਿੰਦ ਸਾਧੋ
 ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਅੰਤੇ ਦੁਰਜੀ ਤੇਰੇ ਸੱਚੇ, ਅੰਤੇ ਕੇਤ ਦੁਰੀ

ਤੇਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜਿੰਦ ਸਾਧੋ ਦਾ ਮਾਧਾ
 ਇਹਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੇ। ਇਹ ਸਾਧੋ ਜੀਵੇ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ
 ਮਾਧਾ ਦਾ ਸਾਧੋ ਜੀਵੇ।

ਜਾਪ ਜੀਗਤ ਦੀ ਲੈਂ ਦੀ ਪਾਧੀਟੀਨੂੰ ਪੁਖ ਰਖਾਇਆ ਮੈਂ ਜਾਪ ਕੀ
 ਨੂੰ 1925 ਵਿਕ੍ਰਮੀ ਨੂੰ ਮਾਨਾਂ ਚੋਰੇ ਫਿਰਾ ਦਿੰਗਾ ਕੋਰ ਦਿਰ
 ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਕਾਰੇ ਕਰੂ ਅਠਹਾਂ ਕਰੇ ਗਾ । ਰਾਮ ਕਾਣੀ ਦਾ ਕਰੂ ਪ੍ਰਦਾ
 ਚੰਦਿਮਾ ਤੇਰੇ ਦੇ ਕਰੂ ਜਾਨੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ^{ਜਗਦੀਸ਼} ਰਾਮੇ ਰਾਖੇ ਦੀ ਅਜਦਾਈ
 ਕੀਤੀ ਕਰੂ ਕਰੂ ਅਦਿ ਪੋਕਿਅੰ ਤੇ ਜਦਕ ਮਨ ਕਾਕੀ ਜਾਪ
 ਜੀਗਤ ਪੈਦਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਾਮੇ ਰਾਖੇ ਅਤੇ ਕੀਰਤਨ ਰਾਮੇ
 ਮਾਣੁ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦਿ ਨੇ ਪਾਧੀ ਦਾਪੀ ਜਾਪ ~~ਕੀਤੀ~~ ਨਿਤ ਕਰ
 ਜਿੰਮ ਦੀਤੀ ਰਾਮੇ ^{ਰਾਮੇ} ਕੀਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜੁਣੇ ।
 ਮਾਨਾਂ ਦਾਨਾ ਕਾਲਰ ਮੈਂ ਮਿਸ਼ਾ ਕੇ ਜਿੰਮਾਨ ਕੋਰ,
 ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਹੀਨ ਜਿੰਮ ਮਰਦਾ ਤੇ ॥
 ਜੀਗਤ ਦੇ ਮੀਤ ਮੁਣ ਅਦੀ ਚਲ ਮਤੁ ਦੇਰੇ,
 ਕੋਟਰ ਦੁਆਈ ਮਾਨੇ ਮਾਨੇ ਮਾਨੇ ਮਾਨੇ ਕਾਰੇ ॥
 ਰਿਖੀ ਮੁਸੀ ਗੁਣੀ ਗਿੰਮਾਈ ਰਾਮੇ ਮਨਤਾਨੇ ਕਰ,
 ਮਿਲ ਪਾਧੀਨੇ ਲਾਈ ਮਰ ਨਾ ਰਾਹੇ ॥
 ਹੀਨ ਜਿੰਮ ਮਤੁ ਦੁਸ਼ ਮੈਂ ਪਾਧੀ ਦਾਨੀਆਂ ਨੂੰ,
 ਪਾਧੀ ਗਲ ਪਾਧੀਨੇ ਏਤੋ ਤਿਲ ਫੁਲ ਚਾਰੇ ॥
 ਮਾਨਾਂ ਦਾਨਾ ਮਾਨਾਨ ਤੇਰਾਂ ਮੰਦੀ ਗਿੰਮਾਂ ਗਿੰਮਾਂ,
 ਕੀਤੀਨਾਂ ਕਤਾਰਾਂ ਗੀਤਾਂ ਮਾਨੇ ਇੰਤਜਾਰ ਤੇ ।
 ਕੀਤੇ ਇਕਗਰ ਕਰ ਜਾਨੀਨਾਂ ਦੇ ਇੰਤਜਾਰ,
 ਪਾਧੀਨੇ ਤੇਰਾ ਪਾਧੇ ਕੀਤੀ ਅਜਦਾਨ ਤੇ ॥
 ਕਾਰੇ ਰੇਖ ਨਾਮ ਹੀਨ ਮਤੁ ਮੀਨ ਹੀਨ ਕੀਤੀ,
 ਕਾਰੇ ਕੀਤੀਨੀ ਮੈਂ ਮਾਨੇ ਦੇ ਦਿਯਾਰੇ ॥
 ਕਾਧੇ ਗਿੰਮਾਨ ਜਿੰਮ ਕੀ ਦੇ ਅਜਦਾ ਦੀ ਫੇਟ ਨਾਲ,
 ਲੇਹਿਮਾ ਮਸ਼ਮ ਤੇ ਮਦਮ ਗਾਏ ਅਪਾਰ ਤੇ ॥
 ਮਾਨਾਂ ਦਾਨਾ ਤੇਰਾਂ ਜੇਹਨੇ ਕੀਤੀ ਚਰੇ ਚਰੇ, ਗਿੰਮਾਨ ਜਿੰਮ ਰਾਮੇ

ਇਕ ਪ੍ਰਸਿਦ੍ਧੀ ਦਾ ਘੋਸ਼ਣਾ

38

ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਡੇਰ ਤਾਰ ਨਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਚੜ੍ਹਾ ਚੜ੍ਹੀ ਪੰਝੀ
ਕਿ ਹੁਣ ਵੀ ਤੇਏਗਾ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ ਲਕਾਰ ਜਾਰੇ ਖਿਰਾਫ ਤੇ ਉਹ
ਤਾਂ ਵੇਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤੇ ਬਾਹੁਲੀ ਜੀ ।

ਗਾ ਗ ਮੁਣੁ ਜਿੰਦ ਮੋਰ ਗਾ ਗ ਮੁਣੁ ਖਲੇ ਅਤੇ ,

ਤੇਰਾ ਭਰਾ ਭੈ ਜਲੇ ਮੋਰ ਪਛਾਣੇ ॥

ਹਏ ਰੱਬਾ ਇਕ ਸਾਥੇ ਰੰਗ ਇਕ ਭੰਗ ਪਿਆ ,

ਦੁਸ਼ਾ ਦੁਖ ਦੇਵਣਾ ਤੇ ਗੋਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ॥

ਕੋਲਿਆ ਸਮਤ ਇਕ ਡਿਲ ਨਾ ਦਿਵਾਤ ਤੇਏ ,

ਦੇਖੇ ਦੇ ਸਲਾਹ ਤੇ ਸੁਚੇਤ ਹੁੰਦਿਆਰ ਦੇ ।

ਰੰਗ ਮੈਂ ਨਾ ਰੰਗ ਪੇਟੇ ਗਜ਼ ਉਰੀ ਆਖਣਾ ਕੀ ,

ਰਖਣਾਏ ਰੰਗ ਜੀਵਨਾ ਚੀਰੀ ਸਮਝਾਰ ਦੇ ॥

ਦੁੱਖੇ ਰਾਗੀ ਮੁਰੀਂ ਆਗੀ ਨੱਤ ਇਕ ਜਿੰਦ ਗਿਆ ,

ਕਹਿੰਦਾ ਰੰਗ ਕਿਸੇ ਸੇਵੇ ਗੁਰੂ ਰਖਦਾਰ ਦੇ ॥

ਹਮਤੀ ਸੰਘਾਰੀ ਵਿਚੋਂ ਆਉਂਦਾ ਦੁਖੀ ਦੇਖ ਜਿੰਦ ,

ਉਤਰੇ ਸਿਤਾਵੀ ਤਲੇ ਦੀਨਾ ਦੇ ਦੱਸਾਲ ਦੇ ॥

ਪੁੱਛੇ ਧਿਆ ਉਮੀ ਧਿਨ ਜਾਇ ਪਈਓ ਉਮੀ ਜਗਤ ,

ਜਿਥੇ ਸੇਰ ਰੰਗ ਤੇਏ ਜਸਾਂ ਦੇਖੁ ਮਾਰ ਦੇ ॥

ਜਾਇ ਕੇ ਰਗ ਮੀਂ ਆਖਦੇਇਤ ਜੀਵਨਾਏ ,

ਉਠਵੇਗਾ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮਾਈ ਕੇ ਸਿਰ ਫਾਨ੍ਹੇ ॥ 1

ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਾ ਰੰਗ ਦੇਖ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਭੰਘਾਰ ਪਾਇਆ ,

ਸੰਘਾਰ ਗੰਢਾਇਆ ਪੁਰ ਸੰਘਾਰ ਸੇਵਾਰ ਦੇ ॥

ਜੀਗ ਜਿੰਦ ਰਚਿਆ ਤੇ ਰੰਗ ਵਿਚੋਂ ਕਹਿਣੇ ਧਰਾ ,

ਜੇ ਰੰਗ ਜਿੰਦਾ ਰੰਗ ਮੇਰਾ ਚੀਰੀ ਸਮਝਾਰ ਦੇ ।

ਯਾਦ ਰੰਗਤ ਜੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿਚੋਂ ਦੀ ਦੇਖ ਸੀ ਕਿ

“ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਤਾਂ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ” ਤਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਉਹ ਖੰਡਤ

ਇਹ ਕੋਤਰ ਦੇਖ ਸਾਰੀ ਜੰਗਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਨੌਂ ਉੱਥੀ ਤੇ
ਕਹਿਣ ਲਗੀ ॥

ਗੀਤ :- ਚੀਰੀ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇਰ ਕਮਾਲ ਹੀ ਸੀ ॥
ਮੁਰਦੇ ਜੀਵੇ ਕਰਾ, ਚਰਨਾਂ ਆਪ ਹੀ ਸੀ ॥
ਇਹ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਤਰਫ਼ ਜੋ ਕੋ ਕੀਤਾ
ਤੁਹੀ ਤੇ ॥

ਗੀਤ :- ਤੁਹੀ ਤੇ ਜੋ ਕੋ ਕੀਤਾ ਚੀਰੀ ਵਾਲੇ ਯਾਤਰਾ ॥
ਪਸਰੀ ਮਹਿਮਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ, ਸੇਰੇ ਜਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮੁਕਤ ਧਰਮ ਦਾ, ਮੁਕਤ
ਦੀਤ ॥ ਚਰਾ ਬਾਇਰੇ ਆਖਿਆ ਉਤ ਘੋਰਾ, ਤਾਰਕੇ ਲੋਕਾਈ ॥
ਕਹੀ ਪਿਆ ਤੇ ਪੈਰ ਪਸਾਰ ਦੇਖੇ ॥
ਘੋਰਾ ਉਤ ਘੋਰਾ ਲੋਕੀ ਜਗਤ ਚਿੰਤਾ ॥

ਆਖਣ ਆਖਿਆ ਤੇ ਸਾਧ ਕਰਤਾਰ ਦੇਖੇ ॥
ਜੇ ਡਿੱਗੇ ਗੁਰੂ ਸਾਖਰ ਜਾਂਚ ਪਸਟ ਆਇਸਾ,
ਜੇ ਹੁਣੇ ਰਿਸਾ ਦਸਦੇ ਆਖਤਾਰ ਦੇਖੇ ॥
ਇਹ ਤੇ ਰੱਬ ਦੀ ਸੇਤ ਦਰ ਸਾਧਿਆਈ,
ਆਖਣ ਆਖਿਆ ਤੇ ਸਾਧ ਤ੍ਰਿਕਾਰ ਦੇਖੇ ॥

39

ਜਿਹਾਗ ਜੋਗ ਸਾਧ ਜੀਗਤ ਜੀ ਸੁਭ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਪੈਰ

ਸ੍ਰੀ ਜਿਹਾਗੁ ਗੁਰ ਗਾਇਕੀ ਦੀ ।

ਸਾਧ ਜੀਗਤ ਜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਿਚ ਇਕ ਤੁਰ ਤੋ -

ਪਰਬਾਂਇੰ ਮਾਧੀ ਮਨੁ ਪੁਰਖ ਦੇਵਦੇ, ਮਾਧੀ ਮਨਾਸ ਜੰਗਰੈ ॥

ਭਾਵ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁ ਪੁਰਖ ਸਾਧੁ ਜੋ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤੇ ਜਾਗਿਆ

ਜੁਲੀ ਸਾਂਝੂ ਜਾਤੇ ਜਗ ਦੇ ਭੇਜੇ ਲਈ ਕਰੇ ਤੇ। ਉਥੇ ਯ

ਉਪਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਜਨਾਨੁ ਸਾਂ ਇਕ ਪਰਮ ਰਈ ਤੇ ਰਹੀ ਤੁਰੈ ਮਨੁ

ਜਾਗਿਆ ਰਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਤੇਰਾ ਤੇ ਜਾਗਿਆ ਤੁਰੈ ਗੁਰਬਾਣੀ

ਵਿਚ ਰਿਖਿਆ ਤੋ ਤੇ ਪੂਰੇ ਜਗ :-

ਕੇਹਤ ਜੀਗਤ ਰਖ ਸੇ ਜਾਪੀ ਰਿਹਾ ਪਾਇ ॥

ਇਕ ਕਿਸੇ ਇਕ ਦੇਸ਼, ਇਕ ਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਇਕ ਮਨੁ ਰਈ ਤੇ ਰਹੀ

ਜਿਹਾਂ ਜਾਗੀ ਚਗੀ ਲਖ ਜੁਰ ਦਾਸੇ ਮੇਜ਼ੀ ਕੀਤੀ ਤੋ ।

ਜੋ ਕੇਹਤੀ ਕਰੇ ਤੇਰੇ ਧੁਰਾ ਵਿਚ ਦੇ ਸਾਹਤਾਬ ਜੀ ਗਮ ਚੰਦ

ਜੀ ਨੂੰ ਸਾਡਾ ਕੇਹਤੀ ਦੇ ਰਹੇ ਦੇ ਵਰੇ ਜਾਗਿਆ ਚੰਦਾ ਜਾਗ

ਦਾ ਕਰਕਾਮ ਕਰੇਣ ਜੀਗਤ ਵਿਚ ਜਾਣਾ ਪਿਆਰ ਕੀ ਗਮ

ਚੰਦਰ ਜੀ, ਸਾਡਾ ਸੀਤਾ ਜਾਤੇ ਰਹਿਣ ਜਾਤੇ ਤੁਰੇ ਜਾ ਰੇ

ਤਸ ਤਾਂ ਚਿਤ੍ਰਕੂਟ ਕ ਪਰਕਾਤ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿਖੇ ਜਾਗਿਆ

ਕਾਸ਼ਮੀਰ ਜੀ ਰਿਵਾਜ ਕਰੇ ਜਨਾ ਉਥੇ ਰਿਹੀ ਕਾਸ਼ਮੀਰ ਸਿਤਾਂ

ਰੇ ਜੀ ਗਮ ਚੰਦਰ ਜੀ ਦੇ ਸਾਹਤਾਬ ਪਾਰ ਤੇ ਦਸ ਤਜਾ

ਦੇਖੇ ਪਤਿਸ਼ਾਂ ਤੇ ਗਜਾਇਤੁ ਦੀ ਕਰਕਾ ਕਰ ਰਿਤੀ ਇਉਂ

ਕਾਸ਼ਮੀਰ ਰਿਹੀ ਜਾਗਿਆ ਕੇਹਤੀ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਸਾਡਾ ਕੀਤਾ ਕੇਹਤੀ ਦੇ

ਪੁਤਰਾਂ ਰਹੇ ਜਾਤੇ ਰਹੇ ਜਾਤੇ ਕਰਕਾਮ ਦੇ ਰਿਕ ਕਰੇ ਜਾ

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਰੇ ਕਿਸ ਕਾਸ਼ਮੀਰ ਕਾਹੇ ਰਿਖਿਆ ॥

“ਦਾਟੇ ਮਾਣਸ ਮਾਣਸ, ਕਾਠਾ ਕਾਸ਼ਮੀਰ ਕਾਟ ਦਾਟ” ॥

ਜਾਤੇ ਜਾਗਿਆ ਵਿਚ ਰਿਖਿਆ ॥ - “ਕਾਸ਼ਮੀਰ ਕਾਟ ਦਾਟ”

ਅੰਤ 'ੴ' ਦੁਨੇ ~~ਕਿਸੀ~~ ਧਾਰਮਿਕ ਗਿਰੀ ਨੇ ।

ਮੈਂ ਘੋਲੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕੋਰੇ ਗਲ ਚੰਦਰ ਜੀ ਰਿਹਾ ਕੀ ਕੋਰੇ
ਪੁਰੀਚੇ ਤਾਂ ਉਸਾਂ ਘੋਲੀ ਮਾਰਾ ਸਤਿਕਾਰ ਵੀਤਾ ਕਰੂ ਚਿਰ ਧਰਤ
ਧਿਆਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਘਾਟ ਕੀ ਗਲ ਚੰਦਰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਪੁਰੀਚਾ
ਮਗਰਾ ਕਿਹਾ ਕੋਰੇ ਮੈਂ ਕਿਸਮਤਸ਼ਰੀਤਾ ਮਨੁ ਰੋਲਨਾ ਸਤਿਕਾਰ
ਕਿਸੇ ਪਿਥਾਨ ਕਰਾਂ । ਤਾਂ ਉਤਰ ਦਿਚ ਧਾਰਮਿਕ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ

ਮਗਰਾ ਮਨੁ ਉਹ ਸਥਾਨ ਦਿਖਾਓ ਕਿਸੇ ਤੁਸੀਂ ਰਹੀ ਤੋ

ਮਨੁ ਉਸੇ ਪੁਰੀਚੇ ਮੈਂ ਦਸਦਾ ਹਾਂ :

ਮਨੁ ਗਲ ਮਨੁ ਕੋਰੇ ਹਿਕੇਤਾ ॥

ਕਰਾਂ ਧਰਤ ਸੀਮਾ ਲਖਾ ਸਮੇਤਾ ॥

ਜਿਨਤਰਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਕੀ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਤੋਰੇ
ਉਸੇ ਤੁਸੀਂ ਦਸ ਕੀ ਗਲਾਇਓ ਦਿਚ ਦਰਦ ਕਰੇ ਹਨ ਕੁਝ ਸਰਦਾਰ
ਦੇਸ਼ਾਂ : ਮਨੁ ਕਰ ਮਾਗਹ ਦੇਵ ਫਲ, ਗਲ ਚਰਾ ਰਤ ਤੋਰੇ ॥

ਜਿਨਤਰਾਂ ਮਨੁ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਸਿਰਫ ਇਕੋ ਟਰ ਜੰਗਲੇ ਹਨ ਕਿ ਤੋ ਗਲ

ਮੇਰੀ ਜਾਪ ਕੀ ਦੇ ਰਹਾਂ ਰਾਖ ਧੀਤੀ ਤੋਰੇ ॥

③ ਤਿਨ ਦੇ ਗਲ ਮੰਦਰ ਧਰਮੇ ਗਿਯ ਰਖਾਇਦਾ ਰਹਿ ॥

ਉਸਾਂ ਕੀਦਾਂ ਦੇ ਗਲ ਮ ਰੁਪੀ ਮੰਦਰ ਦਿਚ ਸੀਤਾ ਸਮੇਤ ਸਿਧਾ ਕੋ,

੧) ਚੰਦਰੀ : ਕਾਮ, ਕੋਰ, ਮੰਦ, ਮਾਰ ੨ ਮੇਰਾ ॥

ਜਿਨਾਂ ਕੀਦਾਂ ਦਿਚ ਕਾਮ, ਕੋਰ, ਮੰਦਰਾਹ ਮਾਰ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਰਹੀ ਤੋ ।

④ ਲੋਤ ਰੋਲੇਤ ੨ ਗਲ ੨ ਰੋਲੇ ॥

ਜਿਨਾਂ ਰਾਖਾਇਦਾ, ਮਗਾਏ, ਸਾਧਿਕਾ, ਸਾਧਿਕਾ ੩ ॥

⑤ ਜਿਨਾਂ ਕੇ ਕਪਟ ਦੇਤੁ ੨੦ ਮਾਯਾ ॥

ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਮੰਦਰ ੨ ਫਲੇਧ, ਸਾਧਿਕਾ ੨ ਜਾਇਕਾ ੨ ਸਾਧਿਕਾ

⑥ ਤਿਨ ਕੇ ਰੋਲੇਧ ਧਰਮੇ ਰਖਾਇਦਾ ॥

ਤੇ ਗਲ ਰੁਪੀ ਉਸਾਂ ਦੇ ਰੋਲੇਧ ਦਿਚ ਦਸਾ ਕੋਰੇ ॥

੫੦
 (੭) ਜਤ ਕੇ ਪ੍ਰਿਥਮਤ ਕੇ ਤਿਤਕਾਰੀ ॥

ਕੇ ਕੀਦ ਸਤੁ ਦਾ ਪਿਯਾਗ ਜਾਨੇ ਜਾਇਸੇ ਦਾ ਤਲ ਕਰਾ ਦਾਨਾ ॥

(੮) ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਾਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਗਾਹੀ ॥ ~~ਕਿਉਂ~~ ਕੇਨਹੇ ਲੇਖਣੇ
 ਦੁਖ ਜੇਤ ਸੁਖ ਜੀ, ਉਸਤਤ ਜੇਤ ~~ਜਿਸ~~ ~~ਕਿਉਂ~~ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੇਨਹੇ ॥

(੯) ਕੈ ਜੱਤ ਪ੍ਰਿਥ ਦਰਦ ਦਿਖਾਹੀ ॥

ਕੇ ਦੀਸਰ ਕੇ ਜਾਨੇ ਜੇਤ ਪਿਯਾਗੇ ਦਰਦ ਕਹਿੰਦਾ ॥

(੧੦) ਜਾਗਤ ਮੋਹਤ ਸਰਤ ਤੁਧਾਰੀ ॥

ਸੁਤਿਸਨ ਜਾਗਦਿਸਨ ਜਾਪੇ ਜਾਪਨੂੰ ਤੁਧਾਰੀ ਸਰਤ ਦਿਚ
 ਹੀ ਜਮਕੁਦਾ ॥

(੧੧) ਤੁਧੈ ਛਾਡ ਗਤ ਦੁਖਰ ਰਾਹੀ ॥

ਤੁਧੈ ਛੱਡ ਕੇ ਦ ਤੇਰ ਸਾਂ ਜਪਰੀ ਸੁਕਤੀ ਰਾਹੀ ਜਮਕੁਦਾ ॥

(੧੨) ਗਮ ਦੁਖਤ ਤਿਰ ਕੇ ਮਰ ਜਾਹੀ ॥

ਤੇ ਗਮ ਤੁਧੀ ਉਤਰ ਕੇ ਮਰ ਦਿਚ ਦਾਸਾ ਕੇ ॥

(੧੩) ਜਰਨੀ ਜਮ ਜਾਨੈ ਪਰਸਾਹੀ ॥

ਕੇ ਸੁਖ ਪਗਈ ਇਨਤਰੀ ਨੂੰ ਮਾਤਾ ਦੇਖ ਗਘਰ ਜਾਣਦਾ ॥

(੧੪) ਪਰ ਪਗਇ ਦਿਖ ਤੇ ਦਿਖ ਭਾਹੀ ॥

ਜੇਤ ਪਗਏ ਪਰ ਨੂੰ ਜਹਿਰ ਤੇ ਦੀ ਦੱਡਾ ਜਹਿਰ ਮਰਦਾ ॥

(੧੫) ਜੇ ਹਰਖਹਿ ਪਰ ਸੰਪਤ ਦੇਖੀ ॥

ਜਿਹੜਾ ਸੁਖ ਦੁਖੇ ਦੇ ਪਰ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸ਼ ਹੋਇ ॥

(੧੬) ਦੁਖਤ ਤੇਹਿ ਪਰਿਪਿਪਤ ਦਿਖੇਖੀ ॥

ਜੇਤ ਦੁਖੇ ਤੇ ਜਾਈ ਕਪਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ॥

(੧੭) ਜਿਹੜਾ ਜਮ ਗਮ ਤੁਧ ਪ੍ਰਾਪਿ ਪਿਯਾਗੇ ॥

ਤੇ ਗਮ! ਜਿਹੜਾ ਨੂੰ ਤੁਧੀ ਜਪੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤੇਹੀ ਪਿਯਾਗੇ ॥

(੧੮) ਤਿਰ ਕੇ ਮਰ ਸੁਤ ਸਰਤ ਤੁਧਾਰੇ ॥

ਉਤਰ ਕੇ ਮਰਾ ਦਿਚ ਤੁਧੈ ਸੁੰਦਰ ਪਾਰੇ ॥

~~ਸੋਧ ਜੀਗਤ ਦੀ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ
 ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ, ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ
 ਇਹ ਕੁਝ ਹੋਰ ਹੈ~~

ਸੋਧ ਜੀਗਤ ਦੀ ਇਸ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ
 ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਹੈ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ।

ਜੇ ਸਾਡੀ ਵੀ ਮਤਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦੇ
 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਕਾਣਾਂ ਤਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਮਾਣ ਦਾ
 ਵਾਜਾ ਹੋਵੇ।

ਜੇ ਜਿਸਦਾ ਸਾਡੇ ਸਾਡੇ ਤੇ ਇਸ ਸਾਡੇ ਦਾ ਸਾਡੇ ਜਾਂ
 ਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਠਕਰਮ ————— ਅਤੇ ਸਾਡੇ

१५५१

42

ਗੋਰੇ ੩੩
 ਹਿਰਦੈ ~~ਜਿਹ~~ ਹੀਰ ਤਾਇਰੇ ਅੰਤ ਮਾਤੁ ਜਲਿਆ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇਰੇ ਦਿਤਾ ਮਾਤੁ ਤੇਰੇ
 ਦੇ ਅੰਤ ੨੫ ਜੀਸੀ ਘੋਰੀ ਤੂੰ ਹੈ ਮਾਂਦਾ ਕੇ ਕੇਸ ਦੇ ਮਾਤੁ - ਹਿਰਦੈ /
 ਜਦ ਕੇਸੁ ਮਾਤੁ ਰਾਗ ਕਿ ਮੇਰੀ ਫੈਰੀ ਤਾਂ ਗੋਰੇ ਦਿਤ ਪਰ ਰਿਗਾ ਤੇ ਤਾਂ
 ਉਸੇ ਵਿਚਾਰੇ ਮਾਤੁ ਦੇ ਕਈ ਉਪਾਸ ਜੇਥੇ ਅੰਤ ਤੇਰੇ ਕੇਸ ਦੇ
 ਮਾਂਦਾ ਮਾਂਦਾ ਦੀ ਕੋਟ ਪੁਤਰਾ ਤੂੰ ਮਾਤੁ ਕੇਸੁ ਗੋਰੇ ਤੇਰੇ
 ਕੇ ਕੇਸੇ ਕੇਸੇ ਤੂੰ ਰਹਿੰਦੀ ਤੇ ਕੋਟ :-

ਗੋਰ :- ਜੇ ਦਿਲਿ ਦਮਾਈਆਂ ਸੀ ਕੋਈ ਪੁਤੁ ਤੇਰੇ ਅੰਤ ਤੇਰੇ
 ਫੇਰਿਗ :- ਮਾਤੁ ਤੇਰੇ ਕੁਝ ਅੰਤਿ ਕੇਸਿ ਰਿਖ ਮਾਤੁ
 ਜੇ ਕੋਈ ਦੇ ਦੁਖ ਕੇ ਕੋਟ ਅੰਤ ਕੇ ਕੁਝ :-

ਭੈਰਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਫ਼ਾ ਜੇਗਾ ਦੁਖ ਕੁਝ ਕੋਟੇ ਤਿਸ ਕੇਸੁ ਕਾ ਕਾ ਕੇਸੁ
 ਹਿਰਦੈ ਮਾਂਦਾ ਪੁਤਰਾ ਦੇ ਕੁਝ ਕੋਟੇ ਕੋਟੇ ਵਿਚਿ ਕੇਸੁ ਕਾ ਕਾ ਕੇਸੁ

~~ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਂਦਾ ਦਮਾਈਆਂ ਪੁਤਰਾ ਦੇ ਮਾਂਦਾ ਕੋਟੇ~~ :-

ਮਾਮਜੇਗੁਰੀ ਵਿਚਾਰ ਮਾਮਜਰ ਤੂੰ ਦਮ ਦੇਰ ਕੋਈ ਪੁਤਰਾ ਦੇ ਕੋਈ ਰਿਗ ਮਾਂਤ ਜੀਤ
 ਕੋਈ ਬਣ ਤੂੰ ਮਾਂਦਾ ਦਿਤ ਮਾਇਆ ਤਾਂ ਵਿਚਾਰ ਮਾਮਜਰ ਦੇ ਰਿਗ ਤਾਂ
 ਮਾਂਦਾ ਬਣ ਦੇਰੇ ਕੋਈ ਮਾਇਆ ਕਿ ਉਸੇ ਕੁਝ ਦੀ ਕੋਟ ਦਿਤੇ,
 ਕੋਟ ਪੁਤਰਾ ਦੇ ਕੋਟ ਦੀ ਮਾਤੁ ਮਾਂਦਾ ਦੇਰ ਦਮਾਈ ਦੀ ਕੁਝ
 ਜੇਕਰੇ ਸਿੰਘ ਦੇ ਰੇ ਰਿਖਿਆ ਤੇ :-

ਦੇਰ ਕਿ ਕੇਸੁ ਪੁਤਰਾ ਕੋਟੀ
 ਦੇਰ ਤੇ ਕੋਟ ਮਾਮਜਰ, ਕੋਟ ਦੇਰੇ (ਕੋਟਾ ਕੋਟ ਮਾਇਆ) ਕੋਟੀ
 ਵਿਚਾਰ ਕੋਟੇ ਮਾਤੁ ਕੋਟੀ ਕੇਸਿ ਰਿਗ ਮਾਮਜਰ ਤਾਂ ਕੋਟੇ
 ਮਾਂਦਾ ਮਾਮ ਕੋਟੇ ਕੋਟੇ :-

ਕੋਟੇ ਵਿਚਾਰ ਮਾਮਜਰ ਕੁਝ ਦੇਰੇ ਕੋਟਾਂ ਕੋਟੇ ਦੇ ਕੋਟੇ ਮਾਮੀ
 ਮਾਂਦਾ ਮਾਂਦਾ ਕੋਟੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇਰੇ ਕੋਟਾਂ ਦੇ ਮਾਂਦਾ ਦਿਤੇ
 ਮਾਂਦਾ ਦੇਰੇ ਕੋਟੇ ਕੋਟੇ ਕੋਟੇ ਵਿਚਾਰ ਕੋਟੇ ਵਿਚਾਰ ਕੋਟੇ
 ਮਾਂਦੇ ਕੋਟੇ ਦੇਰੇ ਕੋਟੇ ਕੋਟੇ ਤੇ ਕਿ ਕੋਟੇ ਕੋਟੇ

ਇਸਤੀਸ਼ੀਲ ਦੇ ਕਮਰੇ ਉਹ ਰਹੇ ਆਦਿ ਖੇਡਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹੀਆਂ ।

ਤਾਂ ਗਦ੍ਰਿਸ਼ੀਲ ਦੀਸ਼ੀਲ ਇਸਤੀਸ਼ੀਲ ਤੋਂ ਆਕੇ ਜਾਂਦਾ ਆਇਆ ਹੈ

ਜਿਵਾਨਿਤ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਤੇ ਰਿਵੀਸ਼ੀਲ ਤੇ ਜੁੰਦ ਆਇਆ ਆਇਆ ਹੈ

ਗੈਰ-~~ਸੁਰਖ~~ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਆਇਆ ਤਾਂ ਤੂੰ ਤਾਂ ਆਇਆ ਹੈ ।

ਜਾਂ ਤਾਂ ਤਾਂ ਦੇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਜਿਥੇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ

ਜਾਂ ਤਾਂ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਤਾਂ ਤਾਂ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ॥

ਮਦਰੀ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਨਾਤ ਰੇਰੇ, ਮੈਂ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਹੈ

2. ਆਈ ਗਈ ਤੇਰੇ ਆਇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ॥

ਤੇਰੇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਤੇਰੇ ਆਇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ॥

ਤਿਉਂ ਜੁਆਰ ਤੇਰੇ ਗਿਲਾ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ, ਮਖਣ ਕੇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਹੈ

3. ਇਕ ਦਿਨ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੇ ਜਾਂ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ॥

ਦਿਨ ਆਇਆ ਤੇਰੇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ॥

ਤਾਂ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਆਇਆ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਮੈਂ ਜਾਂ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਹੈ

ਜਾਂ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੀ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਤੇਰੇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਤੇਰੇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਹੈ

ਮਗਰ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਤੇਰੇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਹੈ

ਦਿਨ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਮੈਂ ਜਾਂ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਹੈ

ਖੇਡ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ, ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਤੇਰੇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਹੈ

ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ॥

ਗੀਤ- ਤੇਰੇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਤੇਰੇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਹੈ

ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਹੈ

ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਤੇਰੇ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ, ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਹੈ

ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ, ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਕੁਰੀਸ਼ੀਲ ਹੈ

43 43 : ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਕੁਝਾਂ ਵਿਚੋਂ ਹੋ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਤੇਰਾ ਰਾਜ ਦੇ ਜੋ ਰਹੀ ਇੰਦਰ ਪੁਰੀ ॥

ਦੋਹਰਾ :- ਵਿਚਾਰ ਮੇਰੇ ਮਾਠੇ ਨੂੰ ਤੂੰ ਤੋਂ ਮੁਹਾਲੀ ਉਤਰਿ ਘੋਸੀ ॥

ਗੀਤ :- ਗੀਤ ਗੀਤ ਗੀਤਾਂ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਗਏ ॥

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰ ਮਾਠੇ ਦੇ ਘੋਸੀ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੂੰ ॥

ਗੀਤਾਂ ਗੀਤਾਂ ਗੀਤਾਂ ਜਾਂ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ ॥

ਗੀਤ :- ਤੇਰੀ ਘੋਸੀ ਮਾਠਾ ਮੇਰੇ ਮਹਿਲ ਵਿਚ ਵਸੀ ਹੋਰ ਵਸਾਈ ਦੇ ॥

ਹੋਰ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹੋ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਦੋਹਰਾ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਗੀਤ :- ਸੱਸੀ ਘੋਸੀ ਚੁਕਾਈ ਜਾਂ ਤੇਰੇ ਗਿਲਦੇ ਦੇ ਪੁਰੀ ॥

ਏਸੇ ਦਿਨ ਮਨਮਾਨ ਕੀਤੀ ਤੇ ਦਿਨਾ ~~ਮਨਮਾਨ~~ ਜੇਕਰ ਸੁੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਦਿਨ

ਏ ਜੋਪੀਆਂ ਮਾਪਦਿਤ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ।

ਯਾ:- ਜੀਵ ਦਿਖੈ ਮੱਥੇ ਤੇ ਤਗੇ, ਧਰ, ਗਧਰ ਮੱਥੇ ਪੀਆ ਹਨ ਪੁੰ ॥

X ਜੀਵ ਧਰੇਂ ਜੀ ਜੇਹੇ ਮਧਰੇ, ਗੰਭੀਰ ਭਿੰਨ ਕਰੇ ਮੱਥੇ ਮਧਰੇ ॥

ਅਯਾਜ ਰਹੇ ਜਿਹ ਤਹਿਰ ਦਿਖੈ, ਗਧਰੇ ਹਿਰ ਤਹਿਰ ਦਿਖੈ ਰਹੇ ॥

ਤਿਸਕਾ ਕਰੇਂ ਹਨ ਧਾਮਰ ਕੇ, ਜਗੇ ਮਿਲ ਕੇ ਹਨ ਜੇਗਰੇ ॥

ਜੋਪੀਆਂ ਕੀ ਕਾਇਆਂ ਦਾ ਹੀ ਭਿਰੀਆਂ, ਫਿਰਾਪ ਕਰੀਆਂ

ਹਨ ਅਤੇ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤੇ ਦਿਖਾ ॥

ਗੀਤ:- ਜੇਕਰ ਕਰ ਗਿਓ ਆਰੀਏ ਕਾਗ ਰਗਾ, ਕਮਾਇਓ ਏ ॥

ਜੇਕਰ ਕੇ ਕਰੇ ਗੁਰੀਆਂ ਮਿਲ ਜੇਕੇ ਕਰੇ ਮਥੇ ਤਹਿ ਦਿਖਾਈ ॥

X ਤਯਾਗ ਦਿਖੈ ਮਧਰੇ ਮੱਥੇ, ਤਜ ਰੇਹ, ਮਧਰੇ ਕੀ ਧਾਤ ਦਿਖਾਈ ॥

ਜੇਕਰ ਗਿਓ ਧਰ ਕੇ ਰਹਿ ਕੇ, ਫਿਰ ਮੱਥੇ ਮੱਥੇ ਕੇ ਦਿਖਾਈ ॥

ਜੇਕਰ ਕਰ ਗਿਓ ਆਰੀ ਕਾਗ ਰਗਾ, ਕਮਾਇਓ ਏ ॥

ਦਿਖੈ ਮੱਥੇ ਕੇ ਰਹੇ ਮਧਰੇ ਕੀ ਮਧਰੇ ਤਹਿ ਪਧਰੇ ॥

ਮਧੇ ਦਿਖੈ ਕੀ ਰਹਿ ਮਧਰੇ, ਧਰਿ ਧਰਿ ਜਮਰ ਕਿਰੇ ॥

ਗਰ ਮਿਗਰ ਉਤਾਰ ਰਹੀਆਂ, ਕੀ ਜੋਪੀਆਂ ਫਾਏ ॥

ਧਾਤ ਮਧਰੇ ਰਹਿਓ ਰੇ, ਧਰ ਮੱਥੇ ਮਧਰੇ ਰਹਿਓ ॥ ਰਾਗ ਰਗਾ ॥

ਗਰੇ ਤਹਿ ਕਰ ਰਹੇ ਜੋਪੀਆਂ, ਪਿਆ ਦਿਖੈ ਕਾਗ ॥

ਗਤ ਰਿਗਤੀ ਫਿਰ ਰਹੀਆਂ, ਕਰ ਕਰ ਉਚ ਪੁਰਾਗ ॥

ਕਿਤ ਦਲ ਗਿਓ ਪ੍ਰੀਤ ਰਗਾ ਕੇ, ਅਯਾਜ ਰੁਪ ਮਧਰੇ ॥

ਧਾਤ ਮਧਰੇ ਰੇ ਮੱਥੇ ਕੀ, ਪ੍ਰਿਥ ਰਗਤੀ ਪਿਆ ਉਤਾਰ ॥

ਜੇਕਰ ਕਰ ਗਿਓ ਆਰੀ ਕਾਗ ਰਗਾ, ਕਮਾਇਓ ਏ ॥

(3)

ਏਹ ਗਰ ਤੇ ਪ੍ਰਿਥ ਰਹੀਆਂ ਦਾ ਦਿਨਾ ਮਧਰੇ ॥

ਤਿਥੇ ਦਿਖੈ ਮਨਮਾਨ ਕੀ ਮਧਰੇ, ਦਿਖੈ ਮੱਥੇ ਕੇ ਹਨ ਦਿਖੈ

ਦਿਖੈ ਮਨਮਾਨ ਕੀ ਰਹੇ ਮਧਰੇ, ਦਿਖੈ ਮਧਰੇ ਕੀ ਦਿਖੈ ॥

Sri Satguru Jagjit Singh Ji Library

੧੧

ਯੈ ੩੧: ਕਾਕਾ ਆਇ ਕੇ ਸਾਨੂੰ ਨਰ ਇਕੁ ਲਗਾ, ਗਲਾਂ ਟੁਕੀਆਂ ਸੀ ਦਿਰ ਜੀਅ
 ਮੋਹੇ ਘਾਹ ਦੇ ਪਿਛੇ ਕਾਹ ਡੁੱਡੀ, ਮੋਹ ਡੁੱਡੇ ਸੀ ਜੀਹ ਕਾਕਾ ਦੇ ਸੀ ॥
 ਇਕ ਆਖੇ (ਪ੍ਰਿਥ) ਦੀ ਗਟ ਰਹੀ, ਇਕ ਤੋਹ ਦਿਛਾਹ ਦਿਛਾਹੇ ਸੀ ॥
 ਆਖੀ ਜਾਏ ਮਹਿਯੂਯ ਫੁੱਲੇ ਦੇ ਉੱਚੇ, ਆਖੀ ਕੁਖੇ ਤਾਂ ਤੋਹ ਦੌਰਾ ਦੇ ਸੀ ॥
 'ਸਮੇਤ' ਘਾਹ ਉੱਚੇ ਗਾਯਾ ਕੋਰ ਗਿਅਾ ਕੇ ਜੋਪੀਆ ਦਿਓ ਜਿਹਤਾਂ ॥
 ਜੀਪੀਆਂ ਕਾਂਢੀਆਂ ਉੱਚੇ ਦੀਕਰ ਉੱਚੇ ਗਿਅਾ ਉੱਚੇ ਦੇ ਕਰਤਾਂ ॥
 ਗਾਯਾ ਪ੍ਰਭ ਰਗਰ ਦਿਛਾਹੁ ਲੀ ਤੋਹੀ ਤੋਹੀ ਕਰੇ ਉੱਚੇ ਸਾਰ ਜਾਹਰ ਅਧਰ ॥
 ਰਾਹੀ ਕੇ ਅਧੇ ਕਰੇ ਬਿਛਾਹੁ ਮੁਖਾਤਬ ਕਰ ਕੇ ਕਹਿ ਕਾਂਢੀ ਪੈ ॥
 ਪ੍ਰਿਥ - ਉੱਚੇ ਕਾਕਾ ਦੀ ਗੱਲ ਸੁਣਾ ਜਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰ ਚਿਹਰਾ ਕੁਮੱਤੀਆਂ ਸਾਈਆਂ
 ਮਾਨਾਂ ਮਾਨਾਂ ਜਾਨ ਜਾਹਰ ਕੇ ਆਉ ਰਹੇ, ਰਹੀਆਂ ਰਜਤਾਂ ਮਹਿਰ ਸਾਈਆਂ ॥
 ਆਖੀ ਕਾਕਾ ਜਾਨੂੰ ਦੇ ਕਾਹਿ ਗਏ ਮਾਂ ਮੁਝ ਕੇ ਜੁਤੀਆਂ ਕਾਮਾ ਜਗਾਈਆਂ ॥
 ਤੋਹੇ ਗਿਅਾ ਦੀ ਮੁਝੀ ਸੀ ਕਾਹ ਕਰੀ, ਏਸ ਪੀੜਾਂ ਦੀਆਂ ਤੋਹ ਦਾਈਆਂ ॥
 ਪ੍ਰਿਥ - ਉੱਚੇ ਮਾਖ ਆਖੀ ਆ ਕੇ ਫੁੱਲ ਸਾਏ, ਮਾਨੂੰ ਫੁੱਲ ਦੇ ਫਾਂਗ ਕੁਰਾਈਆਂ ॥
 ਦਾਈ ਦੇਂਦਿਆਂ ਮਾਨੀਆਂ ਪਾਇਆਂ ॥ ਤੋਹੇ ਗਿਹ ਗਿਹ ਕੇ ਗਤਾਂ ਰਾਖੀਆਂ ॥
 ਤੂੰ ਤਾਂ ਮਾਯਾ ਦੀਆਂ ਕੋਰੀਆਂ ਸਾਂਭ ਫੁੱਲ ਮੱਥਾ ਕੋਰ ਨੂੰ ਦੱਸਾ ਕੋਰੇ ਦੇ ॥
 ਨਾ ਕੇ ਘਾਹ ਨੂੰ ਮੁਝ ਕੇ ਜਾਹ ਤੁਲਗਈ ਰਿਕਜ ਗਿਓ ਕਿਛੇ ਦਾਹ ਚੰਦਰੇ ॥
 ਦੇ ਉੱਚੇ ਉੱਚੇ ਆਖੀ ॥ - ਏਹ ਦਾਕਾ ਸੰਦ ਲਾਗਾ ਆਖੀਆਂ ਤੁਲਾ ॥
 ਕਾਕਾਂ ਕਾਮ ਲਗਾ ਦਿਰ ਜੀਹ, ਕਿਸ ਨੂੰ ਆਖ ਜੁਛਾਈ ॥
 ਦਿਖਾਂ ਜਾਮਾ ਦੌਰਾਹ ਤੁਗੇ, ਮੋਹ ਕੇ ਕਾਕਾ ਗਿਅਾ ਮਜਾਈ ॥
 ਆਖੇ ਜਾ ਆਇਓ ਖੜੀ ਉਡੀਕਾਂ, 'ਠੇਹਾਂ' ਦੇ ਦੇ ਧਾਹੀ ॥
 ਖੜੀ ਉਡੀਕਾਂ ਕਾਹ ਉਡਾਹਾਂ, ਫੁੱਲ ਆ ਕੇ ਦਰਸ ਦਿਖਾਈ ॥
 ਪਰ ਜਾਨੂੰ ਇਹ ਗਲਾਂ ਉੱਚੇ ਦੀਆਂ ਤਰ ਕਿਤੀਆਂ ਆਖੇ ਪ੍ਰੀਤਾ ॥
 ਤੇ ਮਹਿਰ ਤੇ ਦਿਛਾਹੁ ਮਹਿਰ ਕੇ ਰਹਿਮ ਨੂੰ ਸੀ ਮਤਾਂ ਦਿਖਾ ॥
~~ਦੁਖ ਨੂੰ ਸੀ ਮਤਾਂ ਤੇ ਦਿਛਾਹੁ ਮਹਿਰ ਕੇ ਰਹਿਮ ਨੂੰ ਸੀ ਮਤਾਂ ਦਿਖਾ~~
~~ਦੁਖ ਨੂੰ ਦਿਖਾ ਦੇ ਦੁਖ ਦੀ ਕੀ ਕਰਤ ॥~~

੫੫

ਦਿਨ ਤੇਕਿਲਾ ਚਾਹੇ ਕੇ ਦਿਨ ਫਾਲੀਅੰ ਦਾ ਪਤਾ ਰਿਸਾਇ
 ਤਾਂ ਰਿਸਾ ~~ਘਰਾਘਰਾ~~ ਰਿਸਾ ਕੇ ਦਿਨ ਘਰਾਘਰਾ ਦਾ ਦਾ ਦਾ ਰਿਸੇ
 ਸਿਤੁ ਮੀ ^{ਮੀ} ਦੁਰਾ ਕੇ ਜੇਹੇ ਦੇ ਦਿਨ ਦਿਨ ਤੇਕਿਲਾ ਨਿ ਜਾ ਕੇ
 ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਘਰਾਘਰਾ ਜਾਏ ਗੋਪੀਲਾਨੂੰ ਮੀ ਪੀਰ ਕ
 ਪਤਾਹਿ ਉਧੇ ਘਰਾਘਰਾ ਦੇ ਦੁਰਾ ਰਾਹ ਕੇ ਕਰ ਘਰਾਘਰਾ
 ਘਰੇ ਘਰਾਘਰਾ ਘਰੇ ਕੇ ਪਿਤਾ ਰੀਏ ਘਰੇ ਘਰਾਘਰਾ ਮੀ
 ਮਿਲਿ ਮੀਰ (ਉਤੀ) ਰਿ ਰਿਤਾ ਨਾ ਕੇ ਘਰਾਘਰਾ ਰੀ ਮਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤ ਰਾ
 ਮਰ ਦਿਨ ਘਰਾਘਰਾ ਮੀ ਦੇਖ ਤੇ ਦਿਨ ਉਤਾ ਮੀ ਪੀਰ ਕ ਰੀ ਮਾਰੇ
 ਉਧੇ ਘਰੇ ਉਧੇ ਗੋਪੀਲਾਨੂੰ ਦੋ ਘਰਾਘਰਾ ਘਰੇ ਘਰੇ) ਗਿਲਾ ਤੇ ਗਿਲਾ
 ਦੋਲੀ ਗਲੀ ਕਰ ਰਾਹ ਤੇ ਪਤ ਗੋਪੀਲਾਨੂੰ ਤੇ ਰਿਸ ਗਿਲਾ ਦਾ
 ਕਈ ਸਭਾ ਨਾ ਤੇਕਿਲਾ ਰਿਉਰਿ ਉਤ ਤਾਂ ਘਰਾਘਰਾ ਦੇ ਦੁਰਾ
 ਦੋਲੀ ਤੁਧੀਲਾਨੂੰ ਮੀ। ਘਰਾਘਰਾ ਦੇ ਦਿਨ ਦੇ ਰਾਹ ਗੋਪੀਲਾਨੂੰ
 ਰਿਸਾਘਰੇ ਤੇਕਿਲਾ ਮੇ ~~ਘਰਾਘਰਾ~~ ਉਧੇ ਕੇ ਘਰਾਘਰਾ ਰਿਸਾ
 ਤੁਧੀ ਦਿਨ ਘਰਾਘਰਾ ਦਾ ਪਿਲਾਘਰੇ ਘਰੇ ਪੀਰ ਕ ਕੇ ਘਰਾਘਰਾ
 ਦੁਰਾ ਦੇਹੇ ਗੋ ਪਤ ਗੋਪੀਲਾਨੂੰ ਕੀਤੀਲਾਨੂੰ ਮੇ ਦੇ ਉਧੇ ।
 ਮੇਰੇ ਘਰੇ ਉਧੇ ਮੇ ਦੁਰਾ ਕੇ ਦੁਰਾਨੂੰ ਕਰੇ ਪਿਲਾਘਰੇ ਕਰੇ ਕੀਤੀ ॥
 (ਦਿਨ) ਦਿਨ ਗੋ ਘਰਾਘਰਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰੇ ਤਿਥੇ ਕੇ ਗੁਰੇ ੨ ਕੀਤੀ ਮਾਰੇ ॥
 ਨ ਕਰੇ ਮੁਖੀ ਕੀਤੀ ਮੇ ਤੇਰੇ, ਰੀਰੇ, ਘਰਾਘਰਾ ਕਰੇ ਦੁਰਾਨੂੰ ਕੀਤੀ ॥
 ਤਿਥੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਲਾਘਰਾ ਕੀਤੀ, ਕੀ ਤਿਥੇ ਮੇ ਪੀਰ ਕ ਤੇ ਪਿਲਾਘਰੇ ॥
 ਤੇ ਉਧੇ ਮੀਰੇ ਦੁਰਾ ਮੀ ਦਿਨ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕ ਮਾਰੇ ਤੇਰੇ ਕਰੇ
 ਮਾਰੇ ਕਰੇ ਤੇ ਦਿਨ ਘਰਾਘਰਾ ਦੇ ਦੁਰਾ ਤੇ ਕਰੇ ਕੇ ਮਾਰੇ ਕਰੇ
 ਤੇ ਕੇਰੀ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਪੀਰ ਕੀਤੀ ਰਿਸਾਘਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤਾਂ
 ਪੀਰ ਕੀਤੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਕੀਤੀ ਨਾ ਕੀਤੀ ਰਾਹ ਪੀਰ ਕੀਤੀ ॥
 ਉਧੇ ਰੀ ਮੀਰੇ ਤੇ ਪਿਲਾਘਰੇ ਦੁਰਾਨੂੰ ਦੇ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ
 ਤੇ ਕੀਤੀ ਮਾਰੇ, ਉਧੇ ਉਧੇ ਕੀਤੀ

ੴ ਕਾਕਾ ਆਇ ਕੇ ਸਾਹੁ ਕਰ ਇਕੁ ਲਗਾ, ਗਲਾਂ ਟੁਕੀਆਂ ਸੀ ਵਿਚ ਸੰਗ
 ਮੋਹੇ ਯਾਰ ਦੇ ਪਿਛੇ ਘਾਹ ਛੱਡੀ, ਮੋਰ ਛੱਡੇ ਸੀ ਜੀਹ ਘਾਹ ਦੇ ਸੀ ॥
 X ਇਕ ਆਖੇ (ਘੋੜੇ) ਦੀ ਗਟ ਰਹੀ, ਇਕ ਤੋਹ ਦਿਛਾਹ ਦਿਛਾਹੇ ਸੀ ॥
 ✓ ਆਖੀ ਜਾਏ ਮਹਿਘੁਰਾ ਲੇਖੇ ਦੇ ਉਧੇ, ਆਖੀ ਭੁਖੇ ਗੰ ਤੇ ਰੀਝ ਦੇ ਸੀ ॥

ੴ ਸਾਧਾ ਨਹਿਣੀ ਤੀਰੇ ਉਧੇ ॥ ੧ ॥ ਨੇ ॥
 ਲਲੀ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਰਿਤ ਰਗਈ ਨਿਰਭਰ ਰਸਾਂ ਜੇਗ ॥
 ਗਾਇਆ ਨੁ ਗਾਇਆ ਸਾ ਆਇ ਸਨ ਉਧੇ, ਘੋਸੀ ਦਾਸਾ ਜੇਗ ॥
 ਚਾਹ ਪਹਿਰਿ ਤੁਹ ਛੱਡ ਕੀਤੇ, ਰਿਤ ਤੇ ਦਿਲ ਅੰਗੁ ਜੇਗ ॥
~~ਇਕ ਦੁਖ ਕੇ ਰੋ ਰੋਤੇ~~ ~~ਅੰਗੁ ਉਧੇ~~ ~~ਅੰਗੁ ਜੇਗ~~ ॥ X
~~ਇਕ ਦੁਖ ਕੇ ਰੋ ਰੋਤੇ~~ ~~ਅੰਗੁ ਉਧੇ~~ ~~ਅੰਗੁ ਜੇਗ~~ ॥

ੴ ਕਾਕਾ ਆਇ ਕੇ ਸਾਹੁ ਕਰ ਇਕੁ ਲਗਾ, ਗਲਾਂ ਟੁਕੀਆਂ ਸੀ ਵਿਚ ਸੰਗ ॥
 ਮੋਹੇ ਯਾਰ ਦੇ ਪਿਛੇ ਘਾਹ ਛੱਡੀ, ਮੋਰ ਛੱਡੇ ਸੀ ਜੀਹ ਘਾਹ ਦੇ ਸੀ ॥
 ੧ ਖੜੀ ਉਠੀਆਂ ਕਾਗ ਉਡਾਵਾਂ, ਕੁਝ ਆ ਕੇ ਰੁਖ ਦਿਖਾਈ ॥
 ਪਰ ਸਨ ਤੇ ਇਹ ਗਲਾਂ ਉਧੇ ॥ ੧ ॥ ਘੋਸੀ ਦਾਸਾ ਜੇਗ ॥
 ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੇ ਦਿਛਾਹ ਦਿਛਾਹੇ ॥ ੧ ॥ ਘੋਸੀ ਦਾਸਾ ਜੇਗ ॥
~~ਇਕ ਦੁਖ ਕੇ ਰੋ ਰੋਤੇ~~ ~~ਅੰਗੁ ਉਧੇ~~ ~~ਅੰਗੁ ਜੇਗ~~ ॥
~~ਇਕ ਦੁਖ ਕੇ ਰੋ ਰੋਤੇ~~ ~~ਅੰਗੁ ਉਧੇ~~ ~~ਅੰਗੁ ਜੇਗ~~ ॥

451

[illegible]

ੴ ਕਾਮਾ ਮਾਇ ਕੇ ਜਾਨੈ ਨਰ ਇਸ਼ਕ ਲਗਾ, ਗਲਾਂ ਟੁਕੀਆਂ ਸੀ ਦਿਰ ਮੰਜਰ
 ਮੋਹ ਦੇ ਘਾਹ ਦੇ ਪਿਛੇ ਕਾਹ ਛੱਡੀ, ਜੋੜ ਛੋੜੇ ਸੀ ਜਿਹ ਕਾਜ ਦੇ ਸੀ ॥
 X ਇਕ ਮਾਖੋਰੇ (ਘੁੱਟੇ) ਦੀ ਗਟ ਖਰੀ, ਇਕ ਤੋਹ ਦਿਛਾਰ ਦਿਛਾਰੇ ਸੀ ॥
 ✓ ਮਾਖੀ ਜਾਂ ਮਹਿਘੁਘ ਜੁੜੇ ਦੇ ਤੁਝੇ, ਮਾਖੀ ਕੁਖੇ ਤਾਂ ਤੋਹੇ ਰੀਝ ਦੇ ਸੀ ॥
 . . . . .

ੴ ਕਾਮਾ ਮਾਇ ਕੇ ਜਾਨੈ ਨਰ ਇਸ਼ਕ ਲਗਾ, ਗਲਾਂ ਟੁਕੀਆਂ ਸੀ ਦਿਰ ਮੰਜਰ
 ਮੋਹ ਦੇ ਘਾਹ ਦੇ ਪਿਛੇ ਕਾਹ ਛੱਡੀ, ਜੋੜ ਛੋੜੇ ਸੀ ਜਿਹ ਕਾਜ ਦੇ ਸੀ ॥
 ਮਾਖੀ ਜਾਂ ਮਹਿਘੁਘ ਜੁੜੇ ਦੇ ਤੁਝੇ, ਮਾਖੀ ਕੁਖੇ ਤਾਂ ਤੋਹੇ ਰੀਝ ਦੇ ਸੀ ॥
 . . . . .

ਮਾਖੀ ਜਾਂ ਮਹਿਘੁਘ ਜੁੜੇ ਦੇ ਤੁਝੇ, ਮਾਖੀ ਕੁਖੇ ਤਾਂ ਤੋਹੇ ਰੀਝ ਦੇ ਸੀ ॥
 ਮਾਖੀ ਜਾਂ ਮਹਿਘੁਘ ਜੁੜੇ ਦੇ ਤੁਝੇ, ਮਾਖੀ ਕੁਖੇ ਤਾਂ ਤੋਹੇ ਰੀਝ ਦੇ ਸੀ ॥
 ਮਾਖੀ ਜਾਂ ਮਹਿਘੁਘ ਜੁੜੇ ਦੇ ਤੁਝੇ, ਮਾਖੀ ਕੁਖੇ ਤਾਂ ਤੋਹੇ ਰੀਝ ਦੇ ਸੀ ॥
 ਮਾਖੀ ਜਾਂ ਮਹਿਘੁਘ ਜੁੜੇ ਦੇ ਤੁਝੇ, ਮਾਖੀ ਕੁਖੇ ਤਾਂ ਤੋਹੇ ਰੀਝ ਦੇ ਸੀ ॥
 ਮਾਖੀ ਜਾਂ ਮਹਿਘੁਘ ਜੁੜੇ ਦੇ ਤੁਝੇ, ਮਾਖੀ ਕੁਖੇ ਤਾਂ ਤੋਹੇ ਰੀਝ ਦੇ ਸੀ ॥
 ਮਾਖੀ ਜਾਂ ਮਹਿਘੁਘ ਜੁੜੇ ਦੇ ਤੁਝੇ, ਮਾਖੀ ਕੁਖੇ ਤਾਂ ਤੋਹੇ ਰੀਝ ਦੇ ਸੀ ॥
 ਮਾਖੀ ਜਾਂ ਮਹਿਘੁਘ ਜੁੜੇ ਦੇ ਤੁਝੇ, ਮਾਖੀ ਕੁਖੇ ਤਾਂ ਤੋਹੇ ਰੀਝ ਦੇ ਸੀ ॥
 ਮਾਖੀ ਜਾਂ ਮਹਿਘੁਘ ਜੁੜੇ ਦੇ ਤੁਝੇ, ਮਾਖੀ ਕੁਖੇ ਤਾਂ ਤੋਹੇ ਰੀਝ ਦੇ ਸੀ ॥
 ਮਾਖੀ ਜਾਂ ਮਹਿਘੁਘ ਜੁੜੇ ਦੇ ਤੁਝੇ, ਮਾਖੀ ਕੁਖੇ ਤਾਂ ਤੋਹੇ ਰੀਝ ਦੇ ਸੀ ॥
 ਮਾਖੀ ਜਾਂ ਮਹਿਘੁਘ ਜੁੜੇ ਦੇ ਤੁਝੇ, ਮਾਖੀ ਕੁਖੇ ਤਾਂ ਤੋਹੇ ਰੀਝ ਦੇ ਸੀ ॥

46

ਦੋਹਰਾ :- ਦੁਖ-ਵਰਾ ਵਿਛੜੇ ਐ ਭੀ ਜਾਣੇ, ਜਿਹੜਾ ਵਿਛੜਾ ਹੋਵੇ ਤੇ ਪਾਰ ਪਾਸੇ

ਤੋਰਣੁ ਨੂੰ ਖਰਾਬ ਕੀ ਹੁੰਦੀ ਏ, ਤੁੱਖ ਪੁਕਾਰੇ ਕਿਸੇ ਦੀਗਾਰ ਪਾਸੇ ॥

X ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਮਨ ਨੂੰ ਰੋਵੇ ਨਾ ਪੁੱਛੇ ਤੇ ਹੱਥ ਭਿੰਨੇ, ਸੁਰਿਲਾ ਜਿਹਾ ਵਿਛੜੇ ਦੀ ਮਾਰ ਪਾਸੇ ॥

ਬਾਜ਼ੇ ਦੋਹੇ ਤੇ ਨਾਹ ਤੁਰ ਜੰਗੇ ਜੀ, ਧਿਲਾਗ ਵਿਛੜਾ ਕੇਤ ਜਦ ਸਾਹ ਪਾਸੇ ॥

ਵਿਛੜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਵਿਛੜੇ ਜਾਣ, ਕੀ ਜਾਣੁ ਤੇਰੇ ਗਦਾਰੀ ॥

ਵਿਛੜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹਾਕਾ ਦਰਖਾ ਜਾਣੇ ਕਿਸ ਪ੍ਰਾਣ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਵਾਲੀ ॥

ਵਿਛੜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਗੋਪੀਲਾਂ ਜਾਣ, ਜੁੰਦੀ ਪਈ ਧਿਲ ਜਾਣੀ ॥

ਵਿਛੜਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕੁਝ ਜਾਣੁ ਤੇ ਫਿਰੇ ਕੇਸ ਧਿ ਜਾਣੀ ॥

ਜਾਪ ਜੰਗਤ ਕੀ ਕੀ ਜਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰ ਪਿਰਮ ਦੀ ਤੂੰ ਕਰੇਸ

ਗਿਲਾਂ ਰਗਤਕ 122 ਜਾਣੁ ਤੇ ਕਾਏ 22 ॥ ਘਰੇਲੀ ਜੀਵੇ ਮੇਰੇ

ਰੂਹੇ ਜਾਣਿਲਾ ਕਿ ਮੈਂ ਰੋਵੇ ਜਾਣਿਗਾ ਤੇ ਭਾਵੇ ਜਾਣੁ ਕੀ ਗਾਏ ਜਾਣੁ ਮੈਂ ਕੀ ॥

ਜੰਗਤਕ ਕੀ ਕੀ :- ਧੀਲਾ ਵਾਹਿਗ ਕਰ ਗਿਓ ਜਾਣੁ ਤੇ 22 ॥ ਜਾਪ ਜਾਣਿਗਾ ॥

ਗੋਤ :- ਜਿਹੜੀ ਜਿਹੜੀ ਕੋਰੇ ਤੂੰ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਜਾਣੇ ॥

ਦੋਹਰਾ :- ਜਾਣੀਲਾਂ ਜੰਗਤਕੀ ਦੇ ਧੁਰੀ ਕੀਤੀ, ਟੁੱਛ ਟੁੱਛ ਕੇ ਜਾਣੁ ਗਦਾਰੀ ਦੀ ॥

ਕਰ ਕਰ ਕੀਤੀ ਜੇਧਿਲਾ ਪਾਈ ਦੀ ॥ ਜਿਹੜਾਂ ਰੋਵੇ ਜਾਣੁ ਤੇਰੀ ਰਜ਼ਾਈ ਦੀ ॥

ਤੇਰੇ ਪਿਰਾਣ ਦੀ ਰੀਵਿਓ ਮੁਕਤ ਕੁਝ ਕਰ ਕੀ ਚਾਲੇ ਕੇ ਕੇਤ ਜਗਾਈ ਦੀ ॥

ਜਾਣੀਲਾਂ ਜੰਗਤਕੀ ਜਾਣੁ ਜਾਣੁ ਕੀ ਰੀ, ਜੰਗਤਕੀ ਮੁਖੀ ਕੁਤ ਕੁਰਾਈ ਦੀ ॥

ਗੋਤ :- ਜਿਹੜੀ ਜਿਹੜੀ ਕੋਰੇ

ਦੋਹਰਾ :- ਤੇਰੇ ਜਾਣੁ ਦੀ ਜਾਣੁ ਮੈਂ ਕਿਹ ਫੇਰੇ, ਹੋਰੇ ਕੇਤੇ ਹੋਰੇ ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ॥

X ਜੰਗਤਕੀ ਪੁਤਾ ਪੁਤੀ ਨਾ ਜਾਣੁ ਮੇਰੀ, ਕਾਹੂੰ ਤੇਰਾਂ ਧਿਲਾਏ ਜਾਣੁ ਮੇਰੇ ॥

ਗੋਤ :- ਜਿਹੜੀ ਜਿਹੜੀ ਕੋਰੇ

ਦੋਹਰਾ :- ਜਿਹੜੇ ਜਿਹੜੇ ਤੇਰੇ ਕੀਤੀ ਕੀ ਕੀ, ਤੇਰੇ ਕੀ ਤੇਰੇ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ॥

ਤੇਰੇ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਮੈਂ ਜੇਧਿਲਾ ਕੀ, ਕਿਹੜੀ ਕੀ ਤੇਰੇ ਕਿਹੜੀ ਗਾਏ ਦੀ ॥

ਜੁੰਦੀ ਰਿਖੇ ਧਿਲਾਗ ਦੀ ਜਾ ਕੇ ਤੇ, ਜਾਣੁ ਜਾ ਕੇ ਜਾਣੁ ਜਾਣੁ ਗਈ ॥

✓ ਤੇਰੇ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ, ਜਾਣੁ ਤੇਰੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ਕੀ ॥

ਗੀਤ ਜਿੰਦਗੀ ਸਿਆਣੀ ਕਰੇ ॥

ਜਾਂਦੀ ਫਾਜ਼ੀ ਜੀਤਗੁਰੂ ਦੀ ਸੇਵਾ ^{ਸੇਵਾ} ਜੀ ਸਾ ਪੀਰਕਰੋਂ ਸਾ

ਭੇਡੀ ਅਖੰਡ ਗਾ ਜਾ ਹੁਕਮ ॥ ਹੁਕਮੀਨਿ ਹਿੰਮਾਈਨਿ ਜਾਈ ਦੇ

ਪੈਰੀ ਵੇਰੇ ਕਿਆਸੀਨਿ ਰੇ ਵੀਤ ਗਈਨਿ, ਮਨ ਭਰਿ ਸਾ ਮੁਤਕਾ ਪੁਰੀਨਿ

ਭੇਰੇ ਰਾਹ ਦੇ ਰਈ ਯੇਰੈਰ ਰੇ, ਤੇਰੇ ਸਿਤਲਦੇ ਅਖਾਂ ਭੁੰਨੀਨਿ ਰੇ ॥

ਭੇਰੇ ਸਾਹੀ ਭੇਰੇ ਸਾਹੀ ਤੁਹ ਗਈਨਿ, ਪਾਧਾਰ ਗਈਨਿ ਸਤੁ ਪੁਰੀਨਿ ਰੇ,

ਜਦ੍ਹੀ ਭੇਰੇ ਮਰਾ ਰੁਧਾਈ ਦੇ ਤੀਰ ਤਿਥੇ, ਰਵਾਂ ਮੇਲ ਤੁਹਿਰੀ ਦੇ ਭੁੰਨੀਨਿ ਰੇ ॥

ਗੀਤ:- ਹੁਤੁ ਭੁੰਨੀਨਿ ਹਿੰਮ ਅਈਨਿ, ਪੀਨਿ ਮੇਰੇ ਵੀ ਸਾ ਅਪਣਿ ॥

ਦੋਹਰੇ:- ਦੋਹਰੀ ਤੇ ਅਨੇ ਗੁਆ ਕੀਤਾ, ਜਾਏ ਸਾਹ ਰਿਹਿ ਰੇਖ ਰਜਾਇਆ ਹੀ ॥

ਭੁੰਨੀਨਿ ਮੁਰਤਾਂ ਸਾ ਪੂਰੇ ਜ ਯੈਰੇ, ਟੇਗ ਟੇਗ ਸਾ ਵਤਸੀ ਪਾਇਨਿ ਹੀ ॥

ਗੀਤ:- ਹੁਤੁ ਭੁੰਨੀਨਿ ਹਿੰਮ ਅਈਨਿ

ਦੋਹਰੇ:- ਹੁਤਾਂ ਭੁੰਨੀਨਿ ਤੇ ਹੁਤਾਂ ਪੇਰੇ ਚਿਤ੍ਰੇ, ਤੇ ਰਈ ਅੰਤ ਰਾਹਿ ਏਨਾਂ ਗੇੜੀਨਿ ਦੇ

ਜਿਹੜੇ ਗੁੰਗੇ ਤੇ ਭੇਰੇ ਕੀ ਗਈਨਿ, ਗਲ ਏਕ ਜਾਈ ਉਤਰਾਂ ਦੇ ਭੁੰਨੀਨਿ ਦੇ ॥

ਅਖਾਂ ਭੁੰਨੀਨਿ ਰੇ ਸਾਹ ਗਲੇ ਭੁੰਨੀਨਿ ਦੇ ਤੇਰੇ ਭੇਰੇ ਸਾਹ ਮੁਰੇ ਭੁੰਨੀਨਿ ਦੇ ॥

ਜਾਹ ਜਾਹਦੇ ਰੇ ਏਨਾਂ ਅਖਾਂ ਹੀ, ਸਕਦੁ ਫਿਰੇ ਸਕਦਾਂ ਚਿਤ੍ਰੀਨਿ ਦੇ

ਗੀਤ:- ਹੁਤੁ ਭੁੰਨੀਨਿ ਹਿੰਮ ਅਈਨਿ

ਜੀਤਗੁਰੂ ਰਾਮ ਰਿਹਿ ਰੇਹੁ ਜਾਈ ਪੁਰਾਣ ਤੇ ਭੇਡੀ ਅਖ

ਗੀਤ:- ਧਾਂ ਵਤਸਾਂ ਵਰ ਟੇਗ, ਵਰੀ ਰੇਖ ਹਿੰਮ

ਯੈਤ:- ਪਿਤਾਂ ਪੁਤ ਅਸਾ ਲਾਘਾਗ ਮੁਝੇਰ, ਰਖ ਲਈ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬਾਨਿ ਸਾ ॥

ਯੈਤ:- ਦੁਖ ਤੂੰ ਭੁੰਨੀਨਿ ਪਾਹ ਕਰਾ, ਤੂੰ ਹੀ ਤਾਹ ਤੇ ਅਨਾਂ ਰਿਤਾਇਨਾਂ ਸਾ ॥

ਯੈਤ:- ਯੈਰੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰੂ ਕਾਪ ਤੁਹ ਜਾਇ ਪਿਛੇ ਗਸਰੀ ਤੇਰੀ ਸਿਧਾਇਨਾਂ ਸਾ ॥

ਯੈਤ:- ਯੈਰੇ ਭੁੰਨੀਨਿ ਮਾਪੇ ਪੁਤਾਂ ਦੇ ਹਿੰਮਾਇਨਾਂ ਸਾ ਰਖ ਸਿੰਘਾਇਨਾਂ ਸਾ ॥

ਪਾ ਵਤਸਾਂ ਵਰ ਟੇਗ

47
 ਭੈਣ:- ਭੈਣ ਦੇ ਵਿੱਛੋੜੇ ਦੇ ਸੱਲ ਮਾਈਆਂ, ਲਾਮਾਨੇ ਰਾ ਮੀਏਂ ਗਾਹੀ ਦੇ॥

ਗੜੇ ਗੜੇ ਇਸ ਮੇਗਤ ਗਰੀਬਣੀ ਦੇ, ਲੁੱਗੀ ਮਿੱਠਾਇਕ ਤੇਰੇ ਦੀਏਂ ਦੀਏ॥

X ਭੋਏ ਮਾਝੇ ਗਾਂ ਲੋਗੇ ਗਾਂ, ਗਾਂ ਤੇਰੇ, ਰਖੀ ਮਾਮ ਇਕ ਤੇਰੇ ਦਰ-ਗਾਹ ਦੀ ਦੇ॥

ਭੋਲੀ ਖੋਰ ਪਾਂ ਤੁਸ ਵਰ ਮਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਖੀ ਮਾਮ ਇਕ ਤੇਰੇ ਦੀਏਂ ਦੀਏ॥

ਗੋਤ:- ਪਾਂ ਦੁਤਰਾਂ ਦੁੱਧ ਫੋਗ ਦੇ ਜੀਗਤਾਂ ਉਠੀਕਣੀਆਂ॥

87 ~~ਮੁਖ ਮਾਗਾ ਜੀ ਹੈ, ਪੁਰੇ ਦੇਸ ਪਾਹੇ ਜੀਆ ਦੇ ਜੀਆ ਦੇ॥~~

① ਮੁਖ ਮਾਗਾ ਜੀ ਹੈ, ਪੁਰੇ ਦੇਸ ਪਾਹੇ ਜੀਆ ਦੇ ਜੀਆ ਦੇ॥

ਠੰਡ ਦੁੱਧ ਟਿਗਾਕ ਦੇ ਚੁਰ ਕੀਤੇ, ਮੀਠੇ ਦੇਸ ਪਾਹੇ ਜੀਆ ਦੇ ਜੀਆ ਦੇ॥

X ਰਖੀ ਠੰਡ ਰਾਹੀ ਮਾਮਾ ਮਾਮ ਜੁਮੇ, ਮੁਏ ਦੇਸ ਪਾਹੇ ਜੀਆ ਦੇ ਜੀਆ ਦੇ॥

② ਇਕ ਟਮਰ ਕਰੀ ਕਰੀ ਘੁਤਿਆ ਦੇ, ਮਾਈ ਦੇਸ ਪਾਹੇ ਜੀਆ ਦੇ ਜੀਆ ਦੇ॥

ਪਾਂ ਦੁਤਰਾਂ ਦੁੱਧ ਫੋਗ ਦੇ ਦਰੀ ਦੇਸ (ਦੇਸ)

ਗੇ:- ਜਿਹੇ ਅਵਸਥੇ ਤੂੰ ਪੁਤਰ ਪਿਆਰੇ ਸਿਖ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ॥

ਪੰ: ਜਿਹੇ ਅਵਸਥੇ ਸੁਤ ਕੀਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਗਥੇ ਅਵਸਥੇ ਅਸ਼੍ਵਾਰੀ ॥

ਅੰਤਰਿ ਕਾਰਿ ਸੁਖ ਦੇ ਗਿਰਾਨ, ਕਿਸ ਬਿਨ ਮੋਹਾਰੀ ॥

ਤਿਹੇ ਅਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਸਿਖ ਗਥਾ, ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਪਿਆਰੀ ॥

ਪੰ: ਕੋਈ ਗਥਾ ਵਿੱਛੀ ਪ੍ਰਿਥੀ, ਕਥੇ ਆਗੇ ਵਾਲੀ ॥

ਉਹ ਗਥੇ ਰੀਤਿ ਪਾਠੇ ਕਿਹੇ ਕਥੇ ਰਿਹ ਨਿਰੇ ਜਾਗੇ ਅਜਾਣੀ ॥

ਤਿਹੇ ਅਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਸਿਖ ਖੁਸ਼ੀ ਤਰਿ ਤਰਿ ਵੀ, ਗੁਰ ਸਿਖ ਗਥੇ ਅੰਗ ਨਈ ॥

ਪੰ: ਮਾਤਾ ਖੁਸ਼ੀ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਆਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਖੁਸ਼ੀ ਤਈ ਕਰਿ ਰਾਇ ॥

ਅਤਿਗੁਰ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥

ਪਰਮ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਜਾਪ ਸੰਗਤ ਦੀ ਸਤੁ ਗੱਲ ਕੇ ਕੋ ਪੈਸ ਸ੍ਰੀ ਅਤਿਗੁਰ

ਗਥੇ ਜਿੰਦਗੀ ॥

ਜਾਪ ਸੰਗਤ ਦੀ ਜਾਪ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂਆਰੀ ਦੀ ਤੁਰ ਮੁਣੀ ॥

ਅਤਿਗੁਰ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥

ਇਹ ਖੁਸ਼ੀ ਮੇਰੇ ਜਾਪ ਸ੍ਰੀ ਤੂੰ ਇਹ ਜਾਪੀ ਅੰਤਰਿ ਕਰਾ ਕੇ

ਅੰਤਰਿ ਅਤਿਗੁਰ ਗਥੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਜਾਪ ਅਤਿਗੁਰ ਦੀ ਜਾਪ ਕੇ ਕੁ

ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅੰਤਰਿ ਜਾਪ ਕੇ ਵੀ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਅਤਿਗੁਰ ਕੀ

ਰਾਤ ਕੁ ਅਧੀ ਕਈ ਵੀ ਪੈਦਾ ਕਾ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਅਤਿਗੁਰ

ਦੀ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਕਾ ਅੰਤਰਿ ਦੀ ਤੁੰਗਿਆ ਕਾ ਰਿਹਾ ॥

ਇਹ ਜਿੰਦਗੀ ਅੰਤਰਿ ਵਿੱਚ ਕੇ ਜਾਪੀਆਂ ਦੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਤੁੰਗਿਆ

ਕਾ ਰਿਹਾ ਕੇ ਉਤਰੂ ਰਾਤ ਤੁੰਗਿਆ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਅਤਿਗੁਰੀਆਂ ਦੇ

ਇਤਿਹਾਸ ਕੀਤਾ ਪਰ ਅੰਤਰਿ ਵਿੱਚ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਕੇ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਵਿੱਚ

ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਵਿੱਚ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਵਿੱਚ

ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਵਿੱਚ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ

ਇਹ ਤੇ ਕੇ ਅੰਤਰਿ ਵਿੱਚ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ

ਅੰਤਰਿ ਵਿੱਚ ਕੇ ਕੇ ਕੇ ਕੇ

੫੪

ਕੰਧ: ਯੋਗ ਦੇਹੀ-੨੨. ਸਿਰਾਇਤ ਤੋਂ ਭਰੀ, ਦੇਸ਼ ਤਾਇਲੀਆ ਖੁਲ੍ਹੇ ਘੋਸ਼ਾਨੀਆਂ ਦੇ
 ਸੂਰੀ ਜੋਤੀ ਜਾਗਾ ਤੋਂ ਇਤ ਨੁਹਿਲਾ, ਦੇਹਾਂ ਮਘਦੇ ਪ੍ਰੀਤ ਪ੍ਰਦਾਰਿਨਾਂ ਦੇ
 ਕਿਸੇ ਮੁਖਿਅਾਂ ਨਹਿ ਜਾਤ ਨਹਿ ਜੁਰੀ, ਦੇਸ਼ ਮਘਦੇ ਜੇਹੇ ਮਘਤਾਇਲੀਆਂ ਦੇ
 ਸੀਂ ਮਘਦੇ ਰਿਸੇ ਦੀ ਮੀਰੇਹੁਰੀ ਯਾਇਲਾ ਤਿਥੇ ਤੋਂ ਮਘਦੇ ਦਾਰਿਨਾਂ ਦੇ
 ਗੱਲ ਕੱਸੇ ਦੀ ਦੇਹਾਂ ਜਾਨਤ ਕੇਸੇ, ਇਕ ਕਦੇ ਤੀ ਸਿੱਖ ਤੇ ਫ਼ਤਿਲਾ ਦੇ ॥
 ਜੇਹੇ ਮਘਤਾਇਲੀਆਂ ਕੁਝ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਫ਼ਤਿਲੀਆਂ ਦੇ ਹੋਗ ਕੁਝਿਨਾਂ ਦੇ
 ਇਹ ਉਥੇ ਕੇ ਜਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਜਾ ਗਏ ਮਘਤਾਇਲੀਆਂ ਦੇ
 ਜੇਹੇ ਰਿਸਾ। ਇਕ ਭਾਂਗ ਜੀਗਦਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪਰਤੀ ਤੇ ਜੇਹੇ ਦੀ ਮਾਇਲ
 ਭਾਂਗ ਟੁੱਟ ਗਈ ਦੇਹ ਜੁਰੀ ਜੀਗਦਾਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜੇਹੇ ਪਾਏਪਤੀ
 ਤੇ ਮਾਇਲ ਜਾਇਤਾ ਤਾ ਟੁਟੀ ਤਾਂ ਮਘਤਾਇਲੀਆਂ ਦੇ ਇਕ ਲਾਈਰ ਵਿਚ
 ਮਘਦੇ ਦਾ ਤੁਰਮ ਵਿਤਾ। ਮਘਤਾਇਲੀਆਂ ਇਕ ਲਾਈਰ ਵਿਚ ਮਘ ਗਏ
 ਤਾਂ ਜਤਿਗੁਰੂ ਤਾਂਗ ਸਾਧਾ ਪੁਟਰ ਤੇਹੇ ਮਘੀਗਲੇ ਜਿਥੇ ਤੇ ਪਟੀਚ ਮਘ
 ਤਾਂ ਮਘਤਾਇਲੀਆਂ ਮਘਕਰੀਠੀ ਮਘਤਾਇਲੀਆਂ ਕੁਝੇ ਪਦਿ ਦੇ ਪਾਸ
 ਦੀ ਪ੍ਰਾਤ ਕਰੇ ਪੁੱਤ ਤੇ ਜੇਹੇ ਇਹ ਨਾਮ-ਸੀਂ ਮਘਦੇ। ਤਕ ਜੇਹੇ
 ਸੀਂ ਕਰੇ ॥

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਕ੍ਰੋਧ ਵਿਚ ਮਘਤਾਇਲੀਆਂ ਦੇ ਮਘ ਕੁਝੇ ਕੇ
 ਜੇਹੇ ਦੇਹ ਤਕਾ ਜੀਤਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਘਦੇ ਪਾਈ ਤਾ ਇਤਾ ਜੇਹੇ
 ਤਾਂ ਮਘਤਾਇਲੀਆਂ ਜਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਤੁਰਮ ਮਘਤਾਇਲੀਆਂ ਕੁਝੇ ਮੀਰ ਤੇ ਬਿਰਾਂ
 ਤੀ ਉਥੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੁਰਮ ਪਾਈ ਕਰਕੇ ਮਘ ਕੇਸੇ ਕੇ ਫ਼ਤਿਲੀਆਂ ਦੇ
 ਮਘਦਾਈ ਫ਼ਤਿਲੀਆਂ ਦੇ ॥

ਇਹ ਜਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਤੀ ਉਥੇ ਇਥੇ ਤੇ ਮਘਦੇ ਕੁਝੇ ਸੀਂ ਫ਼ਤਿਲੀਆਂ,
 ਮਘ ਮਘਦੇ ਮਘਤਾਇਲੀਆਂ! ਕਈਨਾਂ ਜਿਨਾਂ ਦੇ ਮਘਤਾਇਲੀਆਂ ਦੀ ਦੇ ਕਰਾਂ
 ਇਹ ਪ੍ਰਯਾਤ ਫ਼ਤਿਲੀਆਂ ਦੇਹੀ ਕਈਨਾਂ ਕਈਨਾਂ ਤਾਂ ਮਘਤਾਇਲੀਆਂ
 ਘੋਸ਼ਾ ਕਰੇ ॥

ਕੇ ਕੋਈ ਖੁਭੇਰਾ ਘਾਤਨਾ ਤਕੜਾ ਆਖਣ, ਮੰਨੂੰ ਗਈ ਵੀ ਫਗਣੀਆਂ ਤੁੰਗੀਆਂ
 ਮੇਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਨਦੇ ਗੱਲ ਭੁੰਦੀ, ਮੇਰੇ ਗਲੇ ਲੀਫਾ ਪਈਆਂ ਪੱਤੀਆਂ ਦੇ
 ਉਸਾਂ ਹੱਥ ਸਜਣੇ ਡੇਰ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੁੰਤੀਆਂ ਦੇ
 ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਵਸਣਾ ਸੱਚ ਕਈ, ਇੱਕੋ ਤੇਲੇ ਦੇ ਜੇਰੇ ਦੀਆਂ ਕੁੰਤੀਆਂ ਦੇ
 ਫੇਰੇ ਬਾਜ਼ ਤੇ ਵਿਜੇ ਦੇ ਸਮਝੂ ਕੀਤਾ, ਇਹ ਤਾਂ ਪਰ ਕਹੀ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰਣਾਲੀਆਂ
 ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਕੁਝ ਮਗਰਨੂੰ ਲਗਾਈ ਕੀ, ਕਦੇ ਤਕ ਮਿਟਣਾ ਤਾਂ ਤੁੱਥੇ ਸਮਝੀਆਂ
 ਸਾਧਾਂ ਦੇ ਧਾਰ ਧਾਰ ਆਰਜ਼ ਕਰੂ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਦੇ ਭਰਮ ਕੀਤਾ
 ਘੋਲੀ ਭੁਫਾ ਕਾ ਫਈ ਆਤੇ ਟਕਾ ਕੀਤਾ ॥

ਆਖਰੇ ਕੇ ਕਿਸ ਇਕ ਲਾਡੇ ਦੇ, ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਦੇ ਆਰਜ਼ ਆਖਰ ਕੀਤੀ
 ਕੀਤੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਭਰਾਭ ਮਗਰੀਆਂ ਨੂੰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੇਰੇ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ॥
 ਗੀਰੇ ਤੁਸੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਮ ਲੀਫਾ, ਮੇਰੀ ਤੁੱਥੇ ਤੇ ਸਜਣੇ ਦੂਰ ਕੀਤੀ ॥
 ਮਿਲੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜਿਵੇਂ ਇਕ ਫੇਰੇ, ਉਸਾਂ ਪੈਰੀਂ ਗੱਲ ਸਮਝੂ ਕੀਤੀ
 ਤਾਂ ਸਮਝੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਚਾ ਟਕਾ ਸੁਫਾ ਗਿਲਦਿ
 ਉਸਾਂ ਦੇ ਭਰਮ ਆਖਰ ਪ੍ਰਫਾਟ ਭਰਾਭੇ ਆਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਦੇ
 ਦੀ ਪ੍ਰਫਾਟ ਦੀ ਭਰਿਲਾ ਭਰ ਆਤੇ ਉਸ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਭਰਾਭ
 ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਭਰਾਭੇ ਮੇਰੇ ॥ ਕੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਫਾਟ ਭਰਿਲਾ ਤਾਂ
 ਸਮਝੀਆਂ ਨੇ ਪ੍ਰਫਾਟ ਭਰਿਲਾ ॥

ਗੀਰੇ ਕੇ ਆਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਪਿਆਰ ਰਾਜੀਯ ॥
 ॥ ਕੇਰੇ ਆਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ
 ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਭਰਾਭੇ
 ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ ਭਰਾਭੇ
 ਕੇਰੇ ਆਰਜ਼ੀਆਂ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੀ

 100

ਤੀਰਥ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਉੱਚੀ, ਜੇਸ ਏਸ 'ਚ ਦੁਰੀਸ਼ਾਂ ਦੇ ਰੋਗ ਚੀ ਕਰੀ
ਸਿੱਖ ਮੀਰ ਦੇ ਦਿਲ ਨੇ ਰੇਖੇ ਭੁੱਖ, ਦੁਰੀ ਗੁਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖ ਨੇ ਰਿਪਾਈ ਕੀ

॥

ਤੀ ਮਨ

ਤੀ ਤਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ

ਮਰਾਈ ਡਰ

ਭਿਖੇ ਜਿਹਨੂੰ

ਮਾ ਮਨ ਦੇ ਜੇ ਮਾ ਮਨ

ਦਿਖ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕਰ

ਦੁਰੀ ਕਰ

42

50
 ਜੇਸ਼ਾਂਦਰ ਪੁਰਸ਼ੋਤਮ ਨਾਮ ਦੇ ਗੁਰੇਰੀ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਾਮ ਦੇਵ, ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ
 ਦੇਸਾਇ ਕੱਤਰ ਜੁਲੀ 13 ਸੰਮਤ 1791 ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਬਾਪੁਰ ਦੇ
 ਜ਼ਰਮ ਰਿਸਾ ਵਿੱਚ ਰਾਮਾਮ ਨਾਮਾ ਪਿਤਾ ਦੇ ਦੁਕਾਨ ਦੇਵ
 ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦ ਦੇਵ ਵਿੱਚ ਬਾਪੁਰ ਜੁਲੀ 13 ਸੰਮਤ 1791 ਵਿੱਚ
 ਜ਼ਰਮ ਰਿਸਾ ਦੇਵ ਵਿੱਚ ਬਾਪੁਰ ਜੁਲੀ 13 ਸੰਮਤ 1791 ਵਿੱਚ
 ਜ਼ਰਮ ਰਿਸਾ ਦੇਵ ਵਿੱਚ ਬਾਪੁਰ ਜੁਲੀ 13 ਸੰਮਤ 1791 ਵਿੱਚ
 ਜ਼ਰਮ ਰਿਸਾ ਦੇਵ ਵਿੱਚ ਬਾਪੁਰ ਜੁਲੀ 13 ਸੰਮਤ 1791 ਵਿੱਚ
 ਜ਼ਰਮ ਰਿਸਾ ਦੇਵ ਵਿੱਚ ਬਾਪੁਰ ਜੁਲੀ 13 ਸੰਮਤ 1791 ਵਿੱਚ

ਸਭਗਣ ਦੇ ਹਛ-ਛਾਣੀ ਲਾ ਪੁੱਤ ਘੋਰਾ, ਜਲਾਨ ਭਰਨੀ ਤਾਈਂ ਰਿਖਾਇ ਜਾਣਾ

ਉਲੀ ਖਾਣ ਮਗਰ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਫਾਂਗ ਰਖੇ, ਚਿੰਤਾ ਫਿਰਤ ਤਾ ਰੇਖੇ (ਰਿਸ਼ਾਵਤ ਦਾਸ)

ਫਿਰਲਾਇਆ ਫਿਰਲਾਇਆ ਹੀ ਭਾਵ ਨਾਹੀਦਾ, ਭੈਏ ਧਰੁਸ਼ਾ ਮਨ ਨੇ ਸਾਹਿਬੁ ਫਾਰੂ ਹੁਸ਼ਾ

ਤੀਸ ਜਾਤਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਨਹੀਂ

ਪਾਸ ਪਾਉਂਦੇ ਤੇ ਦੁਖਿਲਾ ਮੋਹੀ ਮਗਰੀ, ਰਗੀ ਚੰਦ ਰਿਖ ਤੇ ਚੰਦ ਤਿਲਾਗ ਤੇ ਰਿਲਾ!

ਦੇਵੇ ਉਨ੍ਹਾਰੇ ਦੇਖ ਸਾ ਮਹਿਲਾ ਉਹ, ਦੇਖੇ ਗੰਗ ਤੇ ਮਾਣਿ ਦੇਗਾ, ਤਿਹਿ ਸਾ :

ਸਾਖ ਸੰਗਤ ਸੀ ਇਕ ਦਿਨ ਭੈਰਵ ਦਿਤ ਸਿਰਾਤ ਮੇਰੇ ਨਿਗਮਾਂ ਦਿਖ

ਗਰਬੁੰਦੀ ਤਰੀ ਪ੍ਰਭਾਤ ਦੇ ਦੇ ਅਤੇ ਅਖੀਰੀ ~~ਦਿਨ~~ ਤਰੀ ਦੇ ਤੀਜੇ

ਸਾਨੇ ਲਗਾਨੇ ਰਾਜੂ ਤਰੀ ਸਰ ਤਾਈ ਜਾਤੇ ਉਸਦੇ ਘਰੇ ਹੀ ਤੜਕ ਤੜਕ

ਕੇਸਰ ਹੋਵੇ। ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਸਾਡੇ ਦਿਲਾਂ ਵਿਚ ਮੌਜ ਭਰੀ।

~~ਦਿਤੇ ਜਾਤੇ ਹੋਸਦ ਮਤ ਦੇ ਸਾਧੂ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਰਾਜੇ ਹੋ ਕੇ~~

7. विमान परते त्यानं सोपे रान उभा दिवस, मज साक्षा (डिपार्ट)

ਦੇ ਪਾਤਰ 1/18 ਤੁਹਾਨੂੰ । ~~ਇਸ ਵਿੱਚੋਂ~~ ਹਾਥੀ ਪੈਸੇ ਦੇ

ਮੇਰੇ ਦਿਲ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਮਾਂ ਦਿਲ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਨਿੱਕਾ ਦੇਵ ਦਿਲ ਦੇ ਹਿਰਦੇ

~~मामलसाम पर रिजिस्ट्रार के दायरे में मारा हुआ होगा तो चे/हि न~~

~~ਸ਼ਬਦ:~~ ਤੇਰੇ ਦਾ ਜਾਤ ਤੁਨੀ ਤਿਨ ਦਾ ਜੇ ਪਾ ਕਾ ਹੈ ਗਿ ਗਾਉਂਦਾ

3. ~~ਜੇਤਰ ਮੰਤਰ~~ ~~ਮਿਲਿਕਾ~~ ~~ਜਿਨ~~ ~~ਸੇ~~ ~~ਮਾਪਰਾ~~ ~~ਗੁਰ~~ ~~ਕੁਰ~~

~~ਦੀਤ ਦਾ ਕਰਕੇ ਮਨੁ ਮਨ ਦੇਸ ਮਨੁ ਕਰਕੀ ਤੇ ਜਿਹਨ~~

[illegible][illegible][illegible]

ਮਾਂ ਦੇ ਪਲਕਾ ਸੁਰਮ ਲਾ ਗਲ ਲਾਇਆ, ਦੇਖੇ ਸਾਧ ਜਾਤਿਸਾਨ ਦਿਲਾਹ ਡਿੱਗਾ
ਬੰਨਿਆ ਜੀ ਘਾਇਬ ਦੇ ਸਿਖ ਸਿਖਾਉਤੇ, ਸੋਟ ਪੱਟ ਤੇ ਕੇ ਸੁੰਗ ਦੇ ਤਾਰ ਡਿੱਗਾ
ਸੁਗੀ ਹੋਟ ਗਿਆਨ ਦੀ ਦਿਲ ਉਤੇ, ਟੁਕੂ ਕੇ ਚਾਨ ਹੋਇ ਸਿਰਾਧਾਰ ਡਿੱਗਾ
ਰਿਝ ਬਿਚੰ ਕੇ ਨੁਹੀ ਦੇ ਨੁਰ ਕੀਤਾ, ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ ਤੇਰੇ ਜੇਹਾਨਾ ਡਿੱਗਾ

52 ਕਾਨ੍ਹਧ੍ਰੁਤ ਕੀ ਤਜਤਰੀ ਮਨ ਘਉਗਾ ਹੈ

ਚੜਤ ਮੰਚਿ ਮਗਦੀਸ ॥

ਕਾਮ ਮੁਲਾਇ ਗਜ ਧਮ ਪਰੇ ਮਨ ਘਉਗਾ ਹੈ

ਮੀਰਮ ਮੰਚਿ ਜੀਸ ॥

ਪਿਥੈ ਧਾਚ ਮਨ ਗਠ ਮਸਤੂ ਮਨ ਘਉਗਾ ਹੈ ॥

ਚੜਤ ਕੇ ਕਾਰ ॥

ਸ੍ਰੀ ਅੰਗੁਰੁ ਨਾਮ ਪੰਚਮਾਦਿ ਕੀ ਜਾਨੀਏ ।

ਮੁਖ ਬੋਲੇ ਸੁਰਤ ਮੇਰੇ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੇ ॥ ਚਿਤ ਮੇਰੇ ॥

ਗੀਤ: ਜਿਹੇ ਚਾਰ ਘਾਟ ਘਰੁ ਨ ਰਹੀ ਕਰੇ ਦੇਰਮਾਂ ਤਿ ਜਗੁਰੁ ਕੀ
 ਦਾਨ ਪਰਾ ਪ੍ਰਭੂਗੋਸਤ ਬੁਝਿਤੋ ਗਤੀਮੇ ॥
 ਸਿਖਗੋਤ ਬੁਝਿ ਗਾਹਤ ਹੋਰੁ ਨਾਨਕ (ਹਿੰਦੋਰਾ ਨ ਦੁਖ ਤੇਰੇ)
 ਜਿਹੇ ਕੀਰਤਨਾਤ ਮਰਦੁ ॥
 ਧਨੁ ਮਨਿਰਾਗਿਯਾ ਮਾਧ ਜੀਗਤਾ ਕੀ ਮਨੁ ਮਾਈ ਗੁਰੀ ਗੀਤ
 ਕੇ ਕੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀ ਕਹਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜਿਹੇ ਕੀ ॥
 ਨਾਨਕ ਕੀ ਦੇ ਗੁਰਮਤੀ (ਰ) ਤੁਰ ਜੁਰੀ ॥ "ਚਾਰੇ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭੂ
 ਕੀਰਤੀ ਮਨੀਏ" ਪ੍ਰਭੂਗੋਸਤ ਕੀ ਕਰਮਾਂ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮਨਿਰਾਗਿਯਾ
 ਕੇ ਮਨੁ ਹੋਰੁ ਗਾਹਤ ਕੇ ਮਨੁ ਮਨਿਰਾਗੀ ਤੇ ਗਿਰਾਨਾ ਨਾ
 ਹੋਰ (ਹਿੰਦੋਰਾ) "ਗਾਹਤ ਤੇ ਮਾਈ" ਮਾਈ ਤੇਰੇ "ਮਨ (ਬਿਨਸਿ) ਤੇ
 ਗੀਤ" ਕੀਰਤਨ ਰਾਗ ਰਾਗ ਰਾਗ ਪਿਆਰੁ ਮਨਿਰਾਗ ਤੇਰੇ ਗੀਤ
 ਰਾਗ "ਜਿਹੇ ਦੇ ਦੁਖ ਰਾਗ ਰਾਗ ਰਾਗ ਰਾਗ ਤੇਰੇ" ਤੇ ਗਿਰਾਨਾ ॥
 ਜੇਕਰਿ ਮਨਾ ਧਾਰ ਘਾਟ ਕੀਰਤੀਗੋਸਤ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਕੇ ਕੇਰਿ ਮਨਿਰਾਗੀ ਕੀ ਮਾਂ
 ਮਾਨੁ ਕਰਮ ਰਾਗੀ ਕਰਮੀ ਕੇਰਿ ਮਨੁ ਮਨੀ ਮਨੇ ਰਾਗੀ
 ਹਿੰਦੋਰਾ ਕੀ ਹਿੰਦੋਰਾ ਮਨੇ ਮਨੇ ਮਨੇ ਮਨੇ ਮਨੇ ਮਨੇ ਮਨੇ
 ਤੇਰੇ ਮਨਿਰਾਗਿਯਾ ਹਿੰਦੋਰਾ ਕੀਰਤੀ ਕੀਰਤੀ ਤੇਰੇ ਮਨਿਰਾਗਿਯਾ
 ਕੇਰਿ ਮਨਿਰਾਗਿਯਾ ਹਿੰਦੋਰਾ, ਹਿੰਦੋਰਾ ਮਨੇ ਮਨੇ ॥
 ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ॥
 ਮਨੁ ਮਨੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ॥
 ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ॥
 ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ॥
 ਮਨੇ ਮਨੇ ਮਨੇ ਮਨੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ॥
 ਮਨੁ ਮਨੇ ਤੇਰੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ॥
 ਹਿੰਦੋਰਾ ਮਨੇ ਮਨੇ ਮਨੇ ਮਨੇ ਕੀਰਤਨ ਕੀਰਤਨ ॥

ਪਰ ਜਿਨ੍ਹੇ ਘੋਰ ਘੋਰ ਅਪਣੀ ਅਰਥਤਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਰਗੇ ਘੋਰ

ਕਿਸੇ ਤੇ ਗਲ 'ਤੇ ਕੇ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਨਾ ਹੋਵੇ

पञ्च-३०

16:00 ਈਸਵੀ ੬ ਦਿਨੀ ਦੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤ ਘੋਰਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਸੀ।

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ ਦਾ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਇਕਾ ਦੇਵੀ ਦੀ ਕੋਈ ਹੁਣੇਵਾਂ ਖਾਣਾ ਨਾਹੀ

ਦੇ ਉਹ ਮਾਸਟਰ ਜੋ $\frac{1}{2}$ ਰੋਜ਼ ਦਾ ਪੰਜ ਮਾਸ ਮਾਸਟਰ ਬਣੇ।

ਦੇ ਗਾਨੇ ਸੁਣ ਕੇ ਤਾਂ ਦਾ ਦਿਲਾਂ ਭੁਝੀ, ਮਾਸਟਰ ਜੀ ਇਹ ਖਾਸ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ ਜੀ ।

विष्णु गुरु रा ३० को न दाय को हो, पाप्मी रिष रा न दाय न दाय जी नं.

ਜਾਪਤੀ ਭੈਰਾ ਦੇ ਗੁਪਤ ਖੇਤੀ, ਘਣ ਗਿੰਨਾ ਉਹ ਗਵਾਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੀ ਗਾ।

राहुन पि जाडा हाउं पंजाब रा नी, बिघे उडिहा डिउ गलामठ मजाय मिकि

[illegible]

* ਮਾਰਨੀ ਗੰਢਾ ਜੀ ਵਿਖੇ ਉਮਰ ੨੧ ਪਿਛਲਾ ਪਤਿ ਮਾਗਿਆ

ਜੀ ਪਰ ਉਨ ਦੇ ਕੋਈ ਨਾ ਨਾਹ ਸੀ' ਜੀ ।

ਉਹਦੇ ਮਾਨਸਾਂ ਦੇ ਪਸਿ ਚਿਤ ਪਘੜ ਜੀ ਗਾ, ਜਿਥੇ ਹਿਰ ਗਾਈਓਂ ਮਾਝਾਹ ਮੀ ਗਾ

ਉੱਚੀ ਉੱਚ ਕਦਾਰੀ ਤੋਂ ਘੀਤ ਗਈ ਸੀ, ਲੰਘਣ ਲੱਗੇ ਤੋਂ ਵੇਖ ਉੱਚਾਰ ਸੀ ॥ 7 ॥

ਭਾਗ ਦੇਵੇਂ ਜੇਹੇ ਜਾਇਦਾ ਦੇ ਕੋਠੇ ਫਿਰਾਂ ਤੇ ਖੂਨ ਖੂ ਜਾਇਦਾ ਦੇ ।

ਪਿਛਲੀ ਉਸਤੀ ਨੀਯਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ, ਗਲਤੀ ਮਿਲੇ ਤੀ ਪੁੱਤਰ ਮਾਂ ਦੇ ਹਨ

১৯৩৬

ਮਿਸ਼ਾ, ਘਰੇ ਹੀ ਤਾਲਤ ਕੀਏ ਕਾਏ ਤਾਂ ਜਾਪੇ ਬਿਜ ਤੁਝਾਂ (ਕਿੰਨਾ ਹੀਂ ਜਾਏ ਤੇ

7- गिरि गिरि मंदिर 32 मं गिरिगिरी, गिरि गिरि मंदिर गिरिगिरी

ਪ੍ਰ. ੧: ਆਪਣੇ ਭਾਗ ਦੀ ਸਿਰ ਦੇ ਦਿਖਾਓ, ਅਤੇ ਭਾਗ ਦੇ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸਾਰੇ।

ਉਸ ਨੇ ਕਰ ਉਸ ਪੁਰਾ ਦਿਤਾ, ਸਾਡਾ ਸਾਡਾ ਕੰਗੀਰ ਤਾਂ ਹੈ ॥
 ਤਾਂ ਕੰਗੀਰ ਦਿਖਾ ਦਿਖਾਈ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨ. ਹੁਣੇ ਕਿ ਹੈ
 ਹਾਂ ਇਹ ਸਾਡਾ ਕੰਗੀਰ ਦਿਖਾ ਸਾਂਝੇ ਉਸ ਪੁਰੇ ਦਿਖਾ

ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ ਮਰਾ ਜਾਇਆ, ਉਹ ਰਾਖਾਸਾ ਪੁਤਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ
 ਜਿਸਨੂੰ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ ਮਰਾ ਜਾਇਆ, ਉਹ ਰਾਖਾਸਾ ਪੁਤਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ
 ਘੋਰ ਘੋਰ ਜਾਇਆ ਉਹੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਰ ਦੇ, ਉਹੀ ਹੁਣ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਇ ਰਿਹਾ
 ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਹੋ ਕਰ ਦੇ ਰਿਹਾ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਜਾਇ ਰਿਹਾ
 ਮੈਥੋਂ ਨਾਮ (ਉਹੀ) ਰਿਹਾ ਲਾਇ ਉਹਾ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ
 ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ
 ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ
 ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ
 ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ
 ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ

ਜਾਪ ਜੇਹਾ, ਜੀ ਦੇਹ ਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੀ ਕਰਾਈ ਰਿਹਾ
 ਜਾਪ ਜੇਹਾ, ਜੀ ਦੇਹ ਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੀ ਕਰਾਈ ਰਿਹਾ
 ਜਾਪ ਜੇਹਾ, ਜੀ ਦੇਹ ਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੀ ਕਰਾਈ ਰਿਹਾ
 ਜਾਪ ਜੇਹਾ, ਜੀ ਦੇਹ ਤੇ ਦਿਲਾਸਾ ਦੀ ਕਰਾਈ ਰਿਹਾ

ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ
 ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ
 ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ
 ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ
 ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ
 ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ
 ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ
 ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ, ਉਹੇ ਨਾਮ ਕਰ ਦੇ ਰਾਜਾ ਲੀ ਖੰਡੇ

56

170 Te End

आ लगे थे

पूज्य आदिश्याय सम्पूर्ण सैन्य को मना हुआ इकागर
करना तथा बसना पवित्र करने हेतु सभी ऊँचे स्तर में
करके ध्यान की सतत प्रताप सिद्ध हो ।

आप ने जो लोक सुने हैं यह स्वामी तुलसी
दास जी ने आपकी वचन में कानि रचना " श्री राम
धरित माल से मै लिखे हैं ।

सम्पूर्ण सैन्य प्रिय साधु जगो ब्रह्म, भरत-भक्त कर्ण
हस्ता धारण करे लो । इसार श्री राम चन्द्र जी सीता
तथा लक्ष्मण सहित मन को चले गये तथा लक्ष्मण
देवोपासने लगे । दशरथ जीने प्राण त्याग दिए, तब
अबल सैन्य परितः गया रा. तुलसी अनामिका से बोले
गये तुलसी । उन्हें धुलवाया गया । अधोक्ष्य में आने पर
उन्हें जब इस पार पता चला तो वे राम-भक्त बने ।
कौशल्या के पास गये और अतपन्त दुर्वा दुर्धम से
निजाप करने लगे । माता कौशल्या जीने अनेक गाँति से
परत को रोक रखा । भरत जी दोनों दृष्टि जो डूकर दल
रोहित पवित्र लायी लेले दे माता । यदि सैन्य को
बन गेजों में गेरा लज्जित हो डाक हो तो वे सभी
पाप भुगे लगे । जो पाप उन लोगों को लगे जो मेरे
कर्म करते हैं । कृपया आप दयाग से लुग लुग करे ।

जो अन्न मात पिता रूत मोरे ॥

जो माप माता पिता और पुत्र के अन्न से होता है ।

माय, गोरु, आदिपुर पुर जोरे ॥

और जो गुरु शाला और आदिमत्त का लगेर गलाग से
होता है ।

57 जो पाप लिख बालक लख कोन्दे ।
जो पाप रखी लखा बालक के गारन से होत है ।

भीत अदीपाते माहुर दीन्दे ।
जो पाप भिन्न लखा राजा को अहर देजे से होत है ।

{ जो पातक उद पातक अहरी ॥
करम, लयन, भग भव कवि के ॥

कर्म, लयन और भग से होने वाले जिनके सोरे लखा
लेख पाप जो कवि आज कहते हैं ।

ते पातक मोहें होइ विद्याला ॥

जो पदु होइ मोह मत माता ।

दे विद्याला ! यदि इस काम में मेरी सलाह हो तो

दे माता कि सभी पाप भुके लगे ॥

दोहा - जे परहर हरि हर चौरन, अजहिं भूल गन कोर ॥

जो लोग श्री हरि लखा शताशुके के चरणों को दूँ इकर
भद्रामुक इतने का पाप करत है ।

तेहि गति मोह देउ कोप, जो अजग मत मार ।

दे माता ! यदि इस में मेरा मत हो तो विद्याला भुके
उन को नाते दे ।

चौ० - वेचोद वेद धर्म दाद लेही ॥

जो लोग वेदों को बेचते हैं धर्म को दहकात है ।

पिसुन पराप पाप कहि देव ॥

जो लोग दुगल खोर है, और दूसरों के पाप को कह
देते हैं ।

कपटी, कुदिल कलह प्रिय कोपी ॥

जो कपटी, कुदिल अजग है लेखी लखा होपा है ।

11

1

31

7-11-57

—

卷之五

५४

हिन्दू की गति मोट्टे सँकर देऊ ॥

हाँकर भगवान मुझे उन लोगों की गति दें ।

अननी जाँ यह जानौं मेऊ ॥

हे माता ! यदि मैं इस बारे में कोई भेद जानता हूँ

साधु सैगलजी इस सारी कथा का यह

अभिप्राय है ऐसे जो जो कर्म, पाप रूप में माने गये

हैं उन से हम बचने का प्रयत्न करें तथा जो

सत्गुरु के चरणों में प्रार्थना करें कि वे हमें इन

पापों से बचने के ~~सद्व्यवस्था~~ के लिए शक्ति दें ।

सत श्री अकाल ।

Handwritten notes in Gurmukhi script along the right margin of the page.

੧੯

ਸਚਮੁੱਚ ਕੇਹਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਦੱਸ ਦਿਖਾ ਕੇਹਾ, ਘੋੜੇ ਵਾਂਗ ਤੇ ਸਾਡੇ ਕੁਝ ਘੋੜੇ
 ਤੇ ਘੋੜੇ ਹੁੰਦੇ ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿਸੇ ਕੇਹਾ, ਤਾਂ ਕਿ
 ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦਿਲਾਸ਼ ਹੁੰਦੇ ॥ ਕਿਸੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਦਿਲਾਸ਼ ਤੇ

ਘੋੜੇ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਉਤੇ ਘੋੜੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ॥ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ
 ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ

① ਸਿੱਖਾਂ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ
 ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ

② ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ
 ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ

ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ
 ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ

ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ
 ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸੇਵਾ ਦੇ

ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਤੀਰਥ (ਤੀਰਥ) ਰਾਹੇ, ਅੰਗੀ ਮਾਰੀ ਦੇਖੀ ਵਡਾਇਤਾ ਦੇ।
ਜੀਨ ਮੱਕੇ ਦੇ ਸਭੇ (ਤੀਰਥ) ਤੇ ਜਾਏ, ਤੀਰਥ ਮਾਰੇ ਕੇ ਰਹਿ ਰਾਇਤਾ ਦੇ।
ਜੇਕਰ ਉਤਰੇ ਪਾਸ ਦੇ ਦਿਹ ਮੁਕਾ ਮੁਕਾ ਦੇ ਕਾਜਾ ਦਿਹ ਪਾਇਤਾ ਦੇ।
ਨਿਪਾਸਾ ਰਾਹ ਸਿੱਖੇ ਰਾਪਾਸਾ ਕਰੇ, ਪਾਸਾ ਰਾਹ ਸਿੱਖੇ ਰਾਪਾਸਾ ਦੇ।

ਤੀਰਥ ਮਾਰੀ ਤੀਰਥ ਦੇ ਗੀਤ ਕਾਇ, ਜੇਕਰ ਪਾਸ ਤੀਰਥ ਮਾਰੇ ਜਾਇਤਾ ਦੇ।
ਦੇਖੀ ਦੇਖਾ ਕੱਢੀ ਗੀਤ ਕਾਇ, ਜੇਕਰ ਪਾਸ ਕਾਜਾ ਦਿਹ ਪਾਇਤਾ ਦੇ।
ਜਿਹੇ ਦੇਖਾ ਦੇਖਾ (ਤੀਰਥ) ਕਾਇ ਤੇ ਮੁਕਾ ਪਾਸ ਤੀਰਥ ਤੇ ਰਾਇਤਾ ਦੇ।
ਜਿਹੇ ਦੇਖਾ ਦੇਖਾ ਦੇਖਾ ਕਾਇ, ਜੇਕਰ ਦੇਖਾ ਦੇਖੇ ਰਾਇਤਾ ਦੇ।
ਜਿਹੇ ਦੇਖਾ ਦੇਖਾ ਦੇਖਾ ਕਾਇ ਤੇ ਪਾਸ ਤੀਰਥ ਦੇਖਾ ਤੇ।

ਤੀਰਥ ਮਾਰੀ ਰੋਗਾ ਜੇਕਰ (ਤੀਰਥ) ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ ਤੇ, ਪਾਸੇ ਰਾਹ ਮਾਰੇ ਤੀਰਥ ਤੇ।
ਤੀਰਥ ਮਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਤੀਰਥ ਮਾਰੇ ਪਾਸੇ ਕਾਜਾ ਦਿਹ, ਕਾਜਾ ਰੀ ਮਾਰੀ ਕਾਜਾ
ਦੇਖਾ ਦੇਖਾ ਦੇਖਾ ॥ ਜਿਹੇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ, ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ
ਕਾਇ ਦੇਖਾ ਦੇਖਾ ॥ ਜਿਹੇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ, ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ
ਕਾਇ ਦੇਖਾ ਦੇਖਾ ॥ ਜਿਹੇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ, ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ
ਕਾਇ ਦੇਖਾ ਦੇਖਾ ॥

੪੩:- ਤੀਰਥ ਮਾਰੇ ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ, ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ

ਜਿਹੇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ, ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ ਕਾਇ
ਜਿਹੇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ, ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ ਕਾਇ
ਜਿਹੇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ, ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ ਕਾਇ
ਜਿਹੇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ, ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ ਕਾਇ
ਜਿਹੇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ, ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ ਕਾਇ
ਜਿਹੇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ, ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ ਕਾਇ
ਜਿਹੇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ, ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ ਕਾਇ
ਜਿਹੇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ ਰਾਜਾ ਕਾਇ, ਰਾਜਾ ਦੇਖਾ ਰਾਜਾ ਕਾਇ

315

ਕੇ ਕੋਈ ਪੁਰਾਣੇ ਤਾਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਖੀ ਦੇ ਸਾਥੇ ਗਏ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਿੰਘ ਤੀਸਰੇ
 ਸਾਥੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਾਥੇ ਗਏ ਰੇਈ, ਜੇ ਗਏ ਸਾਥੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਿੰਘ ਪਤੀ ਸਿੰਘ
 ਪੁਰਾਣੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਸਾਥੇ, ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ॥
 ਜੇ ਰਿਹਾਵੇ ਦਿਹ ਫਾਰਾ ਸਾਥੇ ਕੋਈ, ਦਿਹ ਕੁਸ਼ੀ ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ॥
 ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਤੇ ਰਿਹਾਵੇ ਤੇ ਸਾਥੇ ਲੀਯਾ ਦਿਹ ਤੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪੁਰਾਣੇ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਿੰਘ
 ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਸਾਥੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ, ਜੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ
 ਸਾਥੇ ਕੋਈ ਰਿਹਾਵੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ, ਜੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ॥
 ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਾਥੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸਿੰਘ, ਜਿਥੇ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ
 ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਸਾਥੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ
 ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ
 ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ
 ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ ਤੇ ਕੁਸ਼ੀ ਸਿੰਘ

1. ਜੇਤਾ ਜੁਣ ਜਾਈ ਤੇਰੇ ਦਿਲ ਵਾਧਾ ਕੇ ।
ਜੁਗਾਨ ਏਕੁ ਮੇਰੀ ਫਿਰਾਨੀ ਸਦਾ ਕੇ ।

Blank lined paper with horizontal ruling lines.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥

ਕੁਸੰ ਰੋਹਿ ਰੁਕਿਅੰ ਤੇ ਯਕਾਂ ਰੋਹਿ ਰਿਸਮਿਸਿ

ਨਾਨਾ ਜਾ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜੋਹਿ ਰਿਕਿ ਰੇ ਨਾਨਿਕਾ

ਮਾਨੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜੋਹਿ ਰਿਕਿ ਰੇ ਨਾਨਿਕਾ

ਭਾਖੁ ਜੁਗੁ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ ਰਾਤਿ ॥

ਪ੍ਰੀਤ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ ਰਾਤਿ

ਜੀਵ

ਜੀਵਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ ਰਾਤਿ

ਰੀ ਰੇ ਜੀਵਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ ॥

ਮਾਨੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ ਰਾਤਿ

ਰਾਤਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

(੧) ਰਾਤਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

ਰਿਕਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ॥

ਜੀਵਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

ਰਾਤਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

ਰਾਤਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

(੨) ਰਾਤਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

ਰਿਕਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

ਰਿਕਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

ਰਿਕਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

(੩) ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

ਰਾਤਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

ਰਾਤਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

ਰਾਤਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

ਰਾਤਿ ਰੀ ਰਿਕਿ ਰਾਤੀ ਜਾਤੀ ਜਾਤਿ ਰਾਤਿ

Reftan

ਉਹ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹਨ

ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਮਾਇਆ ਪਾਸੇ ਫਿਰ ਪੁੱਛ (੫) ਤੇ
ਮਨਿਸ਼ਾ ਫਿਰ ਪੁੱਛ ਪਿਤਾ ਪੁੱਤ

ਕਿਸੇ ਕੋ ਘਾਟ ਜੀ ਹੁਕੁ ਸਾਨਰ ਹੈ ਕਿਸ ਭੁਧਰੀ ਦੁਸਿਆਂ ਤੁਹਿ
ਵਾਦੇ ਭੇਰੇ ਭਾ ਚੋਰ ਹੈ ਖੀਡ ਪ੍ਰਿਥਗੀ ਮਹਾ ਦੁਸਿਆਂ ॥

~~जन्मदिन वरि-दिन पूजा के उपाय ।~~

किं च पुनः प्रवृत्तिः अथ दधे मीयेन प्रवृत्तिः ॥

ਮੁੱਢ ਮਾਗ ਦਾ ਜੇਜਾ ਤੂੰ ਡੱਡਾ ਕੇਤੇ, ਗਲ ਗਲ ਕਹਾਇਆ ਤੂੰ ਜੇ
ਮੁੱਢਾ ਗਿਲਾਸ ਦਾ ਮੁੱਢਾ ਗੀਬ ਪੈ ਕੇ, ਘਰ ਮਜਾਮ ਕਹਾਇਆ ਤੂੰ:-

ਦੁਹੀ ਪੀਰ ਪੰਥ ਦਾ ਰਮੁਖ ਰਬੀ, ਸਿਮਰਨ ਕਰਹਿ ਲਾਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ—

ਚੰਗਾ ਠੰਗਾ ਦੰਡਾ ਠਾਈ, ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਖਪਾਇਆ ਠੰਡਾ

ਜਿਸ ਹੁ ਜਿਸਨਾ ਸਾਂ-ਪਾਏ ਦੇ ਪਾਸ ਜਿਸਨਾ, ਪਾਏ ਤਾਂ ਪੰਡਾਇਨਾ ਤਾਂ

ਜਾਤਾ-ਫਾਜ਼ੀ ਰੰਗ ਪਰ ਦੇਣ ਵਾਲਾ, ਜੇਕਰ ਮੁੱਲਾਂ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ਤਾਂ ਮੁੱਲ

ਜੇਕੇ ਸਦੇ ਉਜਾੜੇ ਜੇਏ ਖੇਤ ਤਾਈ, ਹਰ ਭਗਾ ਕਗਾਇਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਜੱਧਾਂ ਵੇਰੇ ਕਰ ਕੇ ਛਾਂ ਸਿਰਤੇ, ਰਾਂਗਾਂ ਤਾਂਹੀ ਪ੍ਰਿਯ ਦਿਲਾਂ ਤੇ ਭੁੰਨੇ,

ਨ/ਤਕਰਾਰ ਅੰਗ ਨਾਮ ਜੰਗਤ ਕੀ ਜਤ ਸਾਈ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਹਰ ਸੰਗ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵ ਜੀ, ਜਾਪ ਸਿਗਤ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੇਵ ਜੀ

ਸਿੱਖਾਂ ਤੇ ਮਾਏ ਮਰੇਵਾਂ ਕੇਤਕ ਕੀਤੇ ਮਰੇਵਾਂ ਪਾਧੀਆਂ ਪਾ

ਤੂੰ ਸਿੱਖੇਂ ਗਾ ਪਾਇਆ ਦੇਖੂ ਤੇ ਅਤੇ ਕੋਏ ਗਾਇਕ ਦਰਸਾਇੰਗੇ

~~ਦਿਖਾ ਕੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘੱਪੀ ਹੋਈ ਵਰਤ ਰਹੀ ਸੀ~~

~~5. 2 वा 3 नं 3 र 4 कर 2/3/4/5/6/7/8/9/10/11/12/13/14/15/16/17/18/19/20/21/22/23/24/25/26/27/28/29/30/31/32/33/34/35/36/37/38/39/40/41/42/43/44/45/46/47/48/49/50/51/52/53/54/55/56/57/58/59/60/61/62/63/64/65/66/67/68/69/70/71/72/73/74/75/76/77/78/79/80/81/82/83/84/85/86/87/88/89/90/91/92/93/94/95/96/97/98/99/100/101/102/103/104/105/106/107/108/109/110/111/112/113/114/115/116/117/118/119/120/121/122/123/124/125/126/127/128/129/130/131/132/133/134/135/136/137/138/139/140/141/142/143/144/145/146/147/148/149/150/151/152/153/154/155/156/157/158/159/160/161/162/163/164/165/166/167/168/169/170/171/172/173/174/175/176/177/178/179/180/181/182/183/184/185/186/187/188/189/190/191/192/193/194/195/196/197/198/199/200/201/202/203/204/205/206/207/208/209/210/211/212/213/214/215/216/217/218/219/220/221/222/223/224/225/226/227/228/229/230/231/232/233/234/235/236/237/238/239/240/241/242/243/244/245/246/247/248/249/250/251/252/253/254/255/256/257/258/259/260/261/262/263/264/265/266/267/268/269/270/271/272/273/274/275/276/277/278/279/280/281/282/283/284/285/286/287/288/289/290/291/292/293/294/295/296/297/298/299/300/301/302/303/304/305/306/307/308/309/310/311/312/313/314/315/316/317/318/319/320/321/322/323/324/325/326/327/328/329/330/331/332/333/334/335/336/337/338/339/340/341/342/343/344/345/346/347/348/349/350/351/352/353/354/355/356/357/358/359/360/361/362/363/364/365/366/367/368/369/370/371/372/373/374/375/376/377/378/379/380/381/382/383/384/385/386/387/388/389/390/391/392/393/394/395/396/397/398/399/400/401/402/403/404/405/406/407/408/409/410/411/412/413/414/415/416/417/418/419/420/421/422/423/424/425/426/427/428/429/430/431/432/433/434/435/436/437/438/439/440/441/442/443/444/445/446/447/448/449/450/451/452/453/454/455/456/457/458/459/460/461/462/463/464/465/466/467/468/469/470/471/472/473/474/475/476/477/478/479/480/481/482/483/484/485/486/487/488/489/490/491/492/493/494/495/496/497/498/499/500/501/502/503/504/505/506/507/508/509/510/511/512/513/514/515/516/517/518/519/520/521/522/523/524/525/526/527/528/529/530/531/532/533/534/535/536/537/538/539/540/541/542/543/544/545/546/547/548/549/550/551/552/553/554/555/556/557/558/559/560/561/562/563/564/565/566/567/568/569/570/571/572/573/574/575/576/577/578/579/580/581/582/583/584/585/586/587/588/589/590/591/592/593/594/595/596/597/598/599/600/601/602/603/604/605/606/607/608/609/610/611/612/613/614/615/616/617/618/619/620/621/622/623/624/625/626/627/628/629/630/631/632/633/634/635/636/637/638/639/640/641/642/643/644/645/646/647/648/649/650/651/652/653/654/655/656/657/658/659/660/661/662/663/664/665/666/667/668/669/670/671/672/673/674/675/676/677/678/679/680/681/682/683/684/685/686/687/688/689/690/691/692/693/694/695/696/697/698/699/700/701/702/703/704/705/706/707/708/709/710/711/712/713/714/715/716/717/718/719/720/721/722/723/724/725/726/727/728/729/730/731/732/733/734/735/736/737/738/739/740/741/742/743/744/745/746/747/748/749/750/751/752/753/754/755/756/757/758/759/760/761/762/763/764/765/766/767/768/769/770/771/772/773/774/775/776/777/778/779/780/781/782/783/784/785/786/787/788/789/790/791/792/793/794/795/796/797/798/799/800/801/802/803/804/805/806/807/808/809/810/811/812/813/814/815/816/817/818/819/820/821/822/823/824/825/826/827/828/829/830/831/832/833/834/835/836/837/838/839/840/841/842/843/844/845/846/847/848/849/850/851/852/853/854/855/856/857/858/859/860/861/862/863/864/865/866/867/868/869/870/871/872/873/874/875/876/877/878/879/880/881/882/883/884/885/886/887/888/889/890/891/892/893/894/895/896/897/898/899/900/901/902/903/904/905/906/907/908/909/910/911/912/913/914/915/916/917/918/919/920/921/922/923/924/925/926/927/928/929/930/931/932/933/934/935/936/937/938/939/940/941/942/943/944/945/946/947/948/949/950/951/952/953/954/955/956/957/958/959/960/961/962/963/964/965/966/967/968/969/970/971/972/973/974/975/976/977/978/979/980/981/982/983/984/985/986/987/988/989/990/991/992/993/994/995/996/997/998/999/1000/1001/1002/1003/1004/1005/1006/1007/1008/1009/1010/1011/1012/1013/1014/1015/1016/1017/1018/1019/1020/1021/1022/1023/1024/1025/1026/1027/1028/1029/1030/1031/1032/1033/1034/1035/1036/1037/~~

अ :- ~~गुरु का अर्थ उग्र निर्यात~~

~~2. 3/2/2020 3:30~~

ਮਾਪ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚੋਟੀ ਵਿਚ ਪਿਆਰ

अहोरात्रं

ਜੰਗਲ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੱਲ ਵਧਦੇ ਹੋਏ

23-1-1950

31/10/2011

ਗੇਏ ਅਰਧੇ ਸ੍ਰੀ ਕੁਮ ਪਤੀ ਤਾਂ ਅਰਧਾ ਘੜੀ ਮੱਥਾਂ ਅਤੇ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਸਰ ਦੇਵ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਕਤਿਹੁ ਰਾਜਾ ਘਾਘਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਕਹੇ ਸਨ ਕਿਸੇ
ਤੋ ਘਾਘਾ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਘੱਤਾ ਤੋ ਕੋਈ ਸਾਥ ਗਿਰਾਂ ਰੇਝੇ ਰਾਜੇ ਕਿਸੇ
ਕਾਥੇ ਦੇਖੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਮੰਗਿਆ ਕੇ ਛਿੱਡੇ ਤੁਰੇ ਕੋਰਾ 1 ਤੁੱਖ ਸਾਸਰ
ਜੇਹੀ ਜਾਤ ਮਿਲਦੀ ਸ੍ਰੀ ਜਾ ਹੀ ਤੂੰ ਜਾਨੀ ਹੁੰਦਾ, ਸਾਥਾਂ ਦੇ
ਦੇ, ਰੰਗਾ ਘਾਘਾ, ਰੰਗਾ ਤੇਛਾਣਾ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਰਹਿ ਕੇ ਕੁੱਖ ਸਾਸਰ
ਤੂੰ ਰਿਹਾ ਤਾਂ ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਸਰ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਘੜੇ ਰਹਿੰਦੇ ਸਾਥ ਕਿਸੇ ਅਰਧਾਨਿਸ਼ਾ
ਕਾਥਾ ਸਾ ਪਤਿ ਦੇਖ ਰੰਗਾ ਕਰਤਾਰੇ ਮੈਂ ਦੇਖੇ ਸਾਂਝੇ ਨਹੀਂ ਘੱਟਾ
ਮੇਰਾ ਕਿਸੇ ਸਾਥ ਇਕਗਠ ਤੋ ਤਾਂ ਅਰਧੇ ਕਿਸੇ ਰੰਗਾ ਘਾਘਾ
ਇਕਗਠ ਤੂੰ ਕੀਤਾ ਤੋ ਮੇਰਾ ਇਕਗਠ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਿਸੇ ਸਾਥ ਮੈਂ
ਤੂੰ ਕੋਈ ਦੇ ਦੇ ਮੈਂ ਤੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਥ ਤੇਰੇ ਇਕਗਠ ਕੋਰੇ ਅਰਧਾ
ਤੂੰ ਕੋਈ ਅਰਧੇ ਦੇ ਅਰਧਾ ਕੀਤੀ, ਘਾਘਾ ਘੱਟ ਮੇਰੇ ਦੇ ਘੱਟ ਮੈਂ
ਮਾਧਾ ਦੇਖ ਰੰਗਾ ਤੇਰੀ ਦੇਸਤੀ ਦਾ, ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਗਾਧਾ ਮੈਂ ਸਾਂਝੇ
ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਪਈ ਤੇ ਮਿਥੇ ਤੂੰ, ਤੇਰੇ ਸਾਥ ਰਹੀ ਅਰਧਾ ਕੋਰੇ ਮੈਂ
ਜਾਏ, ਜਾਂਤਿ ਭਵਾਧ ਮੈਂ ਰੰਗਾਂ ਤਾਂ, ਤੂੰ ਪਏਗੀ ਜਾ ਮੇਰੀ ਦੇਖ ਮੈਂ

ਤਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਸਰ ਦੇਵ ਜੀ ਕਤਿਹੁ ਰਾਜਾ :-
ਕਿਸੇ ਕੋਰੇ ਮੈਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੂੰ ਦੇਖੇ, ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਅਰਧਾਨਿਸ਼ਾ ਪਿਸਾਰ ਜਾ
ਤੂੰ ਘੜੀ ਰਹੀ ਮਾਧਾ ਵਿੱਛੋੜੇ ਮੇਰੇ, ਤੂੰ ਮੁੱਛ ਕਰੀਮਾ ਘਾਘਾ ਸਾਥ
ਮੇਰੇ ਮਾਧਾ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਮੇਰਿਆ ਦੇ ਵਿਚੇ ਵਿਚ ਰਹੀ ਕੁਰੂ ਮਾਧਾ ਤਿਸਰੇ ਸਾਥ
ਤੂੰ ਘੜੀ ਰਹੀ ਮਾਧਾ ਵਿੱਛੋੜੇ ਮੇਰੇ, ਤੁਰਿਸ਼ਟਾ ਸਾਥ ਤੂੰ ਗਾਧਾ ਸਾਥ
ਅਰਧੇ ਮਾਧਾ ਤੂੰ ਘਾਘਾ ਤੂੰ ਘੜਾ ਰੰਗਾ ਤੂੰ
ਮਿਸਟ ਕੰਮ ਕੋਰੇ ਦੇਸਤੀ ਰੰਗੀ ਮਿਸਟ ਕੰਮ ਪਿਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ
ਨਾਲ ਮੈਂ ਕੀ ਰੰਗ ਤੇਰੇ ਇਕ ਫੇਰ ਪਿਸਾਰ ਹੀ, ਜਾਏ ਮੈਂ
ਅਰਧਾ ਮਿਸਟ ਕੋਰੇ ਅਰਧਾ ਰੰਗੀ, ਜਾਏ ਮੈਂ

ਧਾਰੇ ਤੇ ਰਿਗ ਕਾ ਭਾਈ ਧਾਰਿਆ ਮਰਦੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਰਿਸਾ :
 ਤਾਂ ਧਾਰੇ ਤੇ ਰਿਗ ਮਰਦੇ ਦੇਖੇ ਨਾਹਿ ਰਿਓ ਦੇਖੇ ਤੇਰੇ ਕੀ
 ਕੀਮਤੋਂ ਰਫਾ ਤੇਰੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ ਸਿਖਰਿ ਕਥਾਧ, ਮੇਂ ਕੀਮਤੋਂ
 ਕਰੇ ਗਾ ।

ਏਹ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਕੀਮਤੋਂ ਰਿਓ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ
 ਤਾਂ ਧਾਰਿਆ ਤੇਰੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ
 ਮਾਰੀ ਤੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਧਾਰਿਆ ਤੇਰੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਕੀ ਰਾਖਵਰ ਮੇਰੇ ਕੇ ਧਾਰਿਆ, ਮਰਦੇ ਤੇ ਰਿਓ
 ਰਿਸਾ ਤੇ ਰਿਗ ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ ਦੇਖੇ ਰਿਸਾ
 ਤੇ ਰਿਗ ਮੇਰੇ ਪਿਛਾਂ ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਗਾ ਤਾਂ ਧਾਰਿਆ ਰਿਸਾ ਮਰਦੇ
 ਰਿਓ ਤਾਂ ਰਿਸਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ
 ਤੇ ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ, ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ
 ਮਰਦੇ ਰਿਸਾ ਤੇ ਰਿਓ ਮਰਦੇ ।

✓ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਤੇ ਮਰਦੇ ਕੀਮਤੋਂ, ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ ਤੇ ਰਿਓ
 ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੀਮਤੋਂ ਮਰਦੇ, ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ ਦੇਖੇ
 ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ ਰਿਓ, ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ
 ਮੇਰੇ ਰਿਓ ਤੇ ਮੇਰੇ ਕੀਮਤੋਂ ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਮੇਰੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ
 ਮੇਰੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ, ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ ਰਿਓ
 ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ, ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ ਰਿਓ ਮੇਰੇ
 × ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ ਮੇਰੇ, ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ ਮੇਰੇ
 ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ, ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
 ✓ ਤੇਰੇ ਰਿਸਾ ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ ਮਰਦੇ, ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
 ਮੇਰੇ ਮਰਦੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
 ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ
 ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ

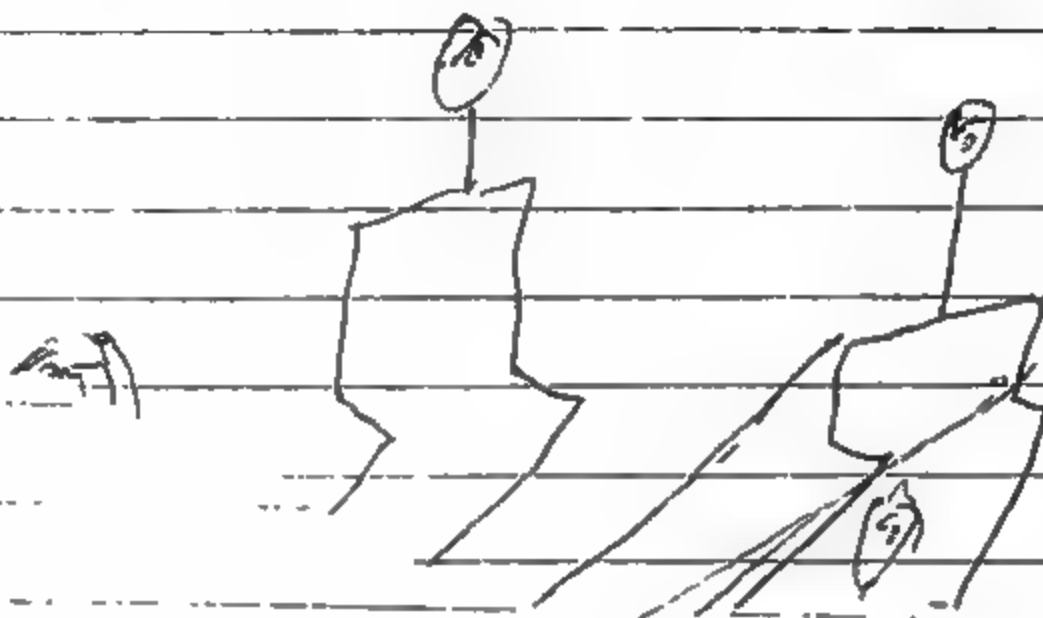

[nav 1; 24 25]

ਮਨੁ ਕਾਨੁ ਤਿਰਨ ਤੇਰਿ ^{ਸੁਖ} ਮਾਤਾ ਤੇ ਮੀਮਾਨੁ ॥
 ਜਾਇ ਪੁਰਾਨੁ ਕਰਾਇ ਦਰ ਦੇ, ਕਰ ਕਰ ਜਾਗੁ ਅਲੀਸਾਨੁ ॥
 ਮਾਇ ਲੀਲਾ ਰਿਖਾਤ ਮਾਮਾਨੁ, ਜਾਣੁ ਰਾਖੀਏ ਸੁਖ ਤਲੀਸਾਨੁ ॥
 ਕੋਰੁ ਜਪਾਮ ਦੇ ਸਾਹਿਬੀ ॥ ਅਰੁ ਸੁਖੀਅੰ ਵਿਰਾ ਲੀਲਾ ਤਾਈਸਾਨੁ ॥
 ਸੀਤ ਤੇਰਾ ਕਰਗਿਓ ਮਾਈ ਦੇ ਰਾਮੁ ॥

ਮਨੁ ਕਾਨੁ ਤਿਰਨਾ ਤੇਰਿ ^{ਸੁਖ} ਮਾਤਾ ਤੇ ਮੀਮਾਨੁ ॥
 ਜਾਇ ਪੁਰਾਨੁ ਕਰਾਇ ਦਰ ਦੇ, ਕਰ ਕਰ ਜਾਗੁ ਅਲੀਸਾਨੁ ॥
 ਮਾਇ ਲੀਲਾ ਰਿਖਾਤ ਮਾਮਾਨੁ, ਜਾਣੁ ਰਾਖੀਏ ਸੁਖ ਤਲੀਸਾਨੁ ॥
 ਕਾਕੁ ਜਲਮ ਦੇ ਸਾਧਿਕੀ, ਮਰੁ ਸੁਖੀਅੰ ਵਿਕਲ ਲੀਲਾ ਤਲੀਸਾਨੁ ॥
 ਹੀਤੁ ਤੇਰਾ ਕਰਗਿਓ ਮਾਏ ਦੇ ਰਾਮੁ ॥

ਜੇ ਜਾਣੇ ~~ਹਿ~~ ਤਾਂ ਤੀਰੀ ਤੇ ਜਗਦ ਪੀਛੇ
ਦਰਿਆਂ ਦੀ ॥

ਗੁਰਦਾਸੀ ਤਿਰ ਕੀ ਤੀਰੀ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਨੇ (ਅਖਿਆਰ)
ਮਾਣਸ ਤਰਿਆ ਮਾਣੇਸ, ਮਾਣਸ ਤਰਿਆ ਮਾਣੇ ॥
ਜਿਤੁ ਪੀਤੋ ਮਤਿ ਦੁਰ ਤੇਰੇ, ਕਰਨ ਪਛੇ ਦਿਰ ਮਾਣੇ ॥
ਮਾਪਣਾ ਪਗਣਿਆ ਤੇ ਘੋੜਾਈ, ਪਸਾਰ ਘੇਰੇ ਮਾਣੇ ॥
ਜਿਤੁ ਪੀਤੋ ਬਸਤੁ ਦੀਲੋ ਰਗਤ ਮਿਲੇ ਜਜਾਣੇ ॥
ਜੇ ਜੇ ਤੁਹਿਯੋਂ ਦੀਰੇ ਤੇ ਕੇਲੀ ਕਰਾ ਤੇ ਜਿਤੋ
ਜਗਦ ਦੀ ਦੁਰੇ ਕਰੇਨ ਮਾਪਣੀਆ ਕਾਹਦੇ ਅਖੀਆਰ
ਤੇ ਤੇ ਮੇਰੇ ਜਗਦ ਤੁਰੇ ਰਾ ਘੇਰੇ ਰੇ ॥ ਉਠੇ ਮੇਰੇ
ਤੁਰੇ ਉਠੇ ਮੇਰੇ ਦੀਰੇ ਤੁਰੇ ਇਨ ਘੁਰੇ ਮਾਣੇ ਤੇ ਜਿਸ
ਮਾਣੇ ਜਾਣੀ ਮੇਰੇ ਤੇ ਮਾਣੇ ਰਗਤ ਵਿਰਮਿਤੁ ਦੇ

ਜਿਸ ਤੇ ਮਾਣੇ ਮੇਰੇ

ਮਾਪ ਜਿਸਤ ਬੀ ਗੁਰੇ ਵਿਰ ਸਿੰਘ ਚਾਰੇ ਦੀ ਆਪ ਗੇਮ
ਦਿਰ ਰਿਖਿਆ ॥

ਬਜਰੀ ਦੁਰੇ ਤੁਰੇ, ਤੀਰੇ ਮਤਿ ਧਰ ਧਾਮ ॥
ਪਾਪ ਕੇ ਵਿਨ ਕਿਰੇ ਕਰੇ, ਕਰੇ ਕਰਾਇ ਗਮ ॥
ਤੁਧ ਇਰ ਤੇ ਜਗਦੀ ਤੇਰੇ, ਦੁਸਰੇ ਜਗਤਿ ਤੇਰੇ ਮੇਰੇ
ਮੇਰੇ ਧਰਮ ਵਿਰ ਕਾਫੀ ਧਰ ਤੇਰੇ ਇਰ ਪਾਪ ਕਰੇ ਵਿਰਾ
ਕਰੇ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਮਾਰਾ/ਤਾਂ, ਤੇ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਤੇ ਗਮ
ਕਰਾਇ ॥

ਜੇ ਮਾਣੇ ਇਨ ਤੇਰੀ ਵਿਸਾਹੀ ਤੇ ਕਰੇ ਤੇ ਰਿ ਪਾਪਾਂ
ਦੀ ਮੂਲ ॥

ਜੁੜ ਕਾਰੇ ਕੇ ਲੋੜ ਕੁਥਾਰੇ ਭੇਜੇ ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਜੰਗ/ਫਿਰ
ਇਕ ਗੱਡੇ ਵਿਚਲੇ ਸੁਗਏ ਤੇ, ਘਰ ਜੋੜੇ ਵਿਚਲੇ ਜਲਾ ਬਿਰੇ
ਪਿਛੋਂ ਕੋਂ ਪ੍ਰਿਥੀ/ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੇ, ਜੁੜੇ ਤੇ ਕੋਂ ਵਿਚੇ ਵਿਚੇ ਤੇ -
ਤਦ ਗੱਡੇ ~~ਪ੍ਰਿਥੀ~~ ਕੋਂ ਕੇ ਧਾਂਤਿ ਤਿਥੀ ਕੋਂ ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੇ ਇਕੋ ਇਕ
ਪ੍ਰਿਥੀ ਤੇ ਇਕੋ ॥

①

NamdhariLibrary@gmail.com

2

ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਮਾਰਾ ਦੀ ਉੱਘਾਇਆਂ ਸੀਰ (ਇੰਦ੍ਰੇ ਹੇਗ)
 ਭੇਜਿੰ ਸਾਂ ਤੀਰ ਰਚੇਨੇ ਦੀ ਕਮਾਨ ਦੇ ॥
 ਹੋ ਦਿੱਤਾ ਮਾਂ ਕੇ ਭੇਰੇ ਖਿਲਾਨ ਦੁਪਾਗ ਅੰਠੀ,
 ਪੰਥਾਂਚਿ ਪਾ ਰਿਸਿ ਤੁਝਾਉਤੋਗ ਖਾੜਨਾ ॥
 ਰੱਖੇ ਸਿਰ ਬੇਨ ਪਿਥੇਪੁ ਫੁੱਲੀਆਂ ਦੇ ਪਾਉ ਰੇਖਿ,
 ਦੇਖਿਅ ਮਾਂਝੀਧ ਤੇ ਕਮਾਉ ਤੋਗ ਖਾੜਨਾ ॥
 ਮਨੀ ਪਿਥੇਪੁ ਮੇਤ ਸੀਰ ਕਥਾ ਮਜਾਕ ਤਿਠਾ ॥
 ਕੇਸ ਦਿੱਤਾ ਮੁਕਤਾ ਪਿਥਾਰ ਤੋਗ ਖਾੜਨਾ ॥
 ਪੰਥਿਅ ਸਾਈਕ ਕੀਰ ਸੀਰਮਾ ॥ ਗਮ ਕੀਤਾ,
 ਦੇਸੀਓਇ ਦੇਖਿਅ ਉਦਯਾਉਤੋਗ ॥
 ਚਕਰੇ ਸਾਗਰ ਕੀਰੇ ਸੁਰਵੇ ਮਾਰਾਪੁ ਦਿਰ,
 ਖਾੜਨੇ ਦੀ ਮਕਤੀਆਂ ਕੇ ਸੀਰਮੀ (ਦਿਰਾਵੇ)
 ਕੀਰ ਦੇਖ ਮਾਰੇ ਦਾ ਸੀਰਮੀ ॥ ਗਮ ਤੇਈ,
 ਕੇਸ ਕੇ ਖਾੜਨੇ ਤੇ ਮੇਂਡ ਕਰ ਮਾਂਝੀਆ ॥
 ਮਾਰਾ ਮਤ ਮਾਰਾ ਕੇ ਖੇਡਾ ਤੇਡੇ ਮਾਰਾ ਸੀ,
 (ਦਿੱਤੇ ਮਿਤ ਕੇਡੇ ਕੀ ਮੇਂਡ ਕੇ ਮੁਖੰਦੀਆ ॥
 ਵੇਖਾ ਮੁ. ਵੇਖੇਯੋਆਂ ਕਾਕਰ ਵੇਖਾ ਰਾਮ,
 ਮਾਰਾ ਹੈ ਮਾਰੀਆਂ ਸੀ ਕਾਰਾ ਦੀ ਦੁਰਾਵੇਆ ॥
 ਯਕ ਮਭਾਧਾ ਦੀ ਸੀ ਸੁਰੇ ਸੀਰ ਮਾਰ ਤੇਈ
 ਕੇਸੇ ਰਾਮ ਮਾਰੇ ਦੇ ਪਾਇਆਂ ਕੇ ਦੇਖੀਆ ॥
 ਮਾਰਾ ਦੇਖੀਆਂ ਦੇਖੇ ਕੀ ਸੀ ਕੇਸੀਆਂ ਦੀ
 ਸਿਰੇ ਮਾਰੇ ਮਾਰੇ ਉਸਾਰੀਆਂ ਕੇ ਕੇਸੀਆਂ

③

ਮਿਥ੍ਰਾ ਦਾਸ ਬੁਰ ਜੀ (ਮਿਥ੍ਰਾ ਦਾਸ) ਦੀ ਗੀਤਾਂ ਦੇ
ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਗਾਏ ਗਏ। ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਗੀਤਾਂ ਦੇ
ਤੋੜੇ

ਕੋਰਾ ਰਿ ਗੀਤਾਂ ਦੇ ਪਾਠਾਂ-ਪਿਛੇ ਜੀ,
ਮੇਰੇ ਕੋਰੇ ਰਾਗੇ ਰਾਗੇ ਤੋੜੇ ਕੋਰੇ

ਗੀਤ -

ਮਨੀ ਖੀਤਾਂ ਦੇ ਹੋਰੇ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਖੀਤੀ
ਮਨੀ ਭਾਤੀ ਹੋਰੇ ਗਲੇ ਭਾਤੀ ਖੀਤੀ ਹੋਰੇ
ਹੋਰੇ ਖੀਤੀ ਹੋਰੇ ਤੇ ਮਨੀ ਸਾਥੀ ਸਾਥੀ ਹੋਰੇ
ਮਨੀ ਹੋਰੇ ਖੀਤੀ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ
ਮਨੀ ਹੋਰੇ ਖੀਤੀ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ

ਮਨੀ-ਖੀਤੀ -

ਮਨੀ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ
ਮਨੀ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ
ਮਨੀ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ
ਮਨੀ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ
ਮਨੀ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ
ਮਨੀ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ
ਮਨੀ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ
ਮਨੀ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ ਹੋਰੇ

ਮੈਂ ਹਿਰ ਪੈਰ ਫੇਰ ਧੋਰ ਰਹੀ ਹੋਈ ਸਾ/ਤਿਸਤ ਦਿਤ ਧਰਤੀਤ
ਤੋਹਾ ਧੋਰ ਤਾ ਧਰਿਸਾ ਰੇਖਾ ਰੋਹੀ ਮ/ਰਹੀ ਗਏ ਰੀ ਕੰਧੀ
ਉਸਤੀ-ਰਹੀ ਹੋਈ

ਮੈਂ ਹੋ ਰਹੀ ਹੋਈ ਕਿਹੋ ਰਹੀ ਰਾ-ਧਰਸਾ ਹੀਤ
ਮਾਪਰੀ ਜਾਨ ਤੇ ਰਪਰੇ ਸੀਤ ਮੈਂ ਮਿਸਰਾ ਹੋ-ਏ ਰਾਖੀਤ
ਗੀਤ ਜਾਨ ਰਹੀ ਰੇਖਾ-ਰਹੀ ਰੋਹੀ ਰਾਖੀ ।

ਰੀ-ਰਾ ਰਹੀ ਰਹੀ ਰੋਹੀ ਰਿ-ਰਪਰ ਮਾਪਰਾ ਰਹੀ ।
ਮਿਸਰਾ ਰਹੀ ਰੋਹੀ ਰਾ ਰੋਹੀ ਮੈਂ ਰਹੀ ਰਾ ਰਹੀ ।

